Adem Çelik

Bir Hayat Serüveni

GELECEĞİ GÖRMEK

Çalışma Hayatının 60. Yılına Armağan

KÜNYE

Editör: Prof. Dr. Veysel Batmaz

Mizanpaj: Merve Karateke, Seda Kartal

ISBN: 978-975-6319-96-3

e-ISBN: 978-975-6319-97-0

Yayın No: 190

Baskı & Cilt: ALFA PRİNT MATBAA HİZMETLERİ SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ

Sertifika No: 63820

Kitapta Emeği Geçenler

Dr. Erkan Çelik
Prof. Dr. Veysel Batmaz
Doç. Dr. Deniz Günay Dursun
Özge Şenkal
Burak Kadir Aykul
Özgür Aleyna Atan
Merve Narin

YAYIN HAKLARI

Bu kitabın tüm yayın hakları saklıdır. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında üniversiteden izin alınmadan çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılamaz.

İÇİNDEKİLER

Azim ve Başarı 10
Başlarken 13
Trabzon'dan İstanbul'a 14
Tek Tabanca 15
Hem Devlet Hem Özel Sektör Yıllarım 16
Temiz Hava, "Ticari Zekâ" 19
Çocukları Dünyaya Hazırlamak 21
Yurt Dışına Açılıyorum 23
Eğitimde Dev Adım 25
Şimdi Ne Yapıyorum? 36
Özel Hayata Ayıracak Vaktim Yok 37
Eğitim Sektörüne Neden Girdim? 39
İş ve Hayata Dair 40
İyi Bir Lider Olmak 41
İnsanların Gözünden 44
Adem Çelik
Dr. İsmail Erkan Çelik 46
Prof. Dr. Ahmet Alkan Çelik 48
Dr. Gülşah Gençer Çelik 50
Miray Çelik 51
Nadiye Ayan 52
Cemal Çelik 53
Hatice Bozkurt 54
İlyas Çelik 55
Mehmet Çelik 56
Nuh Naci Çelik 59
Yusuf Çelik 60
Arif Çelik 61
Mesude Kazan 62
Hediye Burnaz 63
Abdülvahap Çelik 64
Hasan Osman Çelik 65
Abdülkadir Çelik 67
Enver Osmanoğlu 68
Nazmi Yazıcı 69
Hülya Ayan 70
Dr. Mustafa Melek 72
Prof. Dr. Veysel Batmaz 75
Fatma Günal 77
Prof. Dr. Ömer Dinçer 79
Prof. Dr. Erhan Karaesmen 80
Prof. Dr. Fehmi Durukanoğlu 81
Prof Dr. Bekir Karaoğlu 82
Prof Dr. Mustafa Aysan 83
Prof. Dr. Ayşen Akpınar 84
Mete Mutluoğlu 85
Prof. Dr. Tuncer Çelik 87
Prof. Dr. Selahattin Sarı 88
Prof. Dr. Şengül Öymen Gür 89
E. Banu Yeğin 90
Prof Dr. Burak Buyan 92
Doç. Dr. Aytül Papila 93
Prof. Dr. Ayşe Nilay Evcil 94
Dr. Ali Şeylan 95
Prof. Dr. Oğuz Makal 96
Haydar Uzun 97
Prof. Veysel Günay 98
Prof. Dr. Cevat Gerni 99
Prof. Dr. Nihat Küçüksavaş 101
Prof. Dr. Derman Küçülaltan 102
Prof. Dr. Turgut Özkan 103
Prof. Dr. Abdullah Dinçkol 104
Dr. Turan Karagüler 106
Prof. Dr. Hüseyin Cömert 107
Teşekkür 108

GÖRSEL GEÇMİŞ 110
İlk Yıllar 112
Beylikdüzü'nde İnşaat 118
Eğitim Mekânları ve Okulları 124
Üniversiteler ve Yüksekokul 126
Geleceği İnşa Ederken 142
2024 150

“

Hayal ettiğim her şeyi gerçekleştirdim.

”

ADEM ÇELİK

İstanbul Beykent Üniversitesi Kurucusu

77 YILLIK SERÜVEN

1946

• Trabzon

1963

• Köyden Ayrılış

1964

• İstanbul ile Tanışma

1970

• İnşaat Sektörü

1985

• Beylikdüzü Yeni Yaşam Alanı: BEYKENT

1990

• Beykent Koleji
-Anaokulu-İlkokul-Lise-Kolej

1994

• Beykent İleri Eğitim Kurumu

1995

• Liverpool John Moores University Beykent İleri Eğitim Kurumu İş Birliği

• Adem Çelik Beykent Eğitim Vakfı

1997

• T.C. Beykent Üniversitesi

• Edirne Beykent Koleji

2011

• BEA TV

2017

• Beykent Üniversitesi Hastanesi

• Beykent Üniversitesi Ağız ve Diş Sağlığı Merkezi

2018

• T.C İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu

2020

• T.C Doğuş Üniversitesi

2023

• T.C. İstanbul Beykent Üniversitesi

Bu kitap, İstanbul Beykent Üniversitesinin Kurucusu Adem Çelik'in bir hayal ile başlayan yolculuğunun nasıl bir başarı hikâyesine dönüştüğünü anlatan bir seyir defteridir.Adem Çelik'in 60. Çalışma Yılında Türk eğitim sistemine ve Türk gençlerine armağan edilmiştir.

SUNUM

AZİM VE BAŞARI

Adem Çelik'i en iyi tanımlayan iki kelime; azim ve başarıdır. ''Çıraklık yıllarım'' olarak ifade ettiği yıllarda hayallerini kurduğu tüm projeleri gerçekleştiren Adem Çelik, hayatını şöyle özetler:

''Dışarıdan bakıldığında görülen başarı; ama başarının arkasında kimsenin bilmediği, zorluklar içinde yürünen yollar, aşılan engeller ve verilen çok büyük bir emek var. Benim tabiri caizse yaşamadığım bir şey kalmadı. Her türlü zorlukla karşılaştım ve hâlâ karşılaşıyorum. İşim dışında başka bir hayatım olmadığını söyleyebilirim. Bu büyük sorumlulukları üstlendiğinizde, hayatı yaşamak isteseniz de sorumluluklarınız peşinizi bırakmıyor. Her zaman düşünmeniz gereken işleriniz oluyor. Çünkü işin başında durmazsanız tüm emekleriniz boşa gidebilir.''

Adem Çelik, Adem Çelik Şirketler Grubu: 1995.

Bu kitap; Türk Yükseköğretiminin duayenlerinden Adem Çelik'in 77 yıllık yaşamında bir hayal ile başlayan, zorlu yolları ve engelleri aşarak alnının teri ile imza attığı başarılarını anlamamız, onu hem bir lider hem bir baba, dost, çalışma arkadaşı ve insan olarak tüm yönleriyle tanımamız için sunulmuş ilham veren ve yol gösteren değerli bir eserdir. İş hayatına çok erken yaşta atılan Adem Çelik, uzun yıllar inşaat sektöründe büyük başarılara imza attı. Çocukluğunda şekillenen hayali ise insan yetiştirmekti. İnşaat sektöründen eğitim sektörüne bu hayalini gerçekleştirmek için geçti. Bu ilk hayalini gerçekleştirebilmek için Beylikdüzü'nün yamacında adını "Beykent" koyduğu, hastanesinden, okuluna, içinde her şeyi barındıran bir yaşam alanı oluşturdu. Bu yaşam alanı ise onun eğitim sektöründe atacağı adımların başlangıcı oldu.

Beykent'in kuruluşu: 1987.

Beykent'in kuruluşu: 1987.

Yukarıdaki fotoğrafın alt kısmındaki boş arazide bugün Beykent Üniversitesi'nin dört yerleşkesinden biri olan 75.000 metrekarelik "Büyükçekmece Yerleşkesi" var. Adem Çelik'in hayal ile gerçeği işte bu!

İstanbul Beykent Üniversitesi Beylikdüzü Yerleşkesi: 1997.

Yaşam alanı projesinden sonra geleceği şekillendirecek olan gençleri yetiştirmek için kendini eğitime adadı. Eğitim sektöründe birçok ilke imza attı. Altmış yıl önce başladığı iş yaşamında birçok zorlukla karşılaştı; ama hiç pes etmedi.

Adem Çelik'in bu başarılarının ardında cesareti, azmi ve bilinçli çabası vardır. Evet, Adem Çelik kendisi ile birlikte çevresini yaratan bir liderdir. Sezgisi ile geleceği geçmişle inşa eden, öngörüsü ile geleneği çağdaşlıkla yoğuran Adem Çelik; sessiz bir vizyoner, ciddi bir kurucu, küresel bir yenilikçidir. Kendisi Türkiye'nin önemli kişiliklerinden biridir. Türkiye'nin önemli kilometre taşlarını döşemiştir.

Bu kilometre taşlarının ilk üçü şunlardır: Beylikdüzü'nde adını Beykent olarak koyduğu bir yaşam alanı; bir kent yaratması, Türkiye'nin her düzeyde eğitim veren ilk, orta öğretim okulları, Beykent Kolejleri, Liverpool John Moores İleri Eğitim Kurumu, Beykent Üniversitesi, Doğuş Üniversitesi, İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu gibi büyük eğitim-öğretim kurumlarını açması, kendisine özgü bir iş modeli olan Kurumsal Aile İşletmesi modelini yaratması ve bunu başarı ile sürdürmesi... Bu modelle 60 yıllık serüvende ulaşılan başarılar; disiplinli, programlı ve danışarak düşünme özelliklerinin sonucudur.

Bu kitap, onun altmış yılı aşkın iş hayatının, daha da öncesini, çocukluğunu, geçmişinde biriktirdiği hayalleri ve gerçekleştirdiği düşünceleri sergileyen bir belgedir. Adem Çelik; kurmuş olduğu toplamda yirmi şirket ile istihdama büyük katkı sağlayıp bu şirketleri başarılı bir şekilde yöneterek devletimize olan vergilerini de zamanında ve tam ödeyerek vergi rekortmeni olmuş; altın, gümüş ve bronz plaketler almıştır. İşte bu kitap, Adem Çelik'in başarılarla dolu iş hayatının bir özetidir. Kendi ve yakın çevresinin anlatımlarıyla oluşturulan değerli bir arşiv niteliği taşımaktadır. Okuyan herkese seçtiği yolda ilham vermesi dileğiyle...

ADEM ÇELİK ANLATIYOR...

Başlarken...

İş dünyasında yarım asırdan fazla zaman geçiren biri olarak birçok başarıya imza attığım gibi pek çok zorlukla da karşılaştım. Eğitim sektörüne giriş yaptıktan sonra dünyaya açılan pırıl pırıl gençleri görünce hayat benim için daha anlamlı oldu. Hep aynı hevesle, onlar için daha iyisini yapmak adına çabaladım. Hayatımın dönüm noktalarını, başarılarımı ve zorluklarını paylaşıyorum. Hem benim gözümden hem tüm bu zaman içinde yanımda olan, birlikte yol aldığım kişilerin gözünden...

Ailem, hayatım boyunca benim en büyük destekçim oldu. Onların sevgisi ve anlayışı, her zaman ilham kaynağımdı. Omuz omuza çalıştığım arkadaşlarımla geçirdiğimiz zamanlarda birlikte büyüdük ve birbirimize destek olduk, onlar en yakın çevrem oldu. Dostlarım ise hayatıma renk katan, beni güldüren ve zor zamanlarda bana omuz veren kişiler oldu.

Hayatımın gerçek değerini, sizlerin de kitap aracılığı ile tanışacağınız ailem, çalışma arkadaşlarım ve dostlarımın anlatımlarıyla birlikte yeniden keşfettim. Hepsine katkılarından dolayı teşekkür ediyorum. Benim yaşam öykümü okurken aynı zamanda onların sözlerine de kulak vererek bir yolculuğa çıkacaksınız. Umuyorum ki, bu sayede kendi yaşamlarınıza dair düşüncelerle dolu bir yolculuk da yaşarsınız. Sizleri, sıradanlıkla dolu bir dünyada, olağanüstü anların izini sürmeye ve sevdiklerinizin hikayelerini dinlemeye davet ediyorum.

Hayalleri peşinden koşan herkese, özellikle gençlere diyeceğim tek bir şey var: Asla pes etmeyin! Bilin ki inanırsanız ve çabalarsanız sonu mutlaka güzel olacaktır.

Trabzon'dan İstanbul'a...

1946'da Trabzon'un Hayrat Nahiyesi'nin dağ köylerinden birinde doğdum. On altı yaşına kadar da orada yaşadım. 2000 metre rakımlı, yılın yarısında karın yerden kalkmadığı bir köy... Doğduğum köyde imkânlar kısıtlıydı, yaşam şartları zordu. Her şeyi kendimiz yapardık. Odun mu lazım? Gidip ormandan toplayacaksın.Hayvanlar mı otlatılacak? Yine işi kendimiz yapardık. Tabiri caizse daha yürümeye başladığımızda kuzuları beslerdik, takip ederdik. Yani hep iş vardı, hiç boş durmazdık. Köyümüzde senenin altı ayı kar olurdu. O zamanlar hava çok soğuk olduğu için gereklilikler dışında evden dışarı pek çıkamazdık. Yılın diğer altı ayı da çok sıcak olmazdı. Evin içinde hapsolunca, hayal kurmaya, rüya görmeye epey vakit oluyordu. On biri erkek, beşi kız olmak üzere, toplamda on altı kardeşiz. O zor hayat şartlarında doğduk ve aynı evde birbirimizi kırmadan büyüdük. Öyle büyük kavgalarımız, küslüklerimiz hiç olmadı. Bizim evde küçüğün büyüğe hep saygısı vardı. Köyde komşular, "Bu kadar kalabalık bir ailede huysuzu, arsızı olmadan olmaz.

Ama sizde yok. Nasıl başarıyorsunuz bunu?" derlerdi. Rahmetli annem ve babamın önümüze açtığı bir yol vardı. Biz de o yoldan gittik hep. Ama zamanla, istikbal göremediğimiz için teker teker köyden ayrıldık. Ben ailenin altıncı çocuğuyum. Önce iki ağabeyim gurbete çıktı, sonra ben çıktım köyden. Kalanlar ise arkamızdan geldiler. Ağabeylerim köyden ayrılınca Adapazarı'nda inşaat işleriyle uğraşmaya başladılar. Ben de 1963 yılında yanlarına gittim.

Adem Çelik ve Kardeşleri: 1974.

Gittiğim sırada Adapazarı'nda cezaevi yapılıyordu ve bana cezaevi inşaatında çalışmak düştü. İlk işim oydu. Adapazarı'nda kısa süre kaldık. Büyük ağabeyim Büyükada'da bir inşaat işini alınca 1964'ün Ocak ayında Adapazarı'ndan ayrılıp Büyükada'ya geçtik. Oradaki inşaat bitince de İstanbul'a gittik.

Trabzon, Of: 1946.

Adem Çelik, Büyükçekmece: 1976.

Tek Tabanca...

İstanbul'a geldikten kısa bir süre sonra, bir ağabeyim askere gitti, diğeri de memlekete döndü. Yaşım henüz yirmi değildi ve koca şehirde yalnız kalmıştım. Ama oturup beklemek için zamanım yoktu. Köyden ayrıldığımda elim testere, keser tutmayı biliyordu. Adapazarı ve Büyükada'da yaptığımız inşaatlarda kendimi geliştirmiştim. Öğrendiklerimle ufak ufak çalışmaya başladım, taşeronluk yapmaya başladım. Kaba inşaatları alıp onların ince işlerini yapıyordum. İnşaat işi zordu. Yağmurda, çamurda çalışmak mümkün olmuyordu ve o günler boşa gidiyordu. Ancak başka bir iş bilmediğim için devam ettim. Kazandığım zamanlar oldu, kazanamadığım zamanlar da... Ama hiç pes etmedim, gerçekten çok çalıştım. 1965'ten itibaren hep kendi işlerimizde çalıştık. Küçük adımlarla başladık. Ağabeyim askerden dönünce büyüyerek ilerledik. Artık işleri kendimiz yapmıyorduk, ekipler kurup çalıştırıyorduk. 1970'lerde inşaatı tamamen kendimiz yapıp satıyorduk. İşlerimiz iyi gidiyordu ama benim için ayrılma ve kendi yolumda ilerleme zamanı gelmişti. Bu kararı, husumet ya da sorunlar sebebiyle değil, herkes için daha hayırlı olacağına inandığım için önerdim. Ağabeylerim önce biraz şaşırdı, ancak herkes kabul etti ve ayrıldık. Bir süre sonra küçük kardeşim bana, "Ağabey, sen bizi ayırdın; ama bize iyi gelmedi. Biz birleşmek istiyoruz." dedi. Ben ise birleşme taraftarı değildim. "Siz birleşmek istiyorsanız tabii ki sizin kararınıza saygı duyarım. Ancak ben kendi yolumda ilerlemeye devam edeceğim." diye cevapladım. Onlar tekrar bir araya gelerek çalışmaya başladılar, ben ise tek başıma yoluma devam ettim. Tekrar birleşmeyi istememenin nedeni şuydu: Birlikte olduğumuzda birimiz inşaat işlerini alıyor ve diğerleri onun yardımcısı, çalışanı gibi oluyordu. Ancak ayrı ayrı kendi işimizin peşinde olduğumuzda her birimizin kendi çevresi olur ve birbirimizden faydalanabiliriz. Her birimiz ayrı bir işle uğraşırken daha fazla iş ve fırsat bulabiliriz. Birimiz bir işle uğraşırken diğeri başka bir işle meşgul olur ve birbirimizi destekleriz. Başlangıçta diğerlerinin düşüncesi farklıydı, ancak zamanla herkes benim fikrime geldi. Zaman geçtikçe ayrı ayrı çalışmanın avantajlarını gördüler ve birbirimize destek olmanın önemini kavradılar. İşlerimizin çeşitliliği sayesinde daha fazla iş fırsatı yakaladık ve birbirimizin güçlü yönlerinden faydalandık.

Beylikdüzü, Beykent: 1987.

Hem Devlet Hem Özel Sektör Yıllarım...

1974 yılında kendi firmam olan Adem Çelik İnşaatı kurarak tek başıma iş hayatına adım attım. İşlerim ve projelerim sayesinde tanınmaya ve çevre edinmeye başladım. Yavaş yavaş itibarım arttı ve işlerim büyümeye devam etti. 1975 yılında devlet müteahhidi belgesini aldım ve 1984 yılına kadar İstanbul ve Ankara'da birçok projeye imza attım. 1984'ten sonra yine inşaatı bütünü ile yapıp satma prensibiyle işler yapmaya başladım. Daha önceleri rüyamda çok büyük projeler yaptığımı görürdüm. Halbuki o zamanlar çıraktım. Ama çok inandım. Neden olmasın? Neden yapamayayım? Ve artık sıra o büyük hayalleri gerçekleştirmeye gelmişti.

Beykent'in İnşaat Maketi: 1988.

1985 yılı, benim için hayatımda yeni bir dönemin başladığı yıl oldu. Hayalimde büyük bir proje vardı. Bu projeyi gerçekleştirmek için seçtiğim yer ise Beylikdüzü idi. O yıllarda, Turgut Özal zamanında Başbakanlık Toplu Konut İdaresi (TOKİ) kurulmuştu. Hemen başvurdum, oradan ilk toplu konut yapımcılığı belgesini alanlardan biriyim. Belgeyi aldıktan sonra sıra dönemin en büyük konut projesini başlatmaya gelmişti. Beylikdüzü'nde satın aldığım arazide; 94 dönüm üzerinde, 1500 konutluk bir projeyi hayata geçirecektim. Böyle büyük bir projeyi daha önce tek başına yapan biri hiç olmamıştı. O zamanlarda, bu büyüklükte yaşam alanları henüz İstanbul'un içinde bile çok nadir bulunuyordu.

Arkadaşlarım arasında "Orada ne yapacaksın, dağın başında kurtlar seni yer." diyenler çok olsa da, bu söylemler beni hiç etkilemedi. Moralimi hiç bozmadım. Çünkü İstanbul'un her köşesini ve nasıl büyüdüğünü iyi biliyordum. Geçmişte o bölgenin geleceğini görmüştüm. İnşaat işinde çekirdekten yetişmiştim ve her aşamada aktif olarak çalıştığım için işin her detayına hâkimdim. Kendi projelerimi bizzat takip ediyor ve yönetiyordum. Bu nedenle içim rahattı. Arsayı imara açtık. Hafriyata başladık, temelleri çıkardık derken kış geldi; ama ne kış!

O zorlu süreçte, sert bir kışın yaşandığı dönemde bile inşaatımıza aksamadan devam ettik. İnşaat alanına kurtların inmesi, henüz gelişmemiş bir bölgede normal bir durumdu.

Beykent Sitesi Vaziyet Planı: 1985.

Adem Çelik: 1985.

Beylikdüzü, Beykent: 1985.

Beylikdüzü, Beykent: 1988.

Proje hayata geçtikten sonra, daha önce bana "Orada ne yapacaksın?" diyenler, "Adem, bomboş bir araziye baktı, geleceği gördü." diyerek şaşkınlıklarını dile getirdiler ve beni tebrik ettiler. Bu proje için birçok isim düşünmüştük. Ama ona en yakışanı "Beykent" oldu. Beylikdüzü'nün "Bey"ini, yeni kurduğumuz "Kent" ile birleştirdim ve ortaya "Beykent" çıktı. Bu ismi, projenin özünü ve amacını en iyi şekilde yansıttığı için tercih ettim. Beylikdüzü, daha önce gelişmemiş bir bölgeydi. Ancak bu arazide, büyük çaplı bir projeyle bir kent oluşturarak Beylikdüzü'nün potansiyelini ortaya çıkardık. Beykent, nüfusuyla bir Avrupa şehri kadar büyük bir projeydi ve bölgeye yeni bir kimlik kazandırdı.

Beylikdüzü, Beykent: 1985.

Temiz Hava, "Ticari Zekâ"...

1988 yılında konutların ilk anahtarlarını teslim etmeye başladık. İlk etapta yaptığım binalardan satabildiğim kadarını sattım. Ama hâlâ konutlardan 100 kadarı satılmamıştı. O dönem, İstanbul'da hava kirliliğinin arttığı bir dönemdi. İnsanlar nefes alabilecekleri yerler arıyorlardı. Aslında bazılarının "dağ başı" diye nitelediği Beylikdüzü, tam da böyle bir yerdi. Bu nedenle aklıma Beykent'in İstanbul'un oksijen deposu olduğunu vurgulayan bir reklam yapma fikri geldi. Beykent'ten konut satın alanlar, İstanbul'un kirli havasından kaçarak temiz havayı ciğerlerine çekebileceklerdi. Beylikdüzü, İstanbul'dan Edirne'ye kadar olan kesim içinde en yüksek noktalarından biriydi ve doktorlar bile solunum sıkıntısı olanları bu bölgeye yönlendiriyordu. Gazetelere ilan verdik, kısa sürede kalan son 100 konutu alabilmek için vatandaşlar sıraya girmişlerdi bile. Daha sonra, arkadaşlarım, "Bu senin ticari zekânın ilk örneği" dediler. Konutları yaparken iki parsel boş duruyordu. Biri şu an Beylikdüzü metrobüs istasyonunun oradaki yer, diğeri ise Avalon projesinde şimdi İstanbul Beykent Üniversitesi Hastanesinin olduğu yer. Oraları dolaşırken "Bu kadar büyük bir projenin içinde başka şeyler de olması gerekir." diye düşündüm ve konut imarını değiştirerek ticari alana çevirdim.

Adem Çelik ve Ailesi, Beylikdüzü, Beykent: 1986.

Zamanla çevre gelişti. Bölgeye yerleşenlerin sayısı arttı. Bir gün baktım, konutlara özel okul araçları gelip gidiyor. Servis yapıyorlar. Demek oluyor ki burada oturanların çocukları özel okula gidiyor. Doğru, insanların çocukları okula gidecek, okul önemli bir ihtiyaç. Bu düşünceyle 1987 yılında bir okul yaptım ve Milli Eğitim Bakanlığına bağışladım.

Beylikdüzü, Beykent, Adem Çelik İlkokulu: 1990.

Adem Çelik İlkokulu ve Ortaokulu bugün hâlâ eğitim öğretime devam etmektedir. Beykent'te daha önce de dediğim gibi, bütünü ile bir kent inşaa ettik. 1500 konut, 36 tripleks villa, 300 bağımsız bölümlü bir alışveriş merkezi ile bir ilk ve orta öğretim okulu yaptık. Dönemin en büyük projesini gerçekleştirmiştim. Bu büyük bir mutluluktu. Ama o Milli Eğitim Bakanlığına bağışladığım okulla birlikte içimde yeni bir heyecan oluşmaya başlamıştı. Ve bu heyecan bundan sonraki yolumu çizecekti. Aslında eğitim benim işim değildi. Ben inşaat sektöründeydim; fakat eğitim işinin sadece binalardan ibaret olmadığının da farkındaydım.

Bir eğitim kurumu için binanın yapısı, yeri, büyüklüğü, imkânları elbette önemli. Ama en önemli yapı taşı orada eğitim verecek olan öğretmenlerdir. Ben binaları yaparım. Onlar bu ülkenin, dünyanın geleceğini inşa ederler. Bu beni çok heyecanlandıran bir düşünce oldu. O nedenle bu alanda daha fazlasını yapmak istedim ve 1990 yılında Beykent Eğitim Kurumlarını kurdum. O zamanlar özel okul sayısı çok fazla değildi. En iyisini yapalım istedim. Eğitmenleri araştırdık, eğitim kadrosunu araştırdık ve ekibi kurduk. İlkokul, ortaokul ve liseden oluşan Beykent Kolejinin kapılarını öğrencilere açtık. İlk başladığımızda öğrenci sayısı 45'ti. Herhangi bir girişimci için bu sayı çok korkutucu, umut kırıcı olabilir; ama benim için değildi. Sonra sayı günden güne arttı tabii. Bir yandan konut yapıp satmaya devam ediyor, oradan gelen parayla da koleje yatırım yapıyordum. Kolejde profesyonel yöneticilere işi teslim etmiştim ve işlerine de hiç karışmıyordum. Bir yıl böyle geçti; ama tatmin edici bir ilerleme kaydedemiyorduk.

Beykent Koleji: 1990.

Çocukları Dünyaya Hazırlamak...

Adem Çelik Beykent Koleji Öğrencileriyle: 1993.

Eğitime başlayalı bir yıl olmuştu. Bir yılın sonunda baktım istediğim gibi gitmiyor, yavaş yavaş işin içine girmeye başladım. Eksik şeyler görüyordum. İstiyordum ki yöneticiler öğretmenlerini, öğrencilerini ve velilerini takip etsin. Veli-öğretmen-okul iş birliği içinde çalışsın. Kendimce fikirler geliştirerek okul yöneticilerine "Bakın böyle yapsak ne olur, nasıl olur?" diye soruyordum. Öğretmen, öğrencisini denetlesin, okul yönetimini de takip etsin. Okul yönetimi hepsini denetlesin, takip etsin. Bu fikir doğrultusunda bir çalışma hazırladım, yöneticilere sundum. Bazıları "Olur." dedi. Bazılarının ise pek işine gelmedi. En son noktada "Haydi, deneyelim." dedik. Zaman geçtikten sonra öğreniyorum ki benim önerilerim Milli Eğitim müfredatlarında zaten var. Kendi kendime düşündüklerimin daha iyisi var; ama tam olarak uygulanmıyor. Bende idealistlik de var tabii, bu işi sadece ticareti için yapmıyorum. "Ne yapmak gerek?" diye düşündüm bir süre. Fark ettim ki öğretmenlerin de bilgilenmesi gerekir. Eğitimcilere yönelik seminerler düzenlemenin faydalı olacağına kanaat getirdim. O zamanlar doçent olan, daha önceki yıllarda da bize danışmanlık yapan Ömer Dinçer geldi aklıma. Aradım "Bizim okulda öğretmenlere seminerler vermek gerek. Sen bizim ekibe eğitim verir misin?' dedim. Kırmadı sağ olsun. Ardından okul müdürlerini çağırdım "Arkadaşlar! Bizim bir farkımız olmalı, daha iyisini nasıl yapabiliriz?' diye düşündüm. Önce kendimizden başlamanın faydalı olacağına kanaat getirdim. Öğretmenlerimize seminer verilmesi iyi olur diye düşünüyorum. Bu konuda bir profesyonelden destek istedim. O da beni kırmadı. Bize yardımcı olacak." dedim. Kimi "Olur." dedi, kimi pek desteklemedi; ama sonunda başladık.

Ömer Dinçer işinde iddialıdır. Geliyor, güzelce anlatmaya çalışıyor. Ben de orada yalnız kalmasın diye destek olmaya gidiyordum ara ara. Bir gün seminer sırasında birkaç genç öğretmen dedi ki, “Biz öğretmeniz, öğrenci değiliz. Bizim eğitimimiz var. Formasyonumuz var.” Ona bir şey diyen yok ki zaten. Ben istiyordum ki kendimizi geliştirelim, daha iyi eğitim verelim. Bana garip gelmişti bu yaklaşımları.

Adem Çelik ve Beykent Koleji Öğretmenleri 1993.

Ardından bir gün Lise Müdürü, “Biz bu işleri biliyoruz ve sizin gibi ne hocalar yetiştirdik.” demez mi Ömer Dinçer’e! Yahu daha iyisi olsun diye uğraşıyoruz. Karşında bir doçent var, seni bilgilendirmek için geliyor. Böyle bir söylemin hiç yakışığı var mı? Ama bir şey demedim. Hiç polemiğe girmedim. “Ömer Hoca, gel biz ofise geçelim.” dedim. O gün bitti seminerler. Ama içimde uhde kaldı. Bunu yapmam lazım diyordum bir taraftan. Eksiklikleri görüyordum, destek olmak istiyordum. Ama kimseyi de kırmadan yapmak istiyordum bunu. O zamanlar bana deselerdi ki “İstanbul’u yeniden kuracağız. Sen başında olur musun? Kurar mısın?” “Evet.” derdim. Öyle bir cesaret vardı. O yüzden bu işin peşini bırakmaya da pek niyetim yoktu. Öğretmenlerimiz iyi olacak, eğitimimiz iyi olacak ve biz başarılı gençler yetiştireceğiz. Buna inandım hep, hiç de vazgeçmedim.

Adem Çelik ve Mustafa Melek, İngiltere: 1994.

Yurt Dışına Açılıyorum...

Bir süre sonra aklıma yurt dışında özel okul işletmeciliğinin nasıl işlediğini araştırmak geldi. O sürede, yavaş yavaş bir üniversite kurma fikri de kafamda canlanmaya başlamıştı. Tamam; ilk, orta ve lise eğitimi veriyoruz; ama ya sonrası? Tüm eğitim sürecinde çocukların, gençlerin yanında olmak daha iyi olurdu. O zamanlar yurt dışına öğrenci gönderen ve Türkiye’ye İngiliz öğretmenler getiren Mustafa Melek davetim üzerine geldi. Görüştük, ben kafamdakilerden bahsettim. Üniversite kurma hayalimi paylaştım. O, beni yakın çalışma arkadaşı olan Veysel Batmaz ile tanıştırdı. Veysel Batmaz üniversite kurmak istediğimi duyunca “Kuramayız.” dedi. Evet, Türkiye’deki mevcut durumda özel bir üniversite kurmak zor. Ama bugüne kadar yapamayız, edemeyiz denen birçok şeyi başardık, neden bunu da başaramayalım? O yüzden “Biraz daha araştıralım.” dedim. Mustafa Melek, Veysel Batmaz ile birlikte konuyla ilgili hazırlık yaptı ve sunduğu bilgilerden sonra ‘Bunu yapalım. ’dedim. Çok geçmeden Amerika ve İngiltere’ye giderek eğitim yaklaşımlarını ve okulları araştırdık. Özel okullar ne yapıyorlar? Oradaki durum nedir? Üniversiteler nasıl? Bu konuları inceledik.

Önce bir devlet okuluna gittik, üç dört katlı bir okuldu. Orada da ilk, orta ve lise eğitimi veriliyordu. Yönetim ile konuştuk ve bize okulu gezdirdiler. Katlara çıkıyoruz, okul müdürü sınıfların kapısını çalıyor ve içeri giriyoruz. Öğretmen ders yapıyor, bize hiç bakmıyorlar. Şurası laboratuvar, şurası şu diye bütün okulu gezdirdiler. O arada zil çaldı. Baktım, çocuklar koridorlardan sırt çantaları arkalarında aşağıya doğru iniyor. “Tamam, okulu gördük, bir de dışarı çıkalım, bahçeye bakalım.” dedim. Aşağıya indik, bahçede çocuklar top oynuyordu. Ama çantaları yine sırtlarında.

"Hocam, bu çocuklar çantalarıyla niye bahçede top oynuyor? Bizde böyle bir şey yok. Hepsi sınıfta bırakır. Sizin çocuklar yoksa çantalarını çok mu seviyor?" dedim. Bunu dememin sebebi, o çocukların çantalarıyla nereye gittiklerini merak etmemdi. Oradaki yönetici şöyle dedi: "Biz yarın bir gün dünyaya açılacak öğrenciler, dünya insanları yetiştiriyoruz. Bunun için her türlü zorluğu görmeleri ve kendi sorumluluklarını şimdiden almayı bilmeleri gerek. Çantalarını, mallarını korumayı öğrenmeleri gerek. İşte şimdiden bunu öğretiyoruz." Aklıma daha önce ailemle birlikte gittiğimiz İtalya gezimiz geldi. Bir çift arkadaşımız ile birlikte gitmiştik geziye. Rehberler, "Burada kapkaç vakaları olur, kişisel eşyalarınıza dikkat edin." diye baştan bizi uyarmıştı. Akşam gezi dönüşü bir yerde yemek yiyelim, dedik. Bir lokanta gördük. Oraya girmeden önce yapılan uyarı aklıma geldi: "Aman çantalara dikkat edelim, ne olur ne olmaz." dedim herkese. Güya dikkat ediyoruz, en çok da ben dikkat ediyorum. Yemeğimizi yedikten sonra her şeyimi masada bırakıp kalkmışım. Arkadaşımın eşi gelince dedi ki "Sen bizi uyardın; ama çantaları bırakıp giden yine sen oldun." Okul müdürünün anlattıkları; bu olayı getirdi aklıma. Benim başıma gelmez demeyeceksin. Daha küçük yaşta hayata karşı yetiştireceksin çocukları. Sadece kitapta yazan yetmiyor, hayat dersi de şart. Bunu not aldım kenara. Devlet okulundan sonra bir özel okula gittik. Orada da yine okulu gezdik. Planlı, programlı çalışmalar vardı. Gördüğüm kadarıyla gayet muntazam ilerliyordu her şey. Derken üniversiteleri araştırmaya başladık. Liverpool John Moores Üniversitesi yöneticileri ile tanıştık, toplantılar yaptık. Sonra anlaştık. Her şey hızlı gelişti.

Araştırmaya gittiğimiz yıl 1994. Biz 1995 yılında üniversiteyi açtık. Hızlı diyorum; fakat sorunsuz demiyorum. Çok emek verdik. Mesela İngiltere'de devlet düzeyinde müfredatları inceleyen ekipler var. Biz de bir asistan, iki profesör üç kişilik bir ekip ile anlaştık. Türkiye'ye dönünce yine kurum müdürlerini davet ettim. Onlara "Bakın, biz İngiltere'de bir ekiple anlaştık, gelip eğitimler verecekler." dedim. Bu sefer herkes "Tamam" dedi. Sonra yine "Biz öğrenci miyiz, neden eğitim alıyoruz?" gibi konuşmalar geldi kulağıma. Ben bu işi faydası olsun diye yapıyordum, maddi manevi hiçbir şeyden de kaçmıyordum. Bu yüzden neden böyle tepkiler verdiklerini anlayamıyordum. Tekrar toplantı istedim ve şunları söyledim: "Bakın, biz sizinle konuştuk ve tamam dediniz. Şimdi böyle konuşmalar duyuyorum. Ben bu iş için para harcıyorum, az da değil ödediğim miktar. Eğer istemiyorsanız bunu maaşlarınızdan keseyim, yapmayalım." Bu sefer kimse bir şey demedi. Seminerler başladı. Bir gün öğle arasında fark ettim ki eğitmenler kendi aralarında konuşuyor: "Biz çok şey bildiğimizi zannediyorduk. Meğerse daha çok şey öğrenmemiz lazım." Bunu duyduğumda ise çok mutlu oldum.

Adem Çelik, Mustafa Melek, Ken Purnell, Martin Cooper, İngiltere: 1994.

Eğitimde Dev Adım...

1994 yılında İngiltere'deki Liverpool John Moores Üniversitesi ile anlaşmamızı gerçekleştirdik. Ancak Türkiye'de mevzuattaki engelleri aşmanın bir yolunu bulmak gerekiyordu.Bu düşünceyle "Beykent İleri Eğitim Kurumu" adı altında Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bir kurs kurma fikri ortaya çıktı. Çünkü o dönemde özel üniversite kurma yasası henüz yürürlüğe girmemişti ve yasalara uygun bir şekilde ilerlemek istiyorduk.

Liverpool John Moores Üniversitesi ile yaptığımız "franchise" anlaşması gereği, Türkiye'de verilen eğitim tamamen bizim tarafımızdan sağlanacaktı. Ancak kayıt işlemleri, öğrenci işleri ve eğitimin denetlenmesi İngiltere'de gerçekleştirilecekti. Evraklar Türkiye'de hazırlanıp Liverpool'a gönderiliyor ve kayıt işlemleri orada tamamlanıyordu. Böylece Beylikdüzü-Beykent'te, İngiliz diploması veren bir Türk yükseköğrenim kurumunun kapılarını öğrencilere açmış olduk. Aslında İngiliz üniversitesinin temsilciliğini almış olduk. Bizim yaptığımız bu "franchise" anlaşması kamuoyunda adeta bomba etkisi yarattı.

Özel Beykent İleri Eğitim Kurumu: 1995.

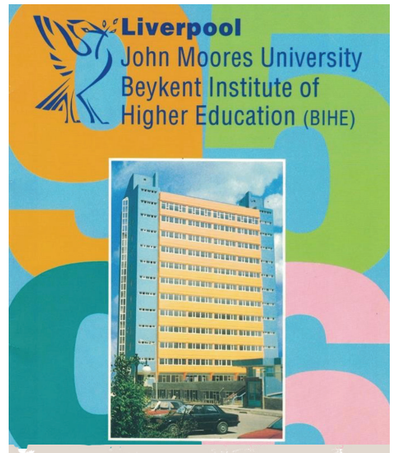

Beykent İleri Eğitim Kurumu: 1996.

Bugün adı bilinen Bilgi, Kültür, Doğuş, Atılım gibi üniversitelerin de aralarında bulunduğu beş ayrı kurum da aynı dönemde benzer girişimde bulunmuştu. Ama herkesin önünde bir engel vardı. Bu engelleri aşmak için İleri Eğitim Platformu oluşturduk. Başkanlığını Atılım Grubu'ndan Yalçın Zaim üstlendi ve Ankara'da resmî ilişkilere başladık. Milli Eğitim Bakanlığına, Yükseköğretim Kuruluna gittik. O zaman Başbakan olan Mesut Yılmaz'dan Özel Meslek Yüksekokulları Kanunu talep ettik, kendisi kanun taslağını hazırlattı. Teklif olarak Meclis'e gönderilecekken Mesut Yılmaz istifa etti. Girişimimiz Meclis'e girmeden kaldı. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 130. maddesinde 'Üniversiteler, devlet eliyle kurulur.' yazıyordu. Biz bir bakıma devletsiz üniversite kurmuş olduk. Biz, o arada kadroları oluşturduk. Öğrenci kayıtları yapıldı, işlemler tamamlandı. Sıra Türkiye'nin ilk İngiliz Üniversitesi olan Liverpool John Moores Üniversitesi-Beykent Programlarının kurumsal açılışına geldi. Açılışa dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'i davet ettik. O da katılmayı kabul etti. Açılış günü Cumhurbaşkanını bekliyoruz. Ama Demirel gelmedi. Açılışa gelirken yolda kararını değiştirmiş. Sonradan "korsan üniversite açılışına gittiği" yönünde YÖK Başkanından bilgi aldığını ve bu nedenle döndüğünü öğrendik. İlerleyen süreçte, dönemin YÖK Başkanı Mehmet Sağlam tarafından mahkemeye verildik. Hakkımızda Anayasa'nın 130. maddesine aykırılık iddiasıyla dava açıldı.

Dediğim gibi, her şey hızlı ilerliyordu; ancak hiç de kolay değildi. Ben kurduğum üniversitede sıradan bir eğitim vermek istemiyordum. Amacım dünya insanı yetiştirmekti ve Türkiye'de kaliteli eğitim sunmak için yola çıkmıştık. Beykent İleri Eğitim Kurumlarına da büyük ilgi vardı. Bir İngiliz diploması sahibi olma fikri gençleri heyecanlandırıyordu. Ama ülkenin şartları bizi zorluyordu. Benim ise pes etmeye hiç niyetim yoktu.

1996 yılında Adem Çelik Beykent Eğitim Vakfını kurarak Türk üniversitesi kurma amacına odaklandım. Bu çerçevede, 1997 yılında Beykent Üniversitesini açtık. Beykent Üniversitesi, bir Türk üniversitesi olarak kurulmasına rağmen eğitiminde İngiliz kültürünün etkisi vardı. Kaliteden hiçbir şekilde ödün vermedik ve aynı disiplini sürdürdük. Kadromuzda yurt dışında çalışmış, eğitim almış akademisyenler de bulunmaktaydı.

Beykent Üniversitesi Mütevelli Heyet Üyeleri, Akademik ve İdari Kurul: 1998.

Beykent İleri Eğitim Kurumundan Beykent Üniversitesi'ne geçiş sürecinde, öğrencilerin durumuyla ilgili endişeler vardı. "Kayıtlı öğrenciler ne olacak? Eğitimleri nasıl devam edecek?" gibi sorular gündeme geldi. Ancak bu konuda herhangi bir sorun yaşamadık. Öğrencilere şunu söyledik: "Eğitiminize İngiltere'de Liverpool John Moores Üniversitesinde veya üniversite sınavlarına girerek Beykent Üniversitesinde devam edebilirsiniz." Bazı öğrenciler İngiltere'ye giderken, bazıları da Türkiye'de kalmayı tercih etti. Kimse mağduriyet yaşamadı. Liverpool John Moores Üniversitesi ile olan franchise anlaşmamız, Beykent Üniversitesinin kurulmasından sonra da iki yıl boyunca devam etti. Ancak bu sürenin sonunda, Türk üniversitesi olarak Yüksek Öğretim Kuruluna bağlı bir şekilde faaliyetlerimize devam etmeye karar verdik. Böylece, Beykent Üniversitesi tamamen Türk üniversitesi statüsüne geçti. Bu arada 1997 yılı, Beykent Üniversitesinin yanı sıra Edirne Beykent Kolejinin de açıldığı bir yıl oldu. O yıl, bir arkadaşımı ziyaret için Edirne'ye gitmiştim. Şehrin yeni seçilmiş belediye başkanı ile konuşurken koskoca şehirde bir özel okulun olmadığını öğrendim. Edirne'de de ilk olalım istedim. Ve ilk, orta ve lise olmak üzere orada da bir özel okul açtık.

Edirne Beykent Koleji: 1997.

Beykent Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Taksim Yerleşkesi: 2004.

Üniversiteye tekrar dönecek olursak, İngiltere deneyimi beni birçok alanda farklı şeyler düşünmeye itmişti. Örneğin, üniversite bünyesindeki Mimarlık Fakültesi öğrencilerinin şehir içinde olmaları daha iyi olur diye düşündüm. Tarihî alanları gezip görmeleri, şehrin merkezindeki binalarda yerinde gözlemler yapmaları daha iyi olurdu. O nedenle metropolün kalbi İstanbul Taksim'de bir bina satın aldım. Güzel Sanatlar Fakültesi, İç Mimarlık ve Mimarlık bölümlerini buraya taşıdık.

Taksim Yerleşkesi, Sanal Mahkeme Salonu.

Taksim Yerleşkesi, Sınıf Manzarası.

Taksim Yerleşkesi, Amfi.

Taksim Yerleşkesi, Adem Çelik Amfisi.

Ardından Ayazağa yerleşkesini yapmaya başladık. Öğrenci sayısının hızla artması sonucunda Taksim yerleşkesindeki bu bölümleri Ayazağa yerleşkesine taşıdık. Şimdi ise Taksim yerleşkesinde Hukuk Fakültesi var.

Beykent Üniversitesi Ayazağa-Maslak Yerleşkesi: 2005.

Ayazağa-Maslak Yerleşkesi, Çizim Atölyesi.

Ayazağa-Maslak Yerleşkesi, Kimya Laboratuvarı.

Ayazağa-Maslak Yerleşkesi, TV Stüdyosu.

Ayazağa-Maslak Yerleşkesi, Yeşil Alan.

Zamanla Beykent, ülkenin saygın üniversiteleri arasına girmeye başladı. Ama ben hâlâ düşünüyordum, "Daha ne yapılabilir?" diye.

O dönemde tıp eğitimi yoktu bizde. Niye doktor yetiştirmeyelim? Bu ihtiyaç ve zorunlulukla birlikte Beylikdüzü'nde Tıp Fakültesini kurduk.

Beykent Üniversitesi, Beylikdüzü Yerleşkesi Tıp Fakültesi, Diş Hekimliği Fakültesi: 2017.

Beylikdüzü Yerleşkesi, Fizyoterapi Laboratuvarı.

Beylikdüzü Yerleşkesi, Anatomi, Tıbbi Beceri ve Similasyon Laboratuvarı.

Tıp Fakültesinin ardından da Diş Hekimliği Fakültesini kurduk.

Beylikdüzü Yerleşkesi, Protez-Fantom Araştırma Laboratuvarı

2018'de Hadımköy yerleşkesini açtık. 103.879,82 m² lik alanı eğitimle buluşturarak öğrenciler için bir yaşam alanına dönüştürdük.

Beykent Üniversitesi, Hadımköy Yerleşkesi: 2018.

Hadımköy Yerleşkesi, Kütüphane

Hadımköy Yerleşkesi, Uçak Kabin Atölyesi

Hadımköy Yerleşkesi, Moda Tasarım ve Tekstil Teknolojisi Vitrini

Hadımköy Yerleşkesi, Mac Laboratuvarı

Öğrencilerimizi uygulamalı eğitimle buluşturmak amacıyla ulusal yayın yapan BEA TV' yi açtık. 2011 yılından beri birçok farklı konukla çok çeşitli alanda ulusal yayınlar yaptık.

Beykent Üniversitesi, BEA TV Stüdyosu

Beykent Üniversitesi, BEA TV, İlber Ortaylı Gençlerle Buluşuyor.

Beykent Üniversitesi, BEA TV Reji Odası.

Beykent Üniversitesi, BEA TV, BizBize Programı

Beykent Üniversitesi, BEA TV, İki Kıta Bir Şehir Programı

Beykent Üniversitesinden elde edilen bilgi ve vizyon ile İzmir de İzmir Kavram Meslek Yüksekokulunu da kaliteli eğitimle buluşturduk. 34 farklı programla meslek eğitimi alanında nitelikli ara eleman ihtiyacını karşılamayı hedefledik.

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu: 2018.

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu, Ana Giriş Kapısı

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu, Basket Sahası.

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu, Ağız ve Diş Sağlığı Laboratuvarı

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu, Kütüphane

2014 yılında Doğuş Üniversitesi'ni aynı vizyonla bünyemize kattık. Doğuş Üniversitesi Çengelköy ve Dudullu yerleşkelerinde 5 Fakülte, 2 Yüksekokul ve 1 Enstitü ile yükseköğretimin her kademesinde yer almaktadır.

Doğuş Üniversitesi, Dudullu Yerleşkesi: 2020

Dudullu Yerleşkesi,
Makine İleri Teknolojiler Laboratuvarı (MİT LAB).

Dudullu Yerleşkesi, Koridor.

Dudullu Yerleşkesi, Kütüphane.

Dudullu Yerleşkesi,
Eğitim Uygulama Mutfağı.

Doğuş Üniversitesi, Çengelköy Yerleşkesi: 2017

Çengelköy Yerleşkesi, Giriş.

Çengelköy Yerleşkesi, Konferans Salonu.

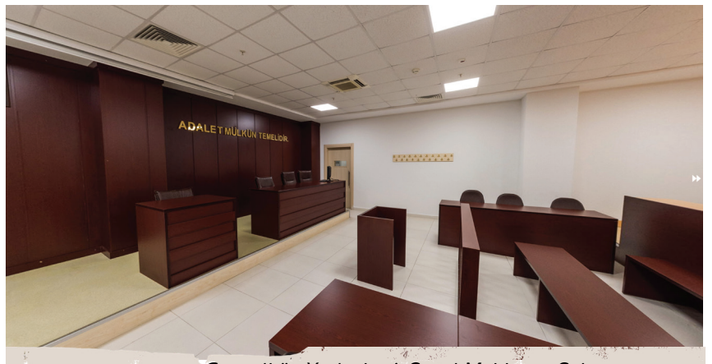

Çengelköy Yerleşkesi, Sanal Mahkeme Salonu

Çengelköy Yerleşkesi, Giriş

Şimdi Ne Yapıyorum?

Yıllardır akreditasyon alıyoruz, Türkiye'den ve diğer ülkelerden. Birçok bölüm ve programa akreditasyonlar aldık. Alınmayan bölümler için de çalışıyoruz. Yurt dışında araştırdık, doğru olanı ve olması gerekeni gördük ve uygulamaya çalışıyoruz.

Öğretim üyelerinin eğitimleri ve uluslararası tanınırlıklarını sağlayacak eğitim kuruluşlarıyla iş birliği yapıyoruz.

Benim kurumlarımda, eğitimciden öğrenciye herkesin mutlu olması ve memnun olması önemli. Kalite çok önemli. Bu konulara büyük önem veriyorum ve bunun için uğraşıyorum. Kaliteyi hep takip ediyorum.

Öğretim Üyesi Yetiştirme ve Geliştirme Programı: 2019.

Adem Çelik, Mustafa Melek ve Veysel Batmaz: 1995.

Adem Çelik ve Öğrencileri, Beykent Koleji: 1994.

Özel Hayata Ayıracak Vaktim Yok...

Dışarıdan bakıldığında sadece ortaya çıkanlar görülüyor. Ancak geçtiğimiz sıkıntılı dönemler ve karşılaştığımız zorluklar hakkında kimse bir şey bilmiyor. Benim tabiri caizse yaşamadığım bir şey kalmadı. Her türlü zorlukla karşılaştım ve hâlâ karşılaşıyorum. İşim dışında başka bir hayatım olmadığını söyleyebilirim. Bu büyük sorumlulukları üstlendiğinizde, hayatı yaşamak isteseniz de sorumluluklarınız peşinizi bırakmıyor. Her zaman düşünmeniz gereken işleriniz oluyor. Çünkü işin başında durmazsanız tüm emekleriniz boşa gidiyor. Ben iş koşturması içindeyken bir Karadenizliye göre geç; ama bana göre erken bir yaşta, otuz bir yaşımda evlendim. Geç evlenmemin sebebi ekonomik bağımsızlığımı tam anlamıyla kazanmak istememdi. Bunu sağlamadan evlenmek istemedim. Herkese de bunu tavsiye ederim. Küçük yaşta evlenip ne yapacaksın? Kendin daha çocuksun, nasıl çocuk yetiştireceksin? Yetiştirebilirsin belki de; o çocuğu nasıl geliştireceksin? Ben kendimi otuzlu yaşların başında anca evliliğe hazır hissettim. Evliliğimin ikinci yılı büyük oğlum İsmail Erkan, üçüncü yılı da küçük oğlum Ahmet Alkan dünyaya geldi.

İşkolik bir insan oldum hep. Ancak çocuklarımın bir avantajı vardı: Ben buraya gelene kadar her şeyi deneyimleyerek öğrendim ve tecrübe kazandım. Onlara bu tecrübelerimi aktararak aynı zorlukları yaşamamalarını sağlamaya çalıştım. Daha rahat bir yaşam sürsünler istedim. Bizim oralarda çocuklara "insan küçüğü" derler. Biz ne yaptıysak, onlar da bizim izimizden gidecekler sonuçta. O düşünceyle başta onları biraz yönlendirmeye çalıştım; ancak fark ettim ki bu durumdan pek hoşlanmıyorlar. Onların hoşnutsuzluğunu görünce hayatlarında verecekleri kararlara fazla müdahale etmek istemedim. Kendi yolculuklarına bıraktım onları. Üniversite zamanında çocuklarım bana gelip, "Baba, ne okumalıyız?" diye sordular. Ben de onlara şunları söyledim: "Bütün işlerimizin içinde inşaat var.

Okullar yaptık, binalar yaptık. İşin başında inşaattan anlayan bir mimar olmalı ki ihtiyaçları fark edip eksiklikleri gidersin. Hasarlı olanları yenilesin. Ayrıca bu sistemi devam ettirmek için bir işletmeciye ihtiyaç var. Bizim kurulu bir düzenimiz var. Eğer işin başına geçerseniz bir sıfır önden başlarsınız. Ancak yeni bir alana yönelirseniz her şeye sıfırdan başlamanız gerekir." Önerim başta onaylanmadı, ben de ısrarcı olmadım ve "Siz bilirsiniz." dedim. Ancak düşününce dediklerime geldiler. İkisi de iş hayatının içinde büyüdüler.

Adem Çelik ve Ailesi: 1988.

Gördüler, yaşadılar ve çekirdekten yetiştiler. Hiç zorluk çıkarmadılar bana. Okul zamanı çocukları sabah erken uyandırmak zor olur ya, biz hiç böyle bir sıkıntı yaşamadık. Zamanında kalkarlar, ödevlerini yaparlar, ihtiyaç duyduklarında bana danışırlardı. Ben de elimden geleni yaparak yardımcı olmaya çalıştırdım onlara. Bunun ötesinde fazla müdahalede bulunmadım. Hâlâ da sorumluluklarının bilincindeler.

Adem Çelik ve Ailesi: 1984.

Bu konuda şanslı bir baba olduğumu düşünüyorum. İş hayatında yarım asırdan daha fazla bir süre geçti ve artık hem fiziksel hem de zihinsel olarak yorulduğumu hissediyorum. Bu yüzden işleri yavaş yavaş çocuklarıma devrediyorum. Aslında uzun zamandır "Alın, siz yapın, beni serbest bırakın." diyorum; ancak onlar beni bırakmıyorlar. Üç kişiyiz ve işler üçümüzü de aşmış durumda çünkü. Ama zaman içinde onlar daha da fazla sorumluluk alarak işleri yönetecekler ve beni rahatlatacaklar.

Adem Çelik ve Ailesi, Kenan Doğulu: 2009.

Beykent Üniversitesi: 2010.

Eğitim Sektörüne Neden Girdim?

Bu soruya; insanlara ilham vermek, yaşamlarını değiştirmek ve geleceğe umutla bakmalarını sağlamak, diye cevap verebilirim. Eğitim, hayatları dönüştürebilen güçlü bir araçtır ve ben bu gücü çok önceleri fark etmiştim.

Yetiştirdiğimiz mezunlarımıza bakınca, birçok insanın hayatında büyük fark yarattığımızı görmek beni motive ediyor. Öğrencilerin potansiyellerini keşfetmelerine, yeteneklerini geliştirmelerine ve hedeflerine ulaşmalarına yardımcı olmak büyük bir mutluluk. Onları desteklemek, onlara rehberlik etmek ve hayallerini gerçekleştirmelerine yardımcı olmak, benim en önemli sorumluluklarım arasında.

Eğitim, her zaman değişen bir süreçtir. Teknolojinin ilerlemesi, toplumsal değişimler ve yeni öğrenme yöntemleriyle birlikte sürekli gelişiyor. Ben, bu değişimlere açık olmayı ve gençlerin ihtiyaçlarına uygun şekilde hareket etmeyi önemsiyorum. Onlara en iyi eğitimi sunmak için sürekli olarak kendimi güncellemeye ve yenilikleri takip etmeye özen gösteriyorum. Eğitimde kalite standartlarını yükseltmek, öğrencilerin merakını ve öğrenme isteğini artırmak çok önemli. Onlara sadece bilgi aktarmakla kalmayıp onları eleştirel düşünmeye teşvik etmek, yaratıcılıklarını geliştirmek ve sorunlara çözüm bulma becerilerini güçlendirmek istiyorum. Böylece, onları sadece sınavlarda başarılı olmaya değil, aynı zamanda hayatta karşılaşacakları zorlukları aşmaya hazırlayabiliriz.

Gençlerle bağ kurmak, onların hayatlarına dokunmak ve geleceklerini şekillendirmelerine yardımcı olmak benim için paha biçilemez bir deneyim. Bizimki insanları dönüştüren, toplumları geliştiren ve dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek için çıkılan bir yolculuk. Bu yolculuğa katıldığım için gururluyum.

İş ve Hayata Dair...

İş ve hayat, birbiriyle iç içe geçmiş iki önemli alan. Benim için iş, tutkuyla yapılması gereken bir yolculuk. İş dünyasında başarılı olmak için öncelikle vizyon sahibi olmalıyız. Hedeflerimizi belirlerken büyük düşünmeli ve sınırları zorlamalıyız. Her zorluk bir fırsattır ve bu fırsatları görmek için açık bir zihne sahip olmalıyız. Hayatta ise, dengeyi bulmak ve mutluluğu yakalamak önemlidir. Çalışırken sevdiklerimizle zaman geçirmeli, hobilerimize vakit ayırmalı ve kendimize iyi bakmalıyız. Sağlıklı bir yaşam tarzı ve iyi ilişkiler, başarıya giden yolda bizi destekleyen unsurlardır.

Başarılı bir iş yaşamı için, takım çalışması ve iletişim becerileri önemlidir. Birlikte çalıştığımız insanlara saygı göstermeli, farklı fikirleri dinlemeli ve ortak hedeflere odaklanmalıyız. İşte başarı, iş birliği ve uyumla birlikte gelir. Başarının altında yatan temel değerlerden biri de dürüstlüktür. İş hayatında ve hayatın her alanında dürüstlük, güvenin temelini oluşturur. Kararlarımızda etik değerleri gözetmeli, insanlara adil davranmalıyız. Hayatta karşılaştığımız engeller ve başarısızlıklar, bizi yıldırmamalı. Önemli olan, bu deneyimlerden ders çıkarmak ve daha güçlü bir şekilde ilerlemektir. Her zorluk bir öğrenme fırsatıdır ve bizi daha da büyütür. Başarı asla tesadüf değildir. Disiplin, azim ve kararlılık gerektirir. Hedeflerimize ulaşmak için çalışmalı, sürekli öğrenmeli ve kendimizi geliştirmeliyiz. İş ve hayatı bir denge içinde yönetmek, başarıların en önemli anahtarıdır.

"İyi Bir Lider" Olmak...

İyi bir lider miyim, bilemem. Ancak bütün çabam insanları güzele sevk etmektir. Her insanın kendine göre doğruları vardır, derler. Bu doğru. Hayatım boyunca benim de kendime göre doğrularım oldu ve onlardan hiç vazgeçmedim. Örneğin, insanları dinlemeyi öğrenmelisiniz. İlk önce dinleyip anlamaya çalışmalısınız, sonra kararınızı verebilirsiniz. Dinlemediğiniz zaman her şey eksik kalır. Bazıları dinler, ancak konuşma bitmeden hemen karar verir. Ben her zaman böyle bir hata yapmaktan kaçındım, çünkü eksiklikler ve sorunlar ortaya çıkar. Bu yüzden insanları her zaman sonuna kadar dinledim, anlamaya çalıştım. Başarılı olmanın bir gereği de budur. Bir de şunu unutmamak gerekir: işler yolunda giderken her şey iyidir. Ancak her zaman tedbirli olmak önemlidir. Bir iş insanının zihninde her zaman kötü senaryolar da olmalıdır. Sürekli tetikte olmalı, her şeyi takip etmelidir. "Kuzunun aklından kurt korkusu hiç çıkmazmış." diye bir söz vardır. İşte bu düşünceyle hareket etmek gerekir. İşleri iyi analiz etmek gerçekten önemlidir. Ancak bir noktadan sonra, çalıştığınız ekibe güvenmek ve işleri onlara bırakmak da çok önemlidir. Müdahale etmeniz gereken yerler olabilir; ancak gereksiz müdahalelerden kaçınmanız daha verimli sonuçlar elde etmenizi sağlar. Aklıma bir anım geliyor: 2001 yılında Türkiye'de bir ekonomik kriz yaşandı. O kriz sırasında çevremde ödemelerin yapılmadığını, insanların taksitlerini ödeyemediğini gözlemledim.

Durum oldukça sıkıntılıydı. Kurumumuzda maaşlar İngiliz poundu üzerinden ödeniyor ve kayıtlar da bu para birimiyle tutuluyordu. Ancak kur hızla yükseliyordu. Bu nedenle ekibi topladım ve "Kuru sabit tutalım. Bu gidişle öğrenci bulamayacağız. Öğrenci bulabilecek fiyatlara geçmeliyiz. Personel ücretlerini de buna göre gözden geçirmeliyiz." dedim. Ancak bu önerime ekibim katılmadı. Üst düzey yöneticiler "Türkiye'de bizden daha iyi bir ekip yok. Ücretleri döviz bazında artırmalıyız." dediler. Ben ise "Bu şekilde devam edersek tutunduğumuz dalı keseriz." şeklinde tepki gösterdim. Ama fikrim kabul görmedi. Sonunda "Tamam, kabul ediyorum. Ama yarın siz çok mahcup olacaksınız." dedim. Bu şekilde onların fikrini kabul ettim; hatta alkışlandım. Ancak içim kan ağlıyordu. Puanlar açıklandı, tercihler geldi. Doluluk oranımız yüzde yirmidörttü. Kayıt yaptıranların sayısı ise bizi tercih edenlerin yarısı kadar oldu. Ekibimi topladım ve "Şimdi ne diyorsunuz bakalım?" dedim. Onlar da "Haklısınız. Ücretleri kur üzerinden belirleyeceğiz." şeklinde yanıt verdiler. Hızlı bir şekilde sözleşmeleri hazırladık. Ancak o yılı tamamen zararla kapattık. Bu benim için acı bir tecrübe oldu. Çünkü ekonomik gelişmeleri öngörmüştüm ve aslında sadece bu yılın değil, gelecek dört yılın da kaybı olacaktı. Sonunu bile bile ''Tamam'' demiştim. Ancak karşımda o kadar insan varken "Hayır, benim dediğim olacak." diyemezdim. Onları küstüremezdim. Eğitimdeki değerlerim ve tecrübelerim, önemli dersler çıkarmamı sağladı.

Sabır, özveri ve kaliteye verdiğim önem, başarımın ve öğrencilerime en iyi eğitimi sunmanın temel taşlarıdır. Okullarımızda laboratuvarlardan, dersliklere kadar hiçbir masraftan kaçınmadım. Çünkü biliyorum ki, geleceğe yatırım yapmak pahalıya mal olabilir; ancak en iyisini yapmak için bu fedâkarlığı göze almak gerekir. Türkiye'nin ilk ve tek ulusal yayın yapan üniversite televizyonu olan BEA TV'yi de öğrencilerin kendini geliştirmesi ve uygulama yapması için kurduk. İnsan, dünyadaki en önemli varlıktır. İnsanları en iyi şekilde eğittiğinizde daha iyi şeylerin ortaya çıkacağını biliyorum. Bu nedenle eğitimde hiçbir şeyi eksik bırakmama konusunda kararlılıkla hareket ettim. Aynı düşünceyi oğullarıma da aşıladım ve onlar da benim gibi düşünüyorlar. Benim amacım herkesin rahat ve mutlu olmasını sağlamak. Çünkü insanlar mutlu oldukları zaman her şey daha iyi olur. Mutsuz bir şekilde devam etmenin akıllıca bir seçim olmadığına inanıyorum. Mutsuz çalışanlar, kuruma da fayda sağlamazlar. Bu prensip, iş hayatında ve hayatın diğer alanlarında geçerlidir. İşte ve hayatta iyi olmanız durumunda, karşınızdakilerin de iyi olacağını gözlemledim ve bunu yaşayarak öğrendim. Bu nedenle bu konuya da hayatım boyunca büyük bir özen gösterdim ve hâlâ da göstermeye devam ediyorum.

İNSANLARIN GÖZÜNDEN
ADEM ÇELİK

TÜRK GENÇLERİNE EĞİTİM FIRSATI VEREN

SOĞUKKANLI

KADINLARIN YARATICILIĞINA İNANAN

GÖZÜ KARA BİR GİRİŞİMCİ

ZEKİ

KORUYUCU

ÇALIŞANLARA KARŞI SAYGILI

MÜCADELECİ

ÖNCÜ

GİZLİ KAHRAMAN

VİZYONER

MÜKEMMELLİYETÇİ

ANALİTİK DÜŞÜNEN

BAŞARIYA ODAKLI

SIRA DIŞI

YENİLİKÇİ

İLERİ GÖRÜŞLÜ

ÇÖZÜM ODAKLI

AZİMLİ

GÜLER YÜZLÜ

“Yaşayarak Öğreniyor, Öğrenerek Yaşıyor”

Dr. İsmail Erkan ÇELİK
Oğlu

Hayattaki babalık, girişimcilik, eğitmenlik, patronluk da dahil olmak üzere tüm şapkaları layıkıyla giymiş; sadece biz oğullarına ve çalışanlarına değil, torunlarına ve kendisinden sonra elecek girişimci nesillere de başarı hikayesi anlatılıp örnek gösterilecek bir mihenk taşıdır babam. Tam da bu yüzden babalık şapkasını giymesindeki sanatla bana iki duygu bırakmıştır: hem babamla çok gurur duyar hem de çocukluğumdaki baba figüründen bir anı yakalamak istediğimde gözümün önüne ilk gülüşü gelecek kadar derin bir sevgi duyarım. Babam bize sevilen bir çocukluk ve efsanesini layıkıyla devam ettirebileceğimiz bir başarıyı miras bırakmıştır. Biz, çetin bir mücadele içinden geçmiş, kalabalık nüfusun içinde büyümüş bir insan olan Adem Çelik'in şanslı çocuklarıyız. Ve bunun bilincinde olarak ayaklarımız her zaman yere sağlam basıyor. Hem jenerasyon olarak ona nazaran şanslıydık hem de onun evlatları olduğumuz için. Küçüklüğümde babam, işle çok fazla meşgul olur lakin gittiği yerlerden hediyelerle döner, bize sürprizler yapardı. O vakitler yeterince anlamasam da büyüyünce “Annenin, bahçesinde gezdiğimiz bağ; babanın ise arkamızdaki dağ” olduğunu idrak ettiğimde, babamın dağ gibi güvenli gölgesinde büyüdüğümü daha iyi anladım. Babam, zamanın ötesinde öngörüsüyle eğitim süreçlerimizde bizi her zaman doğru yönlendirdi. Küçüklüğümüzden itibaren eğitimimizi tek yönlü değil; beyin, beden ve ruhumuz için çok yönlü yönetti. Dolayısıyla hem iyi okullarda bilim hem de sosyal ve spor alanlarında eğitim almamızı sağladı. Çocukluğumuzda her zaman atasözleri ve deyimler kitapçığını alıp okumamızı önerirdi. Çünkü orada gerçekten hayatın, ataların tecrübe ve bilgeliğinden gelen bir kullanım kılavuzu var.

Bir yandan babam her gün işten eve geldiğinde, günlük yaşadığı olayları bize anlatır, hayatındaki bilgeliği ve tecrübeleri bir anı defteri gibi bize işlerdi. Sonrasında birlikte haberleri izler güncel olayları; ekonomik, siyasi ve sosyal olarak takip ederdik. Bu, işlerin girizgâhını anlamamızı ve yürütme sürecine daha hazır olmamızı sağladı. Bizim hem alt hem üst akılda; düşünme, analiz, müzakere, karar kabiliyetlerimizi inşa sürecimize büyük katkıda bulundu. Bu eğitim kabiliyetini okullarında öğrencilere de yansıtılması için özen gösterdi.

Bizde de her aile şirketinde olduğu gibi; aile ve iş hayatı iç içe geçti hep. Dolayısıyla mesainizin bittiği bir an yoktur.

Babamın en önemli özelliklerinden biri dinleme becerisidir. Sabırla, sonuna kadar dinler. Bu çok önemli ve başarı için elzem bir özelliktir. Çünkü sorunları, dertleri dinleyerek işin özüne inme ve doğru analiz etme şansımız daha da artar. Sistematik bir şekilde hareket etmeyi sever. Çalışma tarzı, bilimsel verilere ve kanıtlara dayanmak üzerine kuruludur. Bu özelliğini, öngörü yeteneğiyle birleştirdiğinizde gerçekten etkileyici bir kombinasyon oluşur. Ben de mümkün olduğunca hayranlıkla onu gözlemlemeye ve örnek almaya çalışıyorum bu konuda.

Babam bana her zaman yol gösterip beni özgür bırakmıştır. 1999 Eylül'ünde bana "İngiltere’de okula gitmek ister misin?" diye sordu. Yurt dışında eğitim almak bizim ve başka bir ülkenin eğitim sistemleri arasındaki farkları deneyimleyerek ülkemiz eğitimine bir şeyler katabilmek fikri beni cezbetti. “Evet, baba.“ dedim ve kendimi 15 gün sonra Liverpool’da buldum. Gitmeden önceki son görüşmemizde, onun söylediği şu cümleyi: "İngiltere’ye okumaya, öğrenmeye gidiyorsun, oranın kendine münhasır bir kültürü, geleneksel bir yaşayışı var. Var olan her güzel şeyini öğrenmeye, almaya çalış. Kendi özünü tabii ki unutmayacaksın, kaybetmeyeceksin; kendi kültüründeki hiçbir güzelliği de unutma, bunları harmanlayarak bir dünya insanı ol." 1999'da cebime koyup uzaklara gittiğim bu sözünü bugün hâlâ dün gibi hatırlar ve sık sık üzerine düşünürüm. Adem Çelik aynı zamanda sizin ufkunuzu, onu ve öğrettiklerinizi kavrayıp kavramayacağınızı da bilir, ona göre hareket eder. Tüm bunları da sizi incitmeden adaletle yapar. Zaman zaman reçeteyi ortaya koyar ve size zaman verir.

Aslında insanın kendini fark etmesini sağlar, bu gerçekten çok önemli öğretim yöntemi. Babam patron şapkası ile işi size verir ve ardından perdenin arkasında durur, gölge olarak kalır, sizi takip eder, çok kritik bir an gelip kendisine ihtiyaç hâsıl olmadıkça müdahale etmez. Sürecinizi kesmek için değil, orada çare olmak için vardır. Bazen kendi kendine münazara eder, "Yönlendirmeli miyim, yönlendirmemeli miyim?" diye ama yönlendirmediğiniz her an hem çalışanınızı hem durumu anlamak, gözlemlemek için fırsattır. Bence bu da çok önemli bir özellik ve bunu anlamayan biri, dışarıdan Adem Çelik’i anlamakta zorluk çekebilir. Çalışanlarımızın oluşturduğu aidiyet duygusunun en önemli başlangıç noktası da budur: kendilerini gösterebilmeleri için geniş bir hareket alanına sahip olmak. Bir yönetici olarak Adem Çelik çalışanlarına fırsat tanır ve bu fırsatı nasıl değerlendireceğinizi sabır ve sükunetle gözlemler. Çok kritik ve kilit noktalarda dokunuşlarını yapar. Bu sebeple çalışanlarımızın birçoğu çok uzun yıllardır başarmanın verdiği haz ve kendini kanıtlama fırsatının her an veriliyor olmasının verdiği heyecanla uzun yıllardır bizimle birlikte yürümektedir, bir marka ile uzun yıllar aynı yolda yürümek de aidiyet duygusunu yaratır. Örneğin; babamın inşaat sektörüne başladığı yıllarda şantiyede tuğla sayan bir kişi şu an hâlâ bizimle çalışıyor. Şirketlerimizin tüm kademelerinde bizim için eşdeğer kıymete sahip aidiyet duygusu ile bizimle yürüyen çalışanlarımız, babamın yönetim şapkasının altındaki bu bilgeliğinin eseridir.

Babamın hayatını bir cümleye sığdırmam gerekirse "Yaşayarak öğreniyor, öğrenerek yaşıyor ve bilginin tüm nesillere aktarılması tutkusuyla hayatını bir sanat eserine dönüştürüyor." diyebilirim.

“Tırnaklarıyla Kazıya Kazıya…”

Prof. Dr. Ahmet Alkan ÇELİK
Oğlu

Çocukluğumda babam genelde saat altıda kalkar, işe giderdi. O kadar erken kalkıp işe gittiği için onu az görürdük. Genelde de geç saatlerde gelirdi. Gününün büyük bir bölümünü çalışarak geçirirdi. Ancak işten eve döndüğünde, bize gün içinde neler yaptığını, işle ilgili detayları anlatırdı. Babam, işine odaklanmasına rağmen bizimle ilgilenmeyi hiç ihmal etmezdi. O, gerçekten harika bir babaydı ve umarım ben de çocuklarıma onun gibi bir baba olabilirim. Bizimle ilişkilerinde bir dengeyi korudu hep. Tam otoriter desem haksızlık yapmış olurum, çok yumuşaktı desem bu sefer de kendime haksızlık yapmış olurum. Aramızdaki ilişki sıkı ve sevgi dolu bir ilişkiydi. Çok genç yaşta çalışmaya başlamış. Tırnaklarıyla kazıya kazıya yirmi beş yılda buralara, sıfırdan başlayıp sektörde zirveye gelmiş biri. Bazen “Ben yapabilir miydim?” diye soruyorum kendime. Biz iyi şartlarda büyüdük, o koşullarda olsaydım yapamazdım herhalde. Babamın eğitim hayatıma büyük bir katkısı oldu. Burada onun vizyonerliğinden de bahsetmek istiyorum. Bizim ne yapmamız gerektiğini görebilen biriydi. Üniversite eğitimi öncesi ona danıştığımda bana, “İşletme okusan daha iyi olur.” dedi ve ben de onun gösterdiği yolda ilerledim. Şimdi baktığımızda iyi ki öyle yapmışım diyorum. On sekiz yıldan beri kendi kurumlarımızda çalışıyorum. Zaman içinde kurum içinde farklı görevlerde bulundum. Daha ortaokulun sonunda satın almada ufak ufak çalışmaya başlamıştım. Babam bizi çekirdekten yetiştirdi.

Bizi her zaman eğitmeye ve bize doğru yolu göstermeye çalıştı. Biz de onun gösterdiği yolda ilerledik. Başka bir yol seçseydik bu kadar başarılı olabilir miydik, bilemiyorum. Onun tecrübeleri her zaman önümüzü açtı. Açıkçası, başka bir yol da düşünmedim, çünkü onun yolunda ilerlemek benim için en doğru seçenekti. Babamın en önemli özellikleri azimli, hırslı, adaletli ve tutumlu olmasıdır. Tutumlu derken, cimrilikten bahsetmiyorum. “Ayağını yorganına göre uzatmak” deyimi tam da babamı tanımlıyor. O, geleceği önceden görme yeteneğine sahiptir. Önceden planlar, her şeyi kafasında şekillendirir ve hedeflerine ulaşmak için elinden geleni yapar. Tecrübeleri ile bize örnek olmuştur. Mesela, okullarda önemli stratejik kararlar alınır. Hocalarımızla oturur, tartışırız. Toplantılarda bazen babamın düşüncesine karşı çıkarız.

O, geleceği önceden görme yeteneğine sahiptir. “Böyle olmalı.” deriz. O “Hayır, bu şekilde olmalı, yanlış plan yapıyorsunuz.” der. Sonunda yine babamın dediğine geliriz. Dolayısıyla, babamın tecrübeleri sayesinde, daha az zararla daha faydalı bir iş hayatı geçiririz. İnsanların babalarıyla çalışmaları bazen çok zor olabilir. Ancak ben babamla çalışmaktan çok keyif alıyorum. Şirkette hepimiz ayrı fikirlere sahip olsak da sonunda onun fikirleri öncülüğünde ortak bir noktada buluşuyoruz.

Babam, Beykent’i tırnaklarıyla kazıyarak altmış yılda bu noktaya getirdi. Yirminci yılda iki eğitim kurumunu daha vizyonerliği ile buluşturdu. Beykent, adım adım ilerleyen ve yükselen bir değer haline geldi. Diğer kurumlarla birlikte şimdi daha da büyümeye devam ediyor. Aile kültürünün burada çok önemli olduğunu kabul ediyorum. Biz, babamdan öğrendiklerimiz ve kendi tecrübelerimizle birlikte, ciddi bir aile ortamı oluşturmak için çaba sarf ediyoruz. Bu aile ortamını, diğer kurumlara da yansıtmaya çalışıyoruz.

‘’Başarının Asla Tesadüfi Bir Şey Olmadığının Simgesidir…”

Dr. Gülşah Gençer ÇELİK
Gelini

Sakin, sabırlı, çözüm odaklı ve dinlemeyi bilen bir liderdir. İnsanlarla bir arada olmayı çok seven, kalabalık aile içinden gelen ve bunu asla unutmayan, bugün hala geleneksel bayramlaşmalar ya da geziler düzenleyen ; tüm aileyi bir araya getiren bir kardeş, bir abi, bir baba ve bir dededir.

İş hayatında, özellikle iyi bir dinleyici olması, sadece kulak vermekle kalmayıp işin içine aklını, kalbini katması, karar verme aşamalarındaki çok yönlü tavrı ve çözüme gidene kadarki sabrı her zaman bana ve onunla birlikte çalışan tüm ekibine yol gösterici olmuştur. Bir patron olarak çalışanlarının işine karışan huzursuz eden biri olmadı. Her zaman ‘’O iş, o kişinin uzmanlık alanı, onun alanına girmek doğru olmaz ama bir patron olarak verdiğin işi takip etmek, süreçlerden haberdar olmak, işin bizzat içinde olmak önemlidir ‘’ der. İlk çalışmaya başladığım yıllarda bana çok tuhaf gelirdi. Neden müdahale etmiyor, neden karışmıyor, neden dur demiyor? diye sorgulardım.

19 yıllık gözlemlerimden sonra artık şunu biliyorum ki; Adem Bey görev verir, gözlemler, takip eder. Sonucun kötü olacağını bilse bile sonuna kadar gitmesi, kişinin durumu kendisinin görmesi için sabreder. Bir şeyden eminse ve kararlıysa da üstüne gider, kendi çözer ama olması gerektiği zamanda ve olması gerektiği gibi. Tüm bunlar sabredebilmek erdeminden gelmektedir. Bir yönetici olarak ; dinlemeyi, karşı tarafa fırsat vermeyi ve sabretmeyi kendisinden öğrendim diyebilirim. Bir patron olarak da bir kayınpeder olarak da asla çatışmalarımız olmadı. Karşılıklı sohbetlerimizde de hem çok güzel dinledi, hem de çok güzel anladı beni. Anlattıklarıyla konuşmanın sonunda hep evet aslında haklı olabilir diye düşündürdü ve bana bir pencere daha açtı her zaman.

Adem babanın aslında eğitimden önce uzmanı olduğu ve başarılı olduğu başka sektörler de vardı, hala da var ama o gönülden severek yaptığı yoktan var ettiği, çok emek verdiği eğitim sektöründe olmayı bu alanda büyümeyi tercih etti. Bugüne kadar yaptıklarıyla ve bundan sonra yapacaklarıyla kazanılmış hiçbir başarının tesadüf olmadığını gösterdi. Benim için Adem Çelik ismi başarının asla tesadüfi bir şey olmadığının simgesidir.

“İş Kadını Olarak Ondan İlham Alıyorum”

Miray ÇELİK
Gelini

Benim kendime ait bir tekstil firmam var. On yıldır iş hayatının içindeyim. Bir iş kadını olarak babamdan çok ilham alıyorum. Ne zaman bir konuda ona danışsam bana kendi iş hayatından örnekler vererek, tecrübelerini paylaşarak destek oluyor. Kolay değil, çok genç yaşta Trabzon’dan İstanbul’a gelmiş ve büyük başarılara imza atmış. Şu an baktığınızda en tepe noktada. Muhteşem bir başarı hikayesinin başkahramanı. O bence merhamet duygusuyla, vicdanıyla, çalışkanlığıyla, ileri görüşlülüğüyle, etrafındaki insanlara destek olmasıyla kesinlikle örnek alınacak biri. Gençlere çok önem verir, onlara yol gösterir. O yüzden eğitimciliğe gönlünü vermiş.

Karadenizliler normalde hemen sinirlenir, parlar; ama babamda bu yoktur. O aksine aşırı sabırlı ve dikkatlidir. Bir gelin olarak, dede Adem Çelik’ten de bahsetmek istiyorum. Bir kere torunlarına çok düşkündür. Çocukların yaşına inebilen ve onları anlayabilen biri. Torunları da dedelerinin bu sevgisini karşılıksız bırakmıyor tabii. Aile olarak birlikte vakit geçirdiğimiz zamanlar çok keyifli geçiyor. Onun aile değerlerine verdiği önem, bizi bir arada tutan güçlü bağların temelini oluşturmakta.

O bana, sadece baba değil, aynı zamanda bir dost, bir yol gösterici ve bir destekçi oldu. Onun sıcak gülümsemesi ve şefkat dolu bakışları, huzurlu hissetmemi sağlıyor. Çocuklarım böyle harika bir dedeye, ben de böyle bir babaya sahibim… Bunun için kendimi şanslı hissediyorum.

“Hayatımızın Her Anında Arkamızda Hissediyoruz”

Kardeşi **Nadiye AYAN** *adına yazan oğlu* **Behzat AYAN**

Ben on bir - on iki yaşları civarındayım. Adem dayım yirmi beş yaşlarında idi. Ben, annem ve babam Trabzon Of kazasında yaşıyorduk. Adem dayımlar İstanbul’da ikamet ediyordu. 2020 yılında annem seksen yaşını doldurmuştu ve çeşitli hastalıkları vardı. Biz annemi, devlet hastanesinde günlerce yoğun bakımda yatırmıştık ama annem ‘’Beni buradan çıkarın diyordu. Adem dayıma söyledik hemen ‘Beykent Üniversitesi Hastanesine getirin kardeşimi’ dedi. Aldık getirdik. Altı ay anneme bebekler gibi baktılar. Hemşirelere “Bakın burası kardeşimin hastanesidir. Bana iyi bakın” derdi, hava atardı. Ben annemi iki günde bir ziyaret ederdim. Her ziyaretimde Adem dayıma dua ederdi, şahidim. Ve orda vefat etti.

Ailem ve benim için Adem dayım Allah’ın bir lütfudur bize. Onu, hayatımızın her anında arkamızda hissediyoruz. Bizler için hem maddi hem manevi bir güç olarak görüyoruz.

“Sakin Kalır ve İzler, Sonra Neticelendirir”

Kardeşi **Cemal ÇELİK** *adına yazan oğlu* **Bünyamin ÇELİK**

Amcamla ilgili yazılacak şeyler, anılar bitmez ama babam Cemal Çelik’in amcamla ilgili sorduğu ve merak ettiği en önemli şey sağlığıydı. Babam, amcamın çok merhametli olduğunu ve bunu belli etmediğini söylerdi. Belli etmese de Adem Çelik, babam Cemal Çelik ve diğer kardeşlerine gerçekten düşkündü.

Bana gelirsek; Adem amcamın bende yeri çok farklıdır. Yazmakla anlatılacak bir karakter değildir. Amcam farklıdır. İş hayatındaki en sevdiğim ve benim hiç yapamayacağım özelliği: Sakin kalır ve izler, sonra neticelendirir. Sevdiğim özelliklerinden biri de asla telefona bakmama gibi bir özelliği olmamıştır.

Kısaca amcam çok özel ve güzel insandır. Sağlıklı, huzurlu, güzel günler geçirmesini Rabbimden temenni eder, ellerinden öperim.

“Eğlenmeyi ve Eğlendirmeyi Seven Birisidir”

Kardeşi **Hatice BOZKURT** *adına yazan kızı* **Yadigar SERT**

Adem Bey ile olan dayı-yeğen ilişkimiz doğumum ile başlamıştır. Kendisi çok sevecen ve aynı zamanda ailemize uzun yıllardır kol kanat germiş birisidir. Annemi ve babamı daha çocukluk yıllarımda kaybetmem sebebiyle, bir baba gibi bilgisini, becerisini ve sevgisini üzerimden hiçbir zaman eksik etmemiştir. Annemin vefatından öncede Adem Bey hakkında söylediği şeyi hiç unutmamışımdır. Annem: “Adem, annemi ve babamı hiç üzmezdi her zaman onlara yardımcı olur bir dediklerini iki etmez, anne-babamız ve biz kardeşleri için elinden gelenin fazlasını yapardı“ demişti. Hatırımda kalan bu cümleler, Adem beyin çocukluk yıllarından bu zamana kadar ailesine ne kadar bağlı olduğunu daha iyi anlamama ve gözlemlememe sebep olmuştur. Her ne kadar annemin vefatı ile bana karşı korumacılığından bahsetmiş olsam da, Adem Bey’in bana olan sevgisi ve korumacılığı bütün aile bireylerine karşı geçerlidir. Adem Bey dediğime de bakmayın, aslında benim için, Adem ağabeydir.Kardeşleri, kardeş çocukları ve niceleri için hem maddi hem manevi sayısız desteği ve sevgisi olmuştur. Ayrıca benim iki evladım içinde karşılıksız olarak aynı sevgi hoşgörü ve maddi-manevi desteği fazlasıyla yapmış arkamda dağ gibi durduğunu birçok kez bana hissettirmiştir.

Ufak bir anımız olarak da bir gün girmiş olduğumuz eğlenceli bir iddia olmuştu. Kendisine kaybetmiş olmama rağmen, çok naif ve düşünceli oluşundan kaynaklı istemiş olduğum şeyi bana hediye olarak almıştı. Çok mutlu olmuştum. Biz kalabalık bir aileyiz. Bu kalabalıklığın getirmiş olduğu kargaşa Adem Bey tarafından düzen ve tertip olarak şekil bulmuştur. Şöyle ki Adem Bey ile ne zaman sohbet etme fırsatı bulsak bazı şeylerin çok aceleye getirilmemesi ve dingin akıl ile karar verilmesi fikrini hem sözleri bazen de hareketleri ile bana çokça kez öğütlemiştir. Fevri kararlar vermememiz gerektiğini, farklı bakış açılarından bakabilmeyi kabiliyet edinmemiz adına çok çabaları olmuştur. Adem Bey aynı zamanda eğlenmeyi ve eğlendirmeyi seven birisidir. Onu, mutsuz sinirli olarak gördüğümü neredeyse hatırlamam. Kendisi evinde kaldığım zamanlarda her akşam bizi dışarıya farklı yer görmemiz düşüncesiyle yemeğe, gezmeye çıkarırdı. O kadar mutlu olurdum ki zaman zaman onlarda kalmak isterdim. Bizlerle vakit geçirmeyi, ailecek yemek organizasyonları yapmayı severdi. Bu alışkanlıkları günümüzde de devam etmekte ve sene içerisinde bir bayram olmak kaydı ile bir araya gelmemize ve birbirimizle vakit geçirmemize ön ayak olmaktadır.Bana yaşatmış olduğu mutluluğun ve sevginin karşılığı yoktur. Bu yüzden bizim için çok değerli ve kıymetlidir. Sevgi ve saygılarımla…

“Beni Arar ve Okumak İstediğini Söylersen Arkanda Olurum”

Kardeşi **İlyas ÇELİK** *adına yazan gelini* **Mihriban ÇELİK**

Ben ilkokul 5. sınıfı tamamladığımda büyükbabam ve babaannem ile ilk defa İstanbul’a gitmiştim. Büyükbabamlar bana hem İstanbul’u gezdiriyor hem de orada yaşayan akrabalarımızı ziyarete ediyorduk. Bu ziyaretlerden biri de benim çok küçükken gördüğüm ve kendisini hatırlamadığım Adem amcam idi. Adem amcamı Beykent sitesindeki evinde ziyaret ettik ve o gece orada kaldık. O gece babaannem, büyükbabam ve ev halkı uyumuş ben ve amcam geç saatlere kadar derin bir sohbete dalmıştık, sohbetin bir bölümünde, amcam ne olmak istediğimi sordu ben de doktor olmak istediğimi de ekledim O gece amcam bana, “Sen beni arar ve okumak istediğini söylersen ben maddi manevi arkanda olurum” diyerek bana kendimi değerli ve önemli hissettirmişti. O gece ilk defa yakından tanıma fırsatı bulduğum Adem amcam, bu çok değerli yaklaşımı ile kalbimde sevgi ve güven dolu bir yer bulmuştu. Öğretmen olduğumda aradan yıllar geçmişti ve ben artık İstanbul’da yaşıyordum. Mezuniyetimin ardından ilk olarak Adem amcama giderek üniversiteyi bitirdiğimi söyledim ve yıllar önce kendisi ile aramda geçen konuşmayı hatırlattıktan sonra “Amca okul kısmını ben hallettim; ancak senden öğretmen olarak iş istemeye geldim” dedim. Bu konuşmanın ardından ilk öğretmenlik görevimi Adem amcamın okulu olan Özel Beykent Kolejinde yaptım. Aslında ben amcamla görüşmeye gitmeden Adem amcam bana vadettiği okutma desteğini fazlası ile benim üç evladıma da vermişti ve bugün de vermeye de devam etmektedir, kendisine müteşekkirim. Ben, Adem amcama özellikle on bir yaşında bir kız çocuğu olarak bana verdiği güven duygusu için minnettarım.

“Her Nasıl Oluyorsa Her Şeye Her Zaman Hazırlıklı Oluyor”

Kardeşi **Mehmet ÇELİK** *adına yazan oğlu* **Sultan ÇELİK**

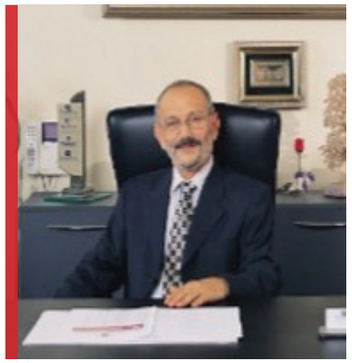

Gençlik dönemlerimde aile çevresinde Adem amca, Adem baba diye bahsedildiğini duymuşluğum çok olmuştur. Zamanla tecrübe ve olgunluk kazandıkça yine aile ve daha çok iş çevresinde Adem Çelik ile iş yapan hakkını alır söylemlerini duymuşluğum yine çok olmuştur. Sektör ve çevremizden Adem amcam ile ilgili sürekli duyduğum; bir babanın evladına davrandığı gibi çevresine bir baba şefkati ile davranır. Aynı şekilde aile içinde ayrım yapmaksızın paylaşmayı ve yardımlaşmayı kararınca yapan herkesin babası olmak kolay olamasa gerek. Aynı zamanda babam Mehmet Çelik hakkında da hacı amca diye saygın bir çevreye ve itibara sahip olduklarını birçok ortamda karşılaşıyorum. Babamın anlattığı yaşanmış gerçek hikayeler arasında en çok etkilendiğim, her hatırladığımda da duygulandığım bir gerçek yaşam hikayesinin sanırım Adem amcam ve babamın yardımsever olmalarının altında yatan ana nedendir büyükannemiz rahmetli Vasviye babaannem. Günlerden bir gün, babam işi gereği Türkiye Büyük Millet Meclisine gidiyor, orada bir milletvekili ile karşılaşıyor, ilk defa tanışıyorlar ve sohbete koyuluyorlar. Milletvekili babama nereli olduğunu soruyor, babam da Of- Trabzon deyince vekil heyecanlanıp köyünü soruyor. Babam Sarmaşık köyü deyince, vekil daha çok heyecanlanıp Vasfiye ana adında bir kişiyi tanıyıp tanımadığını soruyor. Babam da haliyle Ankara’da bir vekil köydeki anamı nereden tanıyacak ki düşüncesiyle heyecanlı ve meraklı bir şekilde o benim annem diyor. Vekil haliyle telaşlı ve heyecanlı bir şekilde Vasfiye ana hayatta mı diye soruyor. Babam annem rahmetli oldu diyor, vekil bunu duyunca ağlamaya başlıyor. Babam da şaşırıyor ve merakını gizleyemeden heyecanlı bir şekilde annemi nereden tanıyorsun niye bu kadar üzüldüğünü merak ederek soruyor. Vekil de anlatmaya başlıyor bir gün yolunun kış aylarında Sarmaşık köyüne düştüğünü ve dağda mahsur kaldığını anlatıyor. Çekinerek bir evin kapısını çaldığını ve Vasfiye ananın açtığını, kendisini içeriye buyur ettiğini, yedirip içirdiğini ve yolluk verdiğini anlatıyor ve ağlamaya devam ediyor. Yine büyüklerimizden dinlediğim kadarıyla büyük babamız dedemin el becerisi çok iyi olduğundan, marangozluk kabiliyeti yüksek olduğundan köylünün ihtiyaçlarını ücretsiz ve karşılıksız giderirmiş. İşte Adem amcam böyle bir anne ve babanın çocuğu olarak, Trabzon Of yaylalarında Sarmaşık köyünde fakir bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiş. İnşaat sektöründe, İş hayatına atıldıktan sonra sektör ve çevremizde Adem Çelik’e iş yapanların ondan Allah razı olsun sözünü çok duymuşumdur.

İş çevremde Adem amcam ile çalışanların bu tip söylemleri beni şahsen gururlandırmıştır. Bir insan hakkında zenginliğinin ötesinde samimiyeti ve hakkaniyetli bir adam, Adem baba diye bahsedilmesi beni şahsen onure etmiştir. Amcam olması dolayısı ile sadece ismi dahi bana da iş hayatımda kolaylık sağlamış ve sadece varlığı güç vermiştir. Bugün kırk dokuz yaşındayım sanırım Adem amcam kadar olmasa da eskisine nazaran farkındalığı daha çok, öngörüsü daha artmış, az da olsa iradesi artmış bir insan olarak Adem amcamı bu zamanlar daha iyi anlar oldum. Olacakları önceden görebilen, görüsü, farkındalığı, öngörüsü ve iradesi çok yüksek biri olduğundan, kimsenin kolay kolay anlayamayacağı veya sezemeyeceği olayları öncesinden göre bildiğinden bu kadar büyük bir aile içinde, bu kadar büyük iş çevresine sahip olmasına rağmen yalnızlığını paylaşmak için sohbet etmeyi çok sever. Bir gün çocuklarımla Adem amcamı bayram ziyaretine gittik, ben amcam ile sohbet ediyor tavsiyelerini dinliyorum, amcam da sürekli çocuklarla ilgileniyordu. Sürekli çocuklarla meşgul olmaya çalışıyor, sonunda dayanamadı beni bıraktı on üç yaş, on bir yaş, dokuz yaşlarında olan çocuklarımla sohbet edip, güler yüzlü ve mutlu bir şekilde hem bahçeyi gezdiriyor hem ağaçları tanıtıyordu. O an Adem amcamı normalinden daha neşeli ve daha mutlu gördüğüm bir an olmuştur. Yılların yorgunluğunu ve iş stresini, diğer insanlarla hatta çocuklarla paylaşarak atıyor olsa gerek. Bir yaz günü lise öğrencisi iken Adem amcamın havuzunda arkadaşlar arasında parti vermek için izin vermez düşüncesi ile çekinerek izin istedim. Neredeyse Adem amcam benden daha çok sevindi, olur oğlum dedi. Şaşırdım ve çok mutlu oldum çocuk heyecanı ile. Bir arkadaş çocuk havuzuna balıklama daldı, gerisi malum. Biz de şaşkın, korku dolu gözlerle birbirimize bakıyoruz, ne olacak şimdi diye. Birden hemşire ve doktor geldi, meğerse amcam olacakları önceden sezmiş tüm tedbirleri aldırmış. Ben olsam hayır derdim herhalde, çünkü işin ucunda hem iyilik yapacaksın hem de iyilik yaparken tüm çocukların tüm sorumluluğunu alacaksın. Sonra anne babalarına ne diyeceksin? Bir gün kuzenim ile Adem amcamı bir konu da ikna etmek için yanına gideceğiz. Öncesinde gururlu bir şekilde Adem amcamı ikna ederiz hazırlığını yapıyoruz. Amcamın yanına ziyarete gittik, Adem amcamla sohbete daldık, sanırım iki saat kadar sonra sohbet bittikten sonra, amcamın yanından ayrıldık. Kuzenimle birbirimize baka kaldık. Her nasıl olduysa anladık ki Adem amcam bizi ikna etmiş. Yani amcam ne söyleyeceğimizi öncesinde çözmüş bize de bir güzel oyun etmiş. Adem amcam her nasıl oluyorsa her şeye her zaman hazırlıklı oluyor. Hazır olursan, hızır gelir; hızır gelince huzur gelir. Sanırım hızır sürekli amcamın etrafında geziyor sanki. Adem amcamın yanına ne zaman gitsem, hazırlanarak da gitsem hep hazırlıksız yakalandım. Evliya gibi adam her şeyi önceden görüyor. Her zaman amcam daha hazırlıklı oluyor. Bir insanın hayır dediğinde de evet dediğinde de her zaman haklı çıkması kolay olmasa gerek. Adem amcam bence; inançlı, milliyetçi, devletçi ve herkesten daha yardım sever ve kararınca bir kişidir. Biz çocukları sevgi ile boğuyoruz, koruyarak korumasız bırakıyoruz. Adem amcam her şeyi kararınca yapmayı en iyi bilen bir kişidir. Adem amcamla sohbete daldık, sanırım iki saat kadar sonra sohbet bittikten sonra, amcamın yanından ayrıldık. Kuzenimle birbirimize baka kaldık. Her nasıl olduysa anladık ki Adem amcam bizi ikna etmiş.

Yani amcam ne söyleyeceğimizi öncesinde çözmüş bize de bir güzel oyun etmiş. Adem amcam her nasıl oluyorsa her şeye her zaman hazırlıklı oluyor. Hazır olursan, hızır gelir; hızır gelince huzur gelir. Sanırım hızır sürekli amcamın etrafında geziyor sanki.

“Hayatı, Toplumu ve Dünyayı İyi Okur ”

Nuh Naci ÇELİK
Kardeşi

Adem ağabeyim müthiş bir gözlemcidir. Hayatı, toplumu, Türkiye ve dünyayı iyi okur. Adem ağabeyim 1970, 80 ve 90’lı yıllarda ekonominin kötüye gittiği zamanlarda bu kötü gidişlerinden hiç etkilenmez hatta güçlenerek çıkardı. Meğer kendisini ekonominin gidişine göre konumlandırıyordu. Bizi, kardeşler olarak bir araya toplamak için çok çaba sarf etti bize hep destek oldu. Biz on altı kardeş karakter olarak genelde birbirimize çok benzeriz. Ama Adem Çelik bizim hiç birimize benzemez. Türkiye’de Adem ağabeyim gibi büyük denilecek çapta binlerce iş adamı vardır. Ama Adem ağabeyim gibi hayatına sıfırdan başlayıp bu seviyelere gelen iş adamlarının sayısı, bir veya iki elimin parmak sayısından fazla değildir diye düşünüyorum. Sadece bu durum bile Adem ağabeyimin büyük bir iş adamı sıfatını kesinlikle hak ettiğini gösteriyor.

“Eğitim Sektörünün İleri Gelenleri Arasındadır”

Yusuf ÇELİK
Kardeşi

Adem Çelik, on altı kardeşin altıncısı olarak dünyaya gelmiştir. Üçüncü kardeş olarak İstanbul’a gitmiştir. Babam ilk başta Adem Çelik’ in İstanbul’a gitmesine razı olmamış, Adem ağabeyim ise babasının rızasını almadan gitmek istememişti. Bir süre sonra, babamdan yarım bir izin alarak gurbete çıkmıştır. Cemal ve İlyas ağabeyim ile birlikte, İstanbul’daki çalışma hayatı başlamıştır. Kısa süre içerisinde en alttan başladığı iş hayatında, zekâsı ve yetenekleri sayesinde yükselişi hızlı olmuştur. Kısa süre içerisinde iş adamı olmuştur. Sonrasında ise eğitim sektörünün ileri gelenleri arasında yerini almıştır. Müteahhitlik yaptığı zamanlarda; kardeşlerinin ayrı ayrı çalışıyor olmasındansa, birlikten kuvvet doğacağını düşünüp, hepsini bir çatı altında toplanmasının daha doğru olacağına karar vermiş ve Çelikler Şirketinin kurulmasına ön ayak olmuştur. Şirketten ayrılırken de İstanbul’daki bir takım işleri ve Ankara’daki işleri Çelikler İnşaata bırakmıştır. Ayrıldıktan sonra bile bireysel olarak yardımlarını esirgememişti. Adem Çelik, her zaman ailesinin arkasında durmuştur. Mesoraş’taki evimizin yeniden yapılmasındaki katkısı büyüktür. Köydeki evimizin onarılmasını yaptırmış ve tüm eşyalarını yeniden aldırmıştır. Ayrıca köydeki çay bahçelerinin alımına da çok katkısı olmuştur. Bunların yanında İstanbul’da kurulmuş olan Çelikoğlu Muhammed ve Ailesi Derneğinin kuruluşuna öncülük etmiş büyük katkılar sunmuştur ve sunmaya da devam etmektedir. Ailemizin büyüğü ve rehberi olarak, her zaman her durumda kardeşlerinin yanında olmuştur ve olmaya da devam etmektedir.

“Kazanmayı Bildiği Gibi Yaşamayı da İyi Bilir”

Arif ÇELİK
Kardeşi

Adem ağabeyim on bir erkek, beş kız kardeş toplam on altı kardeşten altıncısıdır. Benden büyük olduğu için İstanbul’a geldiğinden bu yana olan hayat hikayesine birazcık şahitlik edebildim. 1960’lı yıllarda Adem Çelik İstanbul’da olan ağabeyimin yanına gelmiş, bir müddet bir arada çalışmaya devam etmişler, daha sonra birlikte çalışmakla isabetli kararlar alınmayacağına inanmışlardır. 1970’li yıllarda Adem Çelik yalnız çalışmaya karar vermiştir. Çok hırslı, çalışkan, hesabını bilen, isabetli kararlar veren, birçok konuda fikir beyan edebilen bir kişiliğe sahiptir. Yapmaya karar verdiği projelerin yapacağı karları nereye ve nasıl yatırım yapacağını önceden belirler, isabetli kararlar alır. Akraba ve yakın çevresini uzaktan takip eder sıkıntılı gördüğüne destek olur, zor zamanlarında yanlarında olur. Şirketlerinde akrabalarının da çalışmasında fırsat verir, başarılı olmalarını takip eder. Adem Çelik, çalışkanlığının yanında disiplinli bir iş insanıdır. Adem Çelik, ilgilendiği alanlardaki kurumların açılmasında hep ilklerden biri olmuştur. Kazanmayı bildiği gibi yaşamayı da iyi bilen biridir. Ben ve eşim, Adem Çelik’i nazik ve kibar bir İstanbul beyefendisi olarak tanımlıyoruz.

“Tutumlu ve Düzenli Bir İnsandır”

Mesude KAZAN
Kardeşi

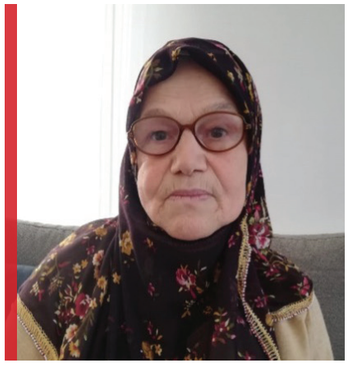

Yazları Mesoraş yaylasında annem babam kardeşlerim birlikte yaşardık. Kışları annem ve babam köyde yarıcı olarak kalır, biz de kardeşlerimle yaylada kalırdık. Yedi sekiz yaşlarında iken Rehime ablam, Adem ağabeyim ve kardeşim Hediye ile yaylada kaldık. Adem ağabeyim bizimle ilgilenir, bildiklerini bize öğretir, okuma yazma öğrenmemiz için çabalardı. Adem ağabeyim Mesoraş’ta küçük yaşta koyunları beklerdi. Yazın ot kesip hayvanlar için hazırlardık, kışı evde geçirirdik. Ağabeyim küçük yaşlardan itibaren anneme ve babama yardımcı olurdu. Evin ihtiyaçlarını almak için at ve katırla köye giderdi, bu yol bir gün sürerdi. Ailesinin yaşam şartlarını düzeltmek için on beş yaşında İstanbul’a gitti. Çeşitli işlerde çalıştı. Askerden sonra müteahhitlik yapmaya başladı ve maddi olarak da ilerlemeye başladı. Annem ve babamı rahat ettirmek için elinden geleni yaptı. Adem ağabeyim çok çalışır, oldukça tutumlu ve düzenli bir insandır. Annemi ve babamı rahat ettirmiş ve dualarını almıştır. Kardeşlerine ve birçok kişiye elinden geldiğince yardımcı olmuş ve olmaya da devam etmektedir.

“Gönlü Geniş ve Cömerttir”

Hediye BURNAZ
Kardeşi

Biz eşimle yeni evlendiğimiz zaman ağabeyimin evine misafirliğe gittik. Bahçelievler’deki ilk evlerinde oturuyorlardı. Öyle misafirperverlerdi ki kendi odalarından çıkıp bize eşimle odalarını verdiler. Kendileri de yere yatak serip yatmışlardı. Onu da unutamam. Adem ağabeyim çok düşüncelidir, kardeşlerini ve sevdiklerini hep düşünür. Adem ağabeyim herkese elinden geldiği kadar yardım eder. Kardeşlerine, yeğenlerine gönlü geniş ve cömerttir.

“Mücadeleci Ruhu, Cesareti ve Öngörüsü ile Bugünlere Gelmiştir”

Abdülvahap ÇELİK
Kardeşi

Adem Çelik ağabeyim Trabzon Hayrat-Sarmaşık (Mesoraş) köyünde dünyaya gelmiştir. Babası Muhammet Çelik, annesi Vasfiye Çelik’in 16 çocuğundan birisidir. Adem ağabeyim çocukluğunu yaşadığı köyünden diğer ağabeylerim Cemal, İlyas Çelik gibi hayat mücadelesi vermek üzere İstanbul’a gelmiştir. Türkiye’de iş insanlarının anılarını, yaşama öykülerini anlatan çok değerli çalışmalar vardır ancak ağabeyim Adem Çelik’in yaşam öyküsünde onu farklı kılan özelliği ne kendisine ailesinden kalan serveti ne de aldığı yüksek eğitim diplomaları ile koluna taktığı altın bilezikti.

Adem ağabeyim çalışkanlığı, mücadeleci ruhu, cesareti ve öngörüsü ile önce inşaat sonra eğitimcilik işine başlayarak bugünlere gelmiştir. Adem ağabeyim ile ilgili anılarımın hepsini yazsam sayfalar yetmez. İş hayatımda ekonomik olarak zor zamanlar yaşadım. Adem ağabeyim yaşadığım o kötü günlerimde benim yanımda oldu. Adem ağabeyim tüm ailemize her zaman destek olmuştur. Sonuç olarak Adem ağabeyim için ne yazsam ne söylesem azdır.

“Yapısında Mükemmelliyetçilik Var”

Hasan Osman ÇELİK
Kardeşi

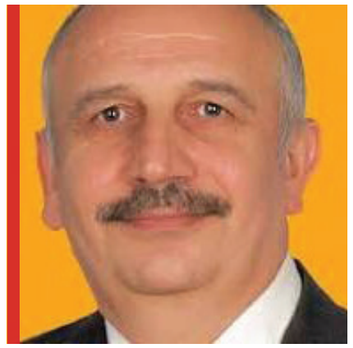

Karadeniz’de hayatı doğa şartları belirlerdi. Hava şartlarına göre yaşardık. Günlük hayatımızın rutinleri; sabah kalkılır, hayvanların otları yapılır, inekler sağılır. Sonra kahvaltı yapılır. Kahvaltıdan öğle kısmına kadar bir-iki saatlik zamanı birlikte geçirir, oyunlar oynardık kardeşlerimizle. Öğle vakti geldiğinde yine hayvanlara yem verilir. Ardından yine öğle yemeği yenir. Bu hayatın içinde mecbursunuz, hep birlikte olmaya, bir arada yaşamaya. Televizyon yok, cep telefonu zaten yok ama keyifli bir yaşam tarzı var. Akşam olur, hayvanlara bakılır. Akşam yemeği yenir, yatsı namazına kadar yine çok keyifli sohbetler olur. Yazın bu sefer de aynı işlerin yanı sıra bir de kış için odun bulma derdine düşersiniz. Hayvanlardan elde edilen yağ, peynir; koyunlardan elde edilen yün dışarıya satılır. Odun zamanı biter bu sefer tarlaların taşının temizlenmesi gerekir, ondan sonra da ot biçme zamanı. Yani Karadeniz’de yaşam böyledir. Sohbeti, esprisi bol ama hep çalışmayla geçen bir hayat. Çelik ailesi ve doğal olarak Adem Çelik de böyle bir ortamdan çıkmıştır.

Altı yaşına kadar araba görmemiş biri olarak şehre ilk geldiğimde arabadan kaçıyordum. Sonra İstanbul’a geldik. Enteresan bir dünyaydı, ilkokula başladım burada. O zamanlar Adem Çelik yirmi beşli yaşlardaydı. Biz, Adem Çelik’in iş anlayışını biraz geriden takip ettik. O olaya daha profesyonel baktı, daha o zamandan. Bizim Anadolu hayatında kardeşler hep beraber olmalı diye bir düşünce vardır ama bir müddet sonra da bu büyük kavgaları beraberinde getiren bir düşüncedir maalesef. Adem Çelik bunu farklı değerlendirdi, dedi ki; her kardeş kendi ayağı üzerinde dursun, birbirine mahkum olmasın. Ben ve diğer ağabeyim farklı düşündük. Çünkü olaylara daha duygusal bakardık. Adem Çelik’in her zaman farklı bir bakış açısı, farklı bir yaşam tarzı vardı ve o dönemde şehir hayatına, hayatın şartlarına göre kendisini daha iyi ayarladı. Hatta köy hayatında bile kendi akranlarıyla, yaşıtlarıyla birlikteyken hep onları yönetir pozisyondaydı. Diğer ağabeylerim ondan önce çıkmıştı köyden. Ama onun dünyaya bakış açısı, hayata bakış açısı farklıydı. Köy hayatındaki olaylara bakış açısı da gelecekte karşılaşacağı olayları biçimlendirdi. Bu da ona iş hayatında hangi noktalarda daha başarılı olunabileceği konusunda büyük avantaj sağladı.

Adem Çelik’in yapısında mükemmelliyetçilik var. İş çok basit bir iş olsa da onu çok mükemmel yapmak ister. Dolayısıyla her işle ilgili kuralları çok önemseyip onları yerine getirerek hareket eder. Adem Çelik yapısındaki insanlarla çalışmak çok kolay değil çünkü bu tür insanlar olaylara mükemmelliyetçi yapılarıyla beraber sonuç odaklı bakarlar ve sizden netice isterler. Ona ayak uydurmak kolay değildir bu nedenle.

En önemli özelliklerinden biri de devamlı kafasındakileri sorması ve onlara yanıt aramasıdır. Kiminle ya da hangi konuyla ilgileniyorsa birçok soru sorar. Tabii hayata bu şekilde baktığında otomatik olarak dünyadaki gelişmeleri, sonra bunun Türkiye'deki izdüşümleri ne oldu, hepsini takip eder. Zaman zaman o dönemde de şimdi de yaptığımız sohbetlerde görüyorum ki onun öngörüleri hep doğru çıkmıştır. Ülkedeki ekonomik koşulları izleyerek günlük hayatta atacak olduğu adımları, yapacak olduğu işleri hep iyi değerlendirdi. Bunlara bakarak hareket etti. Tabii ticarette bir kural vardır ki onu Adem Çelik çok iyi uygular: Ne kadar bütçen varsa o kadar iş yapacaksın. Kendisi bu konuda çok titizdir. Biz bazen iş yapalım da hangisi olursa olsun noktasında çalışırdık ama o planlamasını, getirisini götürüsünü daha çok hesaplardı.

Biz inşaat işleriyle devam ettik. Ama o, artık bir noktadan sonra başka bir sektöre geçme noktasında ciddi bir önsezi ortaya koydu. Mesela Beykent'e gelme fikri şöyle oluştu. "Ben İstanbul'un her tarafında çalıştım. Bir Avcılar, bir Sarıyer'de bir Beykoz derken sonra her gittiğimde baktım ki Avcılar'a doğru şehir oluşuyor. 2-3 sene sonra bir daha gidiyorum. Beş sene sonra bir daha o tarafa iş bulup gittiğimde baktım ki şehir batıya doğru Avcılar'a doğru büyük bir hızla gidiyor. O zaman anladım ki bu şehir bu tarafa doğru gitmeye devam edecek" dedi. Yani Beylikdüzü'ndeki projesini başlatırken şehir oraya doğru gitmeye devam edecek öngörüsüyle bunu yaptı. Beylikdüzü'nde herkes "Onu orada kurtlar yiyecek, gitmiş dağın başında bu işi yapıyor" derken, biz bir bildiği olduğunu düşünüyorduk. Çünkü geçmiş tecrübelere dayanarak bize çok mantıklı gelmeyen birçok işi kendisi yapmış ve sonradan haklı çıkmıştı. Yaptığı işin başarıya ulaşacağını biliyorduk. Şimdilerde adeta bir Avrupa şehri kadar nüfusu ve görüntüsü olan Beylikdüzü'nün kurulmasında şüphesiz ki Adem Çelik imzası da vardı. Beylikdüzü'nde 1.500 konut, 36 tripleks villa yaptı. Ardından 300 bağımsız bölümlü bir alışveriş merkezi ve ofisler inşa etti. Hepsini kendi imkanlarıyla, kimseden yardım almadan finanse etti.

Başbakanlık Toplu Konut İdaresi'nin kurulduğu dönemlerdi. Bu projelerle toplu konut yapım belgesi alan ilk iş adamlarından biri oldu. O zamanlarda bu büyüklükte yaşam alanları henüz İstanbul'un içinde bile çok nadirdi. 1988 yılına gelindiğinde bu konutların ilk anahtarları verilmeye başlanmıştı. O zamanlar dağın başı gibi görülen, hatta müteahhitlerin "Adem Çelik bu konutlar yüzünden batacak" dedikleri yere insanlar oturmaya başlıyordu.

Adem Çelik mükemmeliyetçidir. Aslında mükemmeliyetçi insanlar, insanları çok bağımsız bırakmazlar, baskı kurarlar ama aile yaşamında hiç öyle biri değildir. Hem çocuklarıyla ilgili bir babadır hem de özgürlükçüdür. Çocuklarını hep özgür bırakmıştır seçimleri konusunda. Hareket etme noktasında onlara yeterince tolerans ve anlayışı göstermiştir. Adem Çelik nerede, ne var bilir. Kişisel bilgisiyle, becerisiyle ve harcadığı zamanla her şeye hakimdir.

"Hiçbir Detay Önemsiz Değildir"

Abdülkadir ÇELİK
Kardeşi

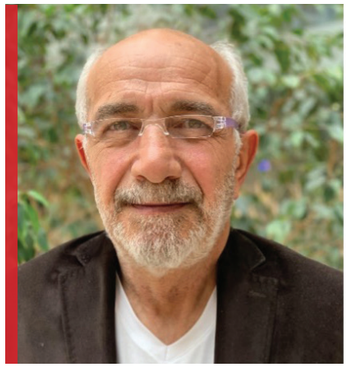

Bir işin detayını bilmezsen denetleyemezsiniz, denetleyemezseniz de yönetemezsiniz. Ve hiç bir detay önemsiz değildir der Adem Çelik. Detaylandırmak, detayları konuşmak, detayları değerlendirmek iş dünyasının antrenmanıdır. İyi bir kamp hazırlığı uzun lig maratonu için çok önemlidir. İş ve aile yaşamını detaylandırmak size bol seçeneklerinizin olduğunu gösterir. Böylece yaşamınızla ilgili kararları duygusal değil bilinçli olarak verirsiniz. Verdiğiniz kararların hepsinde tam isabet fazla mükemmeliyetçilik olur. İşinizin detayını bilirseniz kararlarınızın doğruluğuna gün gelir kişinin kendisi de hayret eder kendinizde hayret edersiniz. Ancak Adem Çelik, tam da bu mükemmeliyetçiliğe sahiptir.

Biyografi kitaplarına yazı yazmak zordur. Hatıra defterlerine, mezuniyet resimlerinin altına da yazı yazmak zordur. Hele ki iş dünyasında başarıya ulaşmış kişilerin hayatını anlattığı kitaplara yazı yazmak daha da zordur. Tanımlamanız gereken tabiri caizse; ete kemiğe bürünmüş, bir başarıya ulaşmış iş insanını yazı ile değerlendirmeniz, hatta en zorudur.

Detaylara hakimiyet diye yazılır karşılığında da Adem Çelik olarak okunur. İş hayatındaki 60. Yılını tebrik ediyorum. Henüz yaşamadığımız günlerin en güzel günlerimiz olması dileğiyle.

“Çocukken de Uyumluydu...”

Enver OSMANOĞLU
Çocukluk Arkadaşı

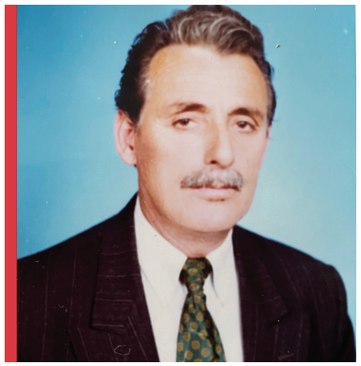

1948 yılından beri Adem Bey’i tanıyorum. Çocukluk arkadaşıyız. Küçükken onunla yaylaya gider, birlikte oyunlar oynardık. Şimdi olduğu gibi o zaman da uyumlu biriydi. Ama arada durur durur “Ben zengin olacağım.” derdi. O zamanlar daha dokuz-on yaşlarındaydık. Küçük yaşta iyi bir iş kurmayı kafasına koymuştu. O, on altısında İstanbul’a geldi, ben ise yirmi yaşında. 1987 yılında çağırdı beni, o günden beri de hiç kopmadık.

Benim asıl mesleğim boyacılık. Geldiğimde inşaatların önce bütün boya işlerine sonra da her şeylerine ben baktım. Kendi işim gibi ilgilendim. Yani Adem Bey’in işi değildi yaptığım, adeta benim işim gibiydi.

Adem Bey, önünü gören biridir ve çok sonrasını bile tahmin edebilir. Hesap kitap yapmadan hiçbir işe girişmez. Beykent’i yapan ve Beylikdüzü’nü büyüten kişidir. İnsan olarak son derece yumuşak kalplidir. Birisiyle tartışma yaşasa bile, hemen sonra barışır ve birlikte yemek yerler. Kimseyi incitmek istemez, herkesle iyi ilişkiler kurmaya özen gösterir. Ayrıca sözünde duran bir adamdır. Çalışmayı ise çok ama çok sever. En çok takdir ettiğim özelliği ise dürüstlüğüdür. Oğullarına da aynı değerleri aşılamıştır.

Adem Bey ve Çelik ailesiyle çalışmak benim için ayrı bir zevk.

“Cesaretli Bir İş Adamı”

Nazmi YAZICI
Arkadaşı

Adem Çelik’i uzun yıllardır tanıyorum ve öncelikle söylemeliyim ki, o çok cesur bir iş adamıdır. Ayrıca prensipleri olan bir kişiliğe sahiptir. En çok beğendiğim ve takdir ettiğim nokta ise işini titizlikle takip etmesidir. Masasına gelen her konuyu inceler, sorular sorar, araştırır ve ondan sonra imza atar. Bugüne kadar iş hayatında “Adem Bey’den paramı alamadım.” diyen bir kişiyle karşılaşmadım. Gerçekten prensipleri olan bir adamdır.

Adem Bey, Beylikdüzü’nde inşaata başladığında orada hiç konut yoktu. Temel attığı zaman bizim samimi olduğumuzu bilenler bana, “Hiç bina yok. Ne yapacak orada?” diye soruyordu. O zamanlar, o kadar büyük işleri yapmak herkesin harcı değildi. Adem Bey bunları becerebilen bir adam. Ben onun gibi cesur olsaydım Büyükçekmece’nin yarısı benimdi. Biz hep korktuk; ama Adem Çelik korkmadan yaptı. Bu yüzden kendisine çok saygı duyuyorum.

“Başarıya Önce Kendi İnanıyor, Sonra Çalışanlarını İnandırıyor”

Hülya AYAN
Özel Kalemi

Adem Bey’i 1990 yılında tanıdım. İnşaatla başlayan meslek hayatında adını kendisinin verdiği BEYKENT projesi ile çok büyük bir müteahhit olmuştu. 1991 yılında evlenip onun yaptığı evlerde oturmaya başlamıştık. O zamanlar evler yeni yeni satılıyordu, eşim de dairelerin satışlarıyla ilgileniyordu, ben de başka bir kurumda çalışıyordum. Yıl 1996 olmuştu. Benim çalıştığım şirkette işler iyi gitmiyordu, Adem Bey bana, gel bizimle çalış, dedi. Eşimle aynı yerde çalışmak nasıl olur diye bir müddet düşündükten sonra kabul ettim, o gün bu gündür birlikte çalışıyoruz, tam 28 yıl oldu, çok şey öğrendim ondan anlatmakla bitmez, her gün bir şeyler öğreniyorduk, yaşayarak öğreniyorduk, kimi zaman örnekleriyle anlatıyor, kimi zaman ders vererek, hâlâ da öğrenmeye devam ediyoruz.

Adem Bey, her şeye fazlasıyla sahipti, yaptığı her işte topluma fayda sağlamayı amaçlıyordu. Başka neler yapabilirim derken yeni kurduğu yaşam alanlarında okula ihtiyaç olduğunu görünce bir okul yapıp devlete bağışladı. Özel Beykent Anaokulunu, İlköğretim Okulunu ve Liseyi kurdu, alanında uzman eğitimcileri başına getirdi. Adem Bey’in en önemli özelliği, işi her daim uzmanına yaptırması ve ne iş olursa olsun önce işi iyi bilen birini bulur, sonra kişiyi çalışması için rahat bırakır, fikirlerini dinler, fikirlerine önem verir; ama sürekli bilgi alır, dolayısıyla da işler hep yürür. Kaliteli eğitimin yanında o zamanlar İngilizce eğitim veren kurumlar azdı İngiltere’den hocalar getirtti. Mezunlarımızın İngilizceyi çok iyi konuşmalarını istiyordu, yanında ikinci dil olarak Almancayı ekletti, çocukların bedenlerinin gelişmesine ve spora verdiği önemden ilk olimpik havuzu, ilk folklor ekibini kurdurdu ve Beykent Kolejleri bir marka oldu.

Edirne’de bulunduğu sırada, orada da bir özel okula ihtiyaç olduğu konuşulmuştu. İhtiyaçları görüp doğru zamanda aldığı kararları hızlıca uyguladı. Edirne’de Beykent kolejini açtı. Bina yapılırken mühendislik anlamında bir sorunla karşılaşmışlar ve dört mühendis bu işin içinden çıkamamışlar. Sonra Adem Bey’e geliyorlar. Böyle böyle bir sorun var; ama biz ne yapacağımızı bilemedik. Akıl danışacaklar, fikir alacaklar. Adem Bey, sorunu dinleyince, tabii işi de çok iyi bildiği için anında bir çözüm bulmuş, söylemiş ve dördü de biz bunu niye düşünemedik diyerek hayıflanıyorlardı. Adem Bey, pratik zekâsını her zamanki gibi kullanmış, çözümü anında üretmiş, nasıl yapacaklarını anlatmıştı.

1996 yılında Adem Çelik Beykent Eğitim Vakfı, ardından da beklenen büyük gün geldi ve 1997 yılında Beykent Üniversitesi kuruldu. Her başarının ardından, “Hep birlikte yaptık.” diye hepimizi onure eder, aidiyet duygumuzu arttırırdı. Böylelikle motivasyonumuz artıyor, çalışma şevki ile doluyordukAdem Bey’in çalışanları ile ilişkisi şöyledir: Herkesi çok dinler, en alttaki insanı da çok dinler, ondan da bambaşka fikirler çıkabilir der, en üstteki profesörleri de çok dinler, yani dinlemeyi sever, kişi konuya başlarken Adem Bey sonunun nereye geleceğini bilir, anlar. Tanıdığım en zeki insandır, alacağını alır, sonra harmanlayıp doğru kararı verir. Bazen düşünüyorum, kurumdaki çalışma arkadaşlarımızı şöyle bir etrafı incelediğimde herkesin yerine ne kadar yakıştığını görüyorum. İçimden diyorum ki, ne kadar doğru seçimler yapılmış, herkes yerine ne güzel oturmuş...

“Adem Bey’in Gerçekten Kitaplarda Anlatılan Liderlik Özelliklerine Sahip Doğal Bir Lider Olduğunu Söyleyebilirim”

Dr. Mustafa MELEK
Akademisyen

Adem Bey’le tanışmadan önce; öğretmen ve yönetici olarak on yıl kadar çalıştım. Aynı dönemde özel okul ve yurt dışı eğitim danışmanlığı yapıyordum. Bu amaçla Beykent Kolejine bir tanıtım yazısı gönderdim ve Adem Bey görüşmek istediğini iletti. Bu şekilde tanışmış olduk. Adem Bey, dinlemeyi seven ve hemen karar vermekten kaçınan bir kişidir. Üniversite kurma fikri ortaya çıktığında bana, “Bu konuda biraz çalış ve sonra gel, görüşelim.” dedi. Ben o dönemde zaten sürekli İngiltere’ye gidip geliyordum ve orada, İskoçya’daki bir üniversitenin Londra’da bir şube olarak faaliyet gösteren kolej veya kurs statüsünde olan kurumları görmüştüm. Bu modelin Türkiye’ye uyarlanabileceğini düşündüm ve hazırlıklarımı yaptım. Bir süre sonra tekrar Adem Bey’le görüştük ve sistemi anlattım, o da bana, “Yapalım.” dedi Çalışmalara başlarken aklıma çok yakın çalıştığım arkadaşım Veysel Batmaz geldi ve “Bu işi Veysel Bey ile yapabiliriz.” dedim ve hemen kendisiyle görüştüm. Sonrasında tekrar Adem Bey’le bir araya gelerek çalışmalara başladık. İlk amacımız, İngiltere’de bize partner olacak ve onay verecek bir üniversite bulmaktı. Liverpool John Moores Üniversitesi ile görüşmeler yaptık. Adem Bey ile birlikte Londra’ya ve ardından Liverpool’a gittik. Üniversite yetkilileri oldukça istekliydiler. Nisan 1995’te sözleşmeyi imzaladık. Eylül ayında ise eğitime başladık. Bir akademik kurul oluşturduk ve gerekli anlaşmaları yaptık. Programlarımızı hazırlayarak eğitim sürecine başlamaya karar verdik. Aynı zamanda okulun fiziki imkânlarını da düzenledik. 1995’in Eylül ayında 300’den fazla öğrenciyle ilk öğretim yılına başladık. Tabii ki, bir İngiliz üniversitesi programını yürütmek farklı bir işti. İngiltere’den onay alabilmek için burada aynı kalitede eğitimi sağlayabileceğimizi kanıtlamamız gerekiyordu. Bu güvenceyi sağlamak kolay değildi ve bunun için iyi bir akademik kadro oluşturmak gerekiyordu. Bu nedenle, burada ve İngiltere’de akademik personel ilanları yayınladık. Başvurular hem bizden hem de İngiltere’den geldi. İngiltere’de mülakatlar yaptık.

İngiltere’den Liverpool Üniversitesi yetkilileri geldiler, burada mülakatlar yaptık. Çok iyi ve çok uluslu bir akademik kadro oluşturduk. Bazıları bize “korsan üniversite” yaftası yapıştırdı. Ben resmî olarak da öğretmendim ve o kurumun resmî olarak Müdürüydüm. Yaptığımız işin son derece yasal olduğunu biliyorduk. Nitekim YÖK’e bazı başvurular yapıldı, bizi kapatma veya engelleme amacıyla. Ancak hepsi başarısız oldu. Biz o kovuşturmalardan alnımızın akıyla çıktık.

Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bir özel öğretim kurumu olarak faaliyet gösteriyorduk. Bu amaçla çevredeki bütün protokolü davet ettik. Dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel’i de davet ettik. Davetimize ilgi gösterdi, ancak o dönemde bize “korsan üniversite” ismi yapıştırılmıştı. Demirel’in bundan haberi olmuş ve gelmeyeceğini bildirdi. Yani neredeyse yoldan döndü Cumhurbaşkanı. Aslında bu bizim için bir fırsat da oldu. Tabii Demirel gelse de ayrı bir ün kazanacaktık; ama “Demirel’in gelmediği bir korsan üniversitede ne oluyor?” diye basın buraya daha fazla saldırdı. Merdivenlerde konuşma yaparak yaptığımız işin aslında yasal bir iş olduğunu detaylarıyla anlattık. Böylece bu iş kamuoyuna mal oldu ve tartışıldı. Bize bir taraftan “korsan üniversite” yaftası vurulmuşken diğer taraftan da öğrenciler ve aileler burada verilen eğitimden memnundu. Yani üniversite iyi bir şekilde işliyordu. Sonrasında o gün gazetede haber yapanlar, bizim üzerimize saldırmaktan çok bizi savunmaya başladı. Bu aşamaya Adem Bey’in kararlılığı ile geldik. Sonunda bu böyle gitmez diye düşünmeye başladık. Yani o yasal çerçevenin uygun olmasına rağmen uygulayıcıların bunu yaptırmayacağını fark ettiğimiz zaman aynı işi yapan kurumlar olarak bir araya geldik. “Korsan üniversite” diye tabir edilen kurumların yöneticisi 56 kişi, Süleyman Demirel’in karşısına çıktık. Demirel, Türkiye’deki her şeye çok hâkim, bir yöneticiydi, “Durun bakalım” dedi. 15 dakikada Türkiye’deki yükseköğretimi, verileriyle çok hâkim bir şekilde açıkladı ve “Sizin üniversite olmanız gerekir.” dedi. Ardından o zamanki YÖK Başkanı Kemal Gürüz’ü arayarak “Kemal, bunları üniversite yapın. Bir de bundan sonra da böyle şeylere izin vermeyin.” dedi. Zaten o zamana kadar, bizi üniversite yapsalar olacaktık. Yani üniversite olmayalım diye bir derdimiz yoktu; ama bu tıkanıklığı bir şekilde gidermek istiyorduk. Sonra bizi aradılar ve işlemleri başlatmak istediklerini söylediler. Adem Bey bir vakıf kurdu. Ben de vakfın ilk yönetim kurulu başkanı oldum. İki yıl kadar Liverpool John Moores Üniversitesinin programları olarak burada devam eden faaliyetimiz, 1997’de artık Beykent Üniversitesi çatısı altında sürdürülmeye başladı. Üniversitemizin akademik kurulu çok iyi ve kaliteli isimlerden oluşturuldu. Kanun yürürlüğe girdi ve eğitim-öğretim başladı. Bizim o atak halimiz devam ediyordu çünkü İngiltere’deki deneyimlerimizle ilişkimiz hâlâ devam ediyordu. Biz İngiltere’den onay aldığımızda, Adem Bey’in kurmaya çalıştığı bölümlerden biri Mimarlık Bölümüydü. İngiltere’de mimarlık eğitimi son derece ciddi bir süreçtir. Yani Türkiye’deki tıp eğitimi kadar hatta ondan daha uzun sürer. Liverpool John Moores Üniversitesi burada Mimarlık Bölümünü açmanın çok zor olduğunu, kendilerinin de o akreditasyonu başka bir yerden aldıklarını söylediler. Bu nedenle neredeyse mümkün olmadığını ifade ettiler. Ancak Adem Bey çok ısrarcı oldu. Ve sonunda Royal Society of Architects olarak bilinen o örgütün İngiltere dışında akreditasyon verdiği ilk kurum olduk. Adem Bey’in pes etmeyen kişiliği ve ileri görüşlülüğü burada da bizi başarıya ulaştırdı. Adem Bey’den önce de sonra da birçok patronla; yani kurucu ile çalıştım. Bir yönetim bilimcisi olarak değerlendirdiğimde, Adem Bey’in gerçekten kitaplarda anlatılan liderlik özelliklerine sahip doğal bir lider olduğunu söyleyebilirim.

Sahip olduğu vasıflardan en önemlisi, kitleleri etkileme ve motive etmedir. Adem Bey'in en büyük başarısı; çalışanları motive etmedeki, o işe yönlendirmedeki başarısıdır. Onunla yaptığımız birçok toplantı sonrasında hızlı bir şekilde ofise gidip çalışmaya daha hızlı bir şekilde sarıldığımı bilirim. Hızlı kavrama yeteneği konusunda bir örnek vermek gerekirse, Liverpool John Moores Üniversitesi ile yaptığımız sözleşmeye değinmek önemlidir. Sözleşme İngilizce olarak hazırlanmıştı ve ben sözleşmeyi tercüme ederek Adem Bey'e açıklıyordum. Sözleşmede bizim fark etmediğimiz bir açıklama bulunuyordu. Adem Bey bu açıklamayı görünce "Bu ne demek?" diye sordu. Gerçekten de o kavramın orada yer almasının ileride bizi zor durumda bırakabileceğini, sözleşmeyi defalarca müzakere etmemize, incelememize rağmen fark etmemiştik. Adem Bey'in ayrıntıları fark etme yeteneği gerçekten olağanüstüdür. Size bir görev verdiği zaman tamamen sonuçlara odaklanır. Süreçle değil, sonuçlarla ilgilenir. Bu yaklaşım, motivasyonunuzu bozmaz. Siz de bu yaklaşımı taşıdığınızda kurum daha başarılı olur. Beykent Üniversitesi diğerlerinden farklı olarak çok hızlı gelişti. Bu hızlı gelişmede, Adem Bey'in iş adamı kimliği ve sahip olduğu özellikler büyük bir rol oynamıştır. Vizyoner yapısı, liderlik nitelikleri ve çalışanları motive etme becerisi, kuruma önemli katkılar sağlamıştır. Yine başlangıçta kurduğumuz kurum içerisindeki kalite güvence sistemi, burada çalışan bireylerin uzun süre o kalite bilincini taşımaları ve işlerini daha iyi yapmalarını sağlamıştır. Bu da sonuç olarak iyi bir üniversite ortaya çıkarmıştır. Örneğin, geçen gün danışmanlık konusunu konuşurken bir rektör yardımcısının ismini duydum. O rektör yardımcısının bu üniversiteye araştırma görevlisi olarak katıldığı günü hatırlıyorum. Şimdi profesör ve rektör yardımcısı olmuş. Bu gibi çalışanlar, uzun süre boyunca Beykent'e ve kurum kültürüne önemli katkılar sağlamaktadırlar. Beykent'teki bu aile ve aidiyet duygusu en baştan Adem Çelik'ten kaynaklanıyor; onun verdiği güvenden ve çalışanlara duyduğu saygıdan.

"Vizyoner, Sıra Dışı, Yenilikçi"

Prof. Dr. Veysel BATMAZ
Akademisyen

Beykent Üniversitesinin başlangıcı, gelişimi ve bugünkü durumu, Adem Çelik'in sıra dışı kişiliği, vizyoner yaklaşımı ve yenilikçi süreçleri sayesinde şekillenmiştir. Adem Çelik, başlangıçtan itibaren Liverpool John Moores Üniversitesi-Beykent İleri Eğitim Kurumuna ve sonrasında Beykent Üniversitesine bu özellikleriyle yön vermiş ve tüm süreçlere yayarak Beykent Üniversitesini bugünkü başarılı konumuna taşımıştır.

Adem Bey ile ilk görüşmemiz enteresandır. Mustafa Melek beni Adem Bey ile bir toplantıya davet etmişti. Ben uluslararası okullarla ilişkili olan bir kişi olarak çağrıldığımı, büyük bir ihtimalle Adem Çelik'in o anda sahip olduğu bazı kolej veya lise müfredatına yabancı hoca aradığını ve o hocalarla da ilişki kurmak için benim gibi o kurumları bilen insanlara ihtiyacı olduğunu düşünerek o toplantıya gittim. Yaptığımız toplantının üniversite kuruluşuyla ilgili olduğunu ben sohbet sürecinde anladım. Toplantıda Adem Bey bana "Üniversite kuracağız." dedi. Ben de "Kuramayız!" dedim. Çünkü o zamanlar üniversite kuruluşu için vakıflara anayasa maddesi ile izin verilmiş olsa bile üniversite kurmak için çok büyük bir vakıf, kuruluş olmak lazımdı. Önümüzde tek örnek Bilkent'ti. Onun da sahibi YÖK'ün ilk başkanı İhsan Doğramacı'ydı. Dolayısıyla kurulamayacağını düşündüm. Toplantı bitti, ayrıldık. "Üniversite kuracağız." lafı benim için bir başlangıç noktası oldu ve düşünmeye de başladım. Hangi tür bir model izleyeceğimizi de bilmiyorduk.

Bir Türk üniversitesi kurmak anayasal olarak hakkımızdı, ancak sermaye koymak, vakıf kurmak, akademik ve idari kadrolar oluşturmak, öğrenci bulmak gibi önemli sorunlarla karşı karşıyaydık. Ayrıca, ortada proje niteliğinde bir şey de bulunmuyordu. Sonra İngiltere'de üniversitelerin "franchise" verdiğini öğrendik. Bir İngiliz üniversitesinden "franchise" almak fikri bizimdi ve Adem Bey ile Mustafa Melek hemen İngiltere'ye gittiler. Bu model daha sonra herkes tarafından öğrenildi ve benzer girişimler yapılmaya başlandı. İngiliz üniversitesinin formatları belliydi; ama bize çok yabancıydı. Fakat bütün bu süreç, bir biçimde onların ciddiyeti, Adem Bey'in cesareti ve ileri görüşlülüğü ile birlikte başarıya ilerledi. O günkü koşullara bakılırsa "Üniversite, kuramayız" derken ben haklıydım; ama bugünkü koşullara baktığımızda Adem Çelik'in vizyonerliği haklı çıktı ve çok iyi bir üniversite kurulmuş oldu. Aslında Beykent Üniversitesinin kurulmasını sağlayan şey; Adem Bey'in sıra dışı, vizyoner ve yenilikçi bir lider olmasıydı. Kurucumuz ciddi olunca doğal olarak biz de ciddi olduk.

İngiliz üniversitesinin katkısı ve bizim bilimsel ve operasyonel çalışmalarımız ile eğitim alanında önemli bir adım attık. Liverpool John Moores Üniversitesi, bizden bir akademik kurul kurmamızı istemişti. Adem Bey, benim akademik ilişkilerim olduğu için, "Üniversite içinde arkadaşlarına da söyle bir grup oluşturalım." dedi. Ben de Prof. Dr. Çağlar Keyder, Prof. Dr. Şevket Pamuk, Prof. Dr. Erhan Karaesmen, Prof. Dr. Mustafa Aysan ve Süha Arın'a gittim. Konuyu açtım ve "Bir İngiliz üniversitesinin akademik kurulunda bulunur musunuz?" dedim. Hepsi de kabul ettiler. Tanışmak için Adem Bey tüm grubu davet etti. 1994 yılının Aralık ayıydı. Toplantı için odaya girdiğimizde fark ettik ki bizden başka beş altı kişi daha odadaydı. Ben tabii ki üzüldüm, çünkü onlar da Adem Bey'in tanıdığı başka bir kişi tarafından çağrılmış insanlardı. Göz göze geldik Adem Bey'le. Ben şikayet eder gibi, yani "Ne oldu, başkaları da mı girecek kurula?" anlamında bir tereddütle ve biraz da kızgınlıkla baktım. Uzun süren, üç dört saatlik bir toplantı oldu. Toplantı bitiminde Adem Bey elimden tutarak bana, "Senin ekibinle bir üniversite kurulur, o isimleri mütevelli listesine yaz." dedi. Bu gerçek bir vizyonerlikti. Gelen kişiler arasında hızlı bir seçim yapmıştı. Kendisinin bir üniversiteyle ilişkisi olmamasına rağmen, bir üniversitenin nasıl kurulacağını, kimler tarafından ciddi bir şekilde ele alınıp uygulanacağını konuşmalardan anlamıştı. Bu sözü duyduğum günden beri Adem Çelik'e saygıyla bakıyorum. Yani, çok somut olmamasına rağmen ileri görüşlü bir kişi, hiç bilmediği bir konuda kimin ne yapacağına karar verebilir. Adem Bey de böyle biriydi.

Biz Liverpool John Moores Üniversitesi'yle bu süreci götürürken Adem Bey'in kafasında zaten hep bir Türk üniversitesi olma fikri de mevcuttu. Yine ben karşıydım buna, İngiliz üniversitesi şeklinde devam etmeyi düşünüyordum, bu şekilde olmasını telkin etmeye çalışıyordum. Ama çok fazla vizyoner olmadığım için söylediğim öneriler dinlenmedi ve Beykent Üniversitesi kurulmuş oldu. İyi ki de öyle oldu. Adem Bey'in ileri görüşlülüğü sayesinde birçok ilke imza attık. Örneğin, ilk online eğitimi başlattık. 2002 yılında Beykent Üniversitesi, online eğitimi başlatan bir vakıf üniversitesi olarak öncü oldu. Ayrıca, 2002 yılında master programları da kuruldu. O dönemde, memuriyet kademelerinde ilerlemek için master yapma gibi koşullar ileri sürülmüştü ve bu nedenle master programlarına büyük bir talep vardı.

Beykent Üniversitesi, çeşitli liselerden öğrenci kabul ederek ve akşamları binalar kiralayarak yoğun bir şekilde master programları uygulayarak bir ilke imza attı. İlk beş altı yılda öğrenci sayısı neredeyse on bine ulaştı. Bu başarı, sağlam bir liderlik öncülüğünde gerçekleşti. İş hayatında önemli olan şey, yapılanları asla unutmamak ve sürekli olarak bu temeller üzerine daha fazlasını ekleyerek sağlam adımlarla ilerlemektir. Adem Bey, tam da bunu başarmıştır.

"Kadınların Yaratıcılığına İnanır"

Fatma GÜNAL
İstanbul Beykent Üniversitesi Mütevelli Heyet Üyesi

Adem Bey ile tanışmam, 1997 yılında Edirne'ye yeni bir kolej açılacağı zaman gerçekleşti. Adem Bey, açılan bu yeni okulda görev almamı istedi. Bu durum aslında hiç aklımda olmayan bir durumdu, ancak teklifi kabul ettim ve Edirne'nin ilk özel okulu olan Edirne Beykent Kolejinde çalışmaya başladım. Bu olay hayatımın dönüm noktası oldu. Beykent Eğitim Kurumlarında ve Beykent Üniversitesinde yirmi beş yılı geride bıraktım. Çok mutlu olduğum bu kurumda, her günüm yeni bir şeyler öğrenerek geçti. Adem Bey yaşam boyu öğrenmeyi ilke edinmiş bir insan. Bu ilke doğrultusunda okullarda görev yapan akademik personelin yanında tüm idari personel, aşçısından güvenliğine kadar herkes sürekli eğitim aldı. Bu eğitimlerin getirdiği gelişim sayesinde, dünyanın en önemli akreditasyonlarından birine sahip olmayı başardık. Akreditasyon süreci gerçekten çok başarılı geçti.

Edirne ve İstanbul'daki Beykent okullarının her seviyesi, yani anaokulu, ilkokul, ortaokul ve lise, başvurudan sadece 2 yıl gibi kısa bir süre sonra akredite edildi. Bu, Türkiye'de bir ilkti, çünkü tüm kampüslerde ve tüm seviyelerde akreditasyonun alınması sağlandı. Bu büyük başarıda şüphesiz Adem Bey'in sağladığı destek çok önemliydi. Onun gücü ve desteği, bizim anlamlı bir başarı elde etmemize vesile oldu. Adem Bey, öncelikle bizim için bir öğretmen oldu. Bize, olaylara çok yönlü bakmayı ve her durumdan olumlu bir şeyler çıkarmayı öğretti.

Dünyayı ve yaşadığımız toplumu çok iyi gözlemleyen birisi olarak, çalışmalarımızı toplumun ihtiyaçlarına uygun hale getirerek maksimum fayda elde etmemizi sağladı. Onun rehberliği ve öğretici yaklaşımı sayesinde, geniş bir perspektif kazandık ve hedeflerimize daha etkili bir şekilde ilerleyebildik. Adem Bey'in bir projesi içinde olmak benim için her zaman ayrıcalıklı bir durumdu. Onunla çalışmak, işe yüzde yüz odaklanmayı, hızlı ve doğru kararlar vermeyi, stresi doğru yönetmeyi, takım çalışmasına önem vermeyi ve her günün dünden daha etkili olabilmesi için planlama yapmayı öğrenmek anlamına geliyordu.

Adem Bey, iyi bir gözlemci olmanın yanı sıra öngörüsü yüksek bir iş insanıdır. Beklediği şartlar olmadığında bile bu şartları kendisi yaratır. Hızlı karar verme yeteneğiyle işler su gibi akar gider. Bu durum, bize özgüven aşılar ve daha büyük başarılara ulaşmamızı sağlar. Onun liderliği ve iş stratejileri, bize güven ve motivasyon sağlarken aynı zamanda yenilikçi ve ileri görüşlü olmayı da öğretti. Adem Bey'in öğretileri ve örnek davranışları, kariyerimde ve iş hayatımda beni her zaman ileriye taşıdı.

Aklımda kalan bir anımı paylaşayım: İşe yeni girdiğim günlerde görüşme sırasında bir proje için hizmet satın alma teklifleri Adem Bey'e sunuldu. Adem Bey, teklifleri hızlı bir şekilde gözden geçirip kararını iletti. Teklifi kabul edilen kişi, bize göre en şanssız olanlar arasındaydı. Bu durumu merak edip sorduğumuzda bize, "Yapılan işte usta olan kişiler, kullandıkları araç gereçleri kişiselleştirirler. Bu kişi de kendi araç gereçlerini kullanıyor, diğerleri kullanmıyor." diyerek zaman içinde yavaş yavaş kazanılan deneyimlerden nasıl yararlandığını gösterdi. Bütün bunların yanında, benim için çok kıymetli olan özelliklerden biri de kadınların yaratıcılığına inanmasıdır.

Sadece eğitim sektöründe değil, içinde bulunduğu bütün sektörlerde kadın çalışanlarına önem vermiş ve onları desteklemiştir. Yaşamımın bütün alanlarında bana rol model olan Adem Çelik'e sonsuz sevgi ve saygılarımı sunarım.

"Çok İyi Bir Girişimci"

Prof. Dr. Ömer DİNÇER
Akademisyen

O dönemde Ankara'da sadece iki beton santrali vardı ve biri Çelikler İnşaat'a aitti. O inşaat şirketi de Adem Bey'in kardeşlerinindi. Şirkette görev yapan Adem Bey'in küçük kardeşi Hasan Osman Çelik, benim öğrencimdi. Diğer kardeşler, Hasan Osman'ın çabalarıyla geleneksel yönetim tarzından uzaklaşmak ve daha kurumsal bir yapıya dönüşmek için benden yardım talep etmişlerdi. 1980'li yılların ilk yarısında, onlarla birlikte çalışmaya başladım. Çelikler İnşaat'ta uzun yıllar boyunca danışmanlık yaptım. Ancak zamanla Ankara'ya haftalık seyahatlerim benim için yorucu hale gelmeye başladı. Bu sebeple, 1987 yılının ortalarında Çelikler İnşaat'tan ayrıldım. Bir yıl kadar sonra, Adem Bey İstanbul'da, bana benzer bir talepte bulundu ve bu sayede tanıştık. O tarihten itibaren, yaklaşık on iki yıl boyunca da birlikte çalıştık. Adem Çelik'in kendine ait bir inşaat firması vardı ben de Adem Bey'e danışmanlık yapıyordum. Beykent, bugünkü tabiriyle Beylikdüzü dediğimiz yer neredeyse hiç gelişmemişti. Avcılar'ın merkezinin dışında kalan bu bölgeler çoğunlukla boştu. Beylikdüzü bölgesinde, Beykent gerçekten de pek çok kişinin oraya bir site yapılmasını anlam veremediği kadar izole bir konumdaydı. Ancak Adem Bey, önemli bir şeyi fark etmişti. Orada bir şehir kurma hayalini taşıyordu. Konutları olan, okulları olan, hastanesi olan devlet okulu olan ticaret merkezleri olan bir şehir hayal ediyordu. Beykent öyle bir hayalin ismiydi başlangıçta. Adem Bey, o zamanlarda büyük bir vizyonla Beykent'i bir şehir gibi kurmayı başardı. Bu büyük projenin ardından eğitim sektörüne yöneldi. Eğitim ona yabancı bir alandı ama o alanda da başarılı olacağından şüphem yoktu. Çünkü kararlı, hızlı öğrenen, en iyisini yapmayı hedefleyen, ileri görüşlü biriydi.

Adem Bey, üniversite kurma hayalini 90'lı yılların ikinci yarısında gerçekleştirmek için girişimde bulundu. Çünkü bölgede yerleşim alanları yavaş yavaş oluşmaya başlamış ve potansiyel bir pazar ortaya çıkmıştı.O dönemde Beykent, birçok kurumsal firmanın bile hayal edemeyeceği bir tasarıma sahipti. Adem Bey, bu tasarımı gerçekleştirmek için Beykent'i tasarladı ve adımlarını kararlılıkla attı. Üniversite kurmak için kurumsal bir yapı oluşturmak ve süreçleri etkin bir şekilde yönetmek gerekiyordu.

Adem Bey, bu hedefe yönelik çalışmalar yaparak Beykent'i kurumsal bir üniversite olarak hayata geçirdi. Onun yenilikçi yaklaşımı ve azmi, Türkiye'ye iyi bir eğitim kurumu, o kuruma da sektörde örnek alınacak bir lider kazandırdı.

“Gözü Kara Bir Girişimci”

Prof. Dr. Erhan KARAESMEN
Akademisyen

Adem Çelik eğitim sürecinde, iyi bir kadro oluşturma konusunda başarılıydı. Benim dönemimde, Türkiye’nin standartlarına göre oldukça kalifiye bir mütevelli heyetine sahiptik. Bazı hocalar Boğaziçi ve ODTÜ gibi üniversitelerden gelmişti. Diğer meslektaşlarımız da kendi alanlarında saygınlığı olan, yayınları bulunan insanlardı. Adem Bey, bu gruptaki insanların değerli niteliklerinin farkındaydı. İyi bir iş adamı olarak bizlere müdahale etmeden, destek sağlama yolunu tercih ederdi. Adem Bey, mütevelli heyetinin kendisine yönlendirdiği tavsiyeleri her zaman ciddiyetle değerlendirirdi. Bizler, hepsi yazar ve çizer olan bir grup olarak sadece sözlü tavsiyelerde bulunmuyorduk. Aynı zamanda takip eden birkaç gün içinde, prensiplere değinen; ancak ayrıntılara girmeyen küçük yazılı notlar da gönderiyorduk. Bu notlar genellikle kısa notlardı ve Adem Bey bu notları dikkatle okurdu. Sistemin mümkün olan en akılcı ve verimli şekilde işlemesini sağlamaya çalışırdı.

Adem Bey, iyi bir gözlemci ve aynı zamanda başarılı bir iş takipçisidir. Yeniliklere hızlı bir şekilde adapte olabilme yeteneği vardır. Lise eğitimi verirken bir ikinci lise açmak kolay olabilir; ancak lise eğitiminden üniversite eğitimine geçmek kolay bir karar değildir. O İstanbul’un başka bir semtinde ikinci bir Beykent Lisesi açma yerine bir yükseköğrenim kurumu kurma yolunu tercih etti. Bu, büyük bir vizyon ve cesaret gerektiren önemli bir adımdır. Adem Bey, bu görevi başarabilecek nadir insanlardan biriydi ve bunu başardı.

Beykent Üniversitesi, sadece bir eğitim kurumu olmanın ötesinde, akılcı ve rasyonel iş yapmanın, kapsamlı bir yaklaşımın başarılı bir örneğidir. Adem Bey, kurduğu eğitim kurumlarıyla eğitimcilik eğitimi almasa da öğretme konusunda ne kadar yetenekli olduğunu bize göstermiştir.

Şu anda Türkiye topraklarında, sadece lise eğitimini değil, yüksek eğitimi de en iyi bilen uzmanlardan biridir Adem Bey. Ancak o dönemde, büyük bir cesaretle bu işe girişmesi gerçekten büyük bir vizyon ve kararlılık gerektiren bir adımdı. Bu, uygar bir cesaret ve gözü karalık örneğiydi. Adem Bey, bu işe bilinçli bir şekilde, hesaplarını detaylı bir şekilde yaparak girdi. Bu, takdir edilecek bir özelliktir.

Şu anda İstanbul Beykent Üniversitesi, Türk eğitim sisteminde genel olarak ve vakıf üniversiteleri dünyasında saygın bir kurum olarak varlığını sürdürmektedir. Bu durumun arkasında Adem Bey’in büyük payı vardır.

“Zeki ve İleri Görüşlü”

Prof. Dr. Fehmi DURUKANOĞLU
İstanbul Beykent Üniversitesi Kurucu Rektörü

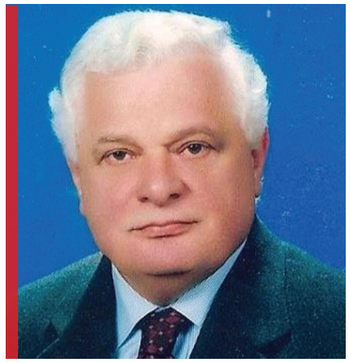

Adem Çelik’le ailece çok eskiden tanışıyorduk. Bizim annelerimiz de köyden arkadaş. Hatta annem anlatır, bir gün Adem Bey’in annesi ile konuşurken “Senin en akıllı oğlun hangisi?” diye sormuş ona. Adem Bey’in annesi de “Hepsi zeki; ama en akıllısı Adem” demiş. Gerçekten de akıllı, ileri görüşlü bir insandır. O zamandan tanışırız; ama uzun süre görüşmedik. Bir gün gazetelerde Beykent Üniversitesi kurulacak diye bir haber okudum. “Akrabalara, arkadaşlara Adem Bey mi kuruyor üniversiteyi” diye sordum. “Evet” dediler. O benim profesör olduğumu biliyordu; ama nerede olduğumu bilmiyordu. Karadeniz Teknik Üniversitesinde profesördüm o zaman. Telefonla bağlantı kurduk. İstanbul’da buluştuk. Yıllar sonra yeniden öyle başladı ilişkimiz. 90’lı yılların başında üniversite kurulduğunda da bir gün Adem Bey beni çağırdı ve “Rektör sensin.” dedi. Ben de Beykent’te kurucu rektör ünvanını ile göreve başladım.

Adem Bey, son derece zeki, ileri görüşlü ve dinlemeyi bilen bir insandır. Sanırım birbirimize aşırı güveniyorduk ve bu da birçok şeyin gerçekleşmesine olanak sağladı. O zamanlar hatta Liverpool John Moores Üniversitesi ile franchise anlaşmaları vardı. YÖK ile problemleri vardı. Ben tam bu süreçte göreve başladım ve birçok zorlukla karşılaştık; ancak umutsuzluğa kapılmadım. Önce Ortaköy’de bir küçük yer açtık. Sonra Taksim, Ayazağa derken büyüdük.

Adem Bey çok öngörülü bir kişidir. İleri görüşlüdür ve sağlam bir öngörüye sahiptir. Birlikte çalıştığımız süre boyunca ben genellikle negatif şeyleri dile getirirdim, o ise pozitif yaklaşırdı. Aramızda çatışmalar olurdu; ancak en sonunda ortak bir noktada buluşurduk. Hem ben hem diğer arkadaşlarım kurumda huzurlu bir şekilde çalıştık. Bu ortamı sağladığı için Adem Bey’e minnettarım.

“Soluğunu Ensemizde Hissettiğimiz Bir Yönetici Değildi”

Prof. Dr. Bekir KARAOĞLU
Akademisyen

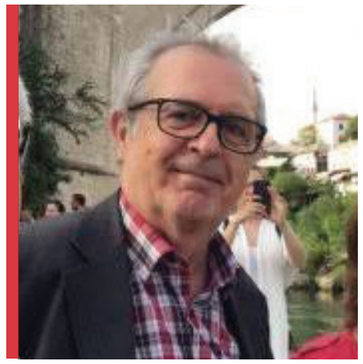

Beykent Üniversitesi’nin kurucu dekanıyım. Beykent’te çalışmaya başladığımda, başlangıçta bir zorlukla karşılaştım. Ben üniversiteye başlamadan daha Türk üniversitesi kurulmadan önce İngiltere Liverpool John Moores Üniversitesi ile anlaşma yapılmış. Öğrenci kaydı olmuş. Beykent Üniversitesi kurulduktan sonra da bizim yeni öğrencilerimiz oldu. Yönetici arkadaşlara, bu öğrencilerin birbirinden ayrılmaları gerektiğini söyledim. Teklifim başlangıçta kabul görmedi. Sonra tekrar konuştum, arkadaşları ikna ettim. Birlikte mütevelli heyeti başkanımız Adem Bey’e gittik. Sağ olsun, Adem Çelik bizi anlayışla karşıladı ve bu iki grubu birbirinden ayırdık.

Çalışmış olduğumuz dönem içinde Adem Bey’in soluğunu hiç ensemizde duymadık diyebilirim. Rahat çalışma imkânına sahiptik. Bu da bizim fikirlerimizi, projelerimizi hayata geçirmemize olanak sağladı. Başarıyı da beraberinde getirdi. Ekip olarak mutlu çalışıyorduk. Eğitmen-veli-öğrenci iş birliği içinde ilerletiyorduk süreci. Bu çok değerli bir şeydir. Bunun önünü açan da Adem Bey olmuştur.

“Öncü”

Prof. Dr. Mustafa AYSAN
Akademisyen

Adem Bey, Türkiye’de özel üniversite kurma konusunda öncü olan kişilerden biridir. Sanki doğuştan eğitimcidir. Tabii asıl önemli tecrübesi ortaöğretimdedir. Ama özel üniversitelerin kuruluşunda da bir öncüdür. Ben Beykent Üniversitesinde yedi yıl çalıştım ve o dönemden büyük keyif aldım. Yaptığımız iş Türkiye için çok yeni bir olaydı. Özel üniversite nasıl bir şeydi, eğitime neler katacaktı, içinde neler olacaktı, ben nasıl katkı sunabilirdim, bunları öğrenmek için girdim oraya ben.

İlerleyen zaman içinde Adem Bey beni rektör yapmak istedi. Ancak rektör olabilmek için İstanbul Üniversitesindeki görevimi bırakmam gerekiyordu. O dönem ben emekliliğimi bekliyordum. O hakkımı kaybetmemek için bırakamadım.

İlk kurulduğu dönemlerde özel üniversiteler için her şey yeniydi. Biz birçok şeyi sıfırdan yaptık. Adem Bey bu konuda öncü bir rol üstlendi. İlk zamanlarda elimizden geldiği kadar en iyisini yapmaya çalıştık. Çünkü koca koca adamlar olmamıza rağmen hep birlikte yepyeni bir deneyim yaşıyor, öğreniyorduk. Bu süreç güzel bir şekilde ilerledi. Şimdi gördüğüm kadarıyla her şey daha da iyi gidiyor.

“Deneyimli Eğitimcilerin Görüşlerine Değer Veren Yaklaşım”

Prof. Dr. Ayşen AKPINAR
Akademisyen

Adem Çelik hayranlık uyandıracak birçok meziyete sahip, özel bir kişidir. Son derece zeki, akıllı ve girişimcidir. Aynı zamanda çok da sakin bir yapısı vardır. Uzun yıllar öğrencilerle ve farklı kesimlerden kişilerle kurduğum ilişkilerimden edindiğim deneyimle, kısa sürede Adem Bey’in bu özelliklerini fark ettim. Birlikte iyi ve değerli işlere imza atacağımıza inandım. Beykent Üniversitesi’nde çalışmaya başlamadan önce Adem Bey’in ortaöğretimde gerçekleştirdiği önemli girişimleri biliyordum. Beykent’te çalıştığım süre boyunca da azmine ve cesaretine tanık oldum. Özellikle İngiltere’den mimarlık alanında akreditasyon almak konusunda bize öncülük etti. Israrcı oldu. Bu oldukça zor bir süreçti. Mimarlık önemli bir bölümdür. İngiltere’de daha önce başka bir ülkeye böyle bir akreditasyon verilmemişti. Ama Adem Bey’e göre imkânsız yoktur. Ve gerçekten de biz o akreditasyonu aldık. Royal Society of Architects olarak bilinen o örgütün Ingiltere dışında akreditasyon verdiği ilk kurum olduk. Adem Bey’in konuya yaklaşımı gerçekten büyük önem taşıyor.

Kendisi birikimli ve deneyimli eğitimcilerin görüşlerine değer veren bir yapıya sahiptir. Kendi düşüncelerini dayatmayan ve buyurgan bir yaklaşımdan uzak duran bir yönetici olması da etkili bir faktördür. Bu seçkin özelliği, Adem Bey’i Adem Bey yapan şeydir ve aynı zamanda ne kadar iyi bir yönetici olduğunu göstermektedir. Konusunda uzman kişilerin görüş ve fikirlerini sonuna kadar saygıyla dinler, düşünüp değerlendirdikten sonra kararını paylaşır. Bu sayede başarılı kararlar alınarak başarılı sonuçlar elde edilir tabii. Onunla birlikte çalıştığım yılları saygı ve takdirle anıyorum hep.

“Alternatif Çözüm Bulma Yeteneği”

Mete MUTLUOĞLU
İstanbul Beykent Üniversitesi Mütevelli Heyet Üyesi

Yıllar önce yapılan fikir alışverişleri ve konuşmalardan hissediyordum bu üniversitenin hızlı bir şekilde gelişeceğini, büyüyeceğini. Adem Bey’in en önemli özelliklerinden biri, doğru insanları seçebilme yeteneğidir. Bu, sadece bir şanstan öte gerçek bir beceridir. Kendi evlatları da bu konuda başarılılar. Onlar, babalarının yarattığı ortamı devralıp ileriye götürüyorlar. Kaliteli eğitim çok önemli. Zaman zaman, apartman gibi yapıların üstünde üniversite tabelaları görüyoruz. Eğitim binasından, eğitmenine, idari personeline her alanda çok dikkat edilmesi gereken bir alan. Üniversitelerde Türkiye’nin ihtiyacını karşılayacak nitelikte eğitim yapılmalı. Okul ortamı, atmosferi, referansları çok önemli. Biz üniversitede Adem Bey’le birlikte bu şartları oluşturmaya özen gösterdik. Bence Adem Bey’in müteahhit kökenli olması, mevcut şartları iyi değerlendirmesine ve doğru kararlar vermesine katkı sağladı. Kendisi sıkışık durumlarda alternatif çözümler bulabilme yeteneğine sahiptir. Aynı zamanda karşı tarafa ikna etme becerisi ve elinde bulunan imkânları karşısındakilere aktarabilme kabiliyeti de önemli özelliklerindendir. Bu becerileri sayesinde etkili ve başarılı bir yönetici olarak hareket edebilmektedir.

Adem Bey, sosyal işlere her zaman ilgi duyan biriydi. Örneğin, Beykent Üniversitesinin bir televizyon kanalını kurduğunu ve bu alanda öncü olduğunu belirtmek gerekir. Ayrıca, Beykent Kurumları sosyal etkinliklerin içinde aktif olarak yer aldı. Diğer üniversitelerde bu tür bir hareketlilik pek görülmezken Adem Bey ve ekibi farklılık yaratmayı başardı. Periyodik olarak düzenledikleri gösteriler, defileler ve moda etkinlikleri basında büyük yankı uyandırdı. O dönemde moda ve sanat konularında üniversite düzeyinde böyle girişimlerin pek olmaması, Beykent’in farkını ortaya koydu.

Adem Bey, üniversitenin sadece eğitim değil, aynı zamanda sosyal hayatın da önemli bir parçası olduğunu vurgulayarak hareket etti. Adem Bey’in vizyoner yaklaşımı, uluslararası iş birliklerine zemin hazırladı. Yabancı üniversitelerle yapılan değişim programları ve ortak araştırma projeleri sayesinde öğrenciler, farklı kültürleri deneyimleyerek uluslararası bakış açısı kazandılar.

Aynı zamanda uluslararası öğrencilerin Beykent’e gelerek çeşitlilik ve kültürel zenginlik katması da sağlandı. 2003 veya 2004 senesinde ABD’de bir konferans organize edilmişti. Konferansa Türkiye’den uçaklar dolusu gazeteciler, siyasiler, öğretim görevlileri, teknik insanlar katıldı. Daha sonraki zamanlarda da yaklaşık beş yüz kişilik konferanslar yapıldı.

Amerika'daki bu üniversite mensupları konferanslar sayesinde Türkiye'ye geldiler. Bu ekip Beykent Üniversitesi için de bazı çalışmalar gerçekleştirdi. Adem Bey'in öngörüleri ve ataklığı, bu girişimlerin başarılı bir şekilde hayata geçirilmesinde büyük bir rol oynadı. Üniversite, öncelikle eğitim kalitesine odaklanarak önemli adımlar attı. Akademik kadrosunu güçlendirmek ve uluslararası standartlara uygun bir eğitim sunmak için çeşitli önlemler alındı. Yabancı üniversitelerle iş birlikleri kurularak ortak programlar düzenlendi ve öğrencilere uluslararası bir eğitim imkânı sunuldu. Bu tür girişimleri akıl edip uygulayan Adem Bey'di.

Onun öngörüsü ve ataklığı sayesinde Beykent bu kadar büyüdü. Adem Bey, gerçekten takdir edilesi bir kişiliktir. Kendisi, eğitim sektöründe öncü olmanın yanı sıra vizyon sahibi ve atak bir liderdir.

"Başarı Öyküsünün Arkasında Akıl Var"

Prof. Dr. Tuncer ÇELİK
Akademisyen

1970 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi İnşaat Bölümünden mezun oldum. Daha sonra doktora yapmak için İngiltere'ye gittim. Eğitim, iş derken uzun yıllar yurt dışında yaşadım. İstanbul'a döndüğümde bir ortamda Adem Bey'in kardeşi Mehmet Çelik ile tanıştım. Konuşma sırasında uzaktan akraba olduğumuzu anladık. Biz aynı ailenin Of kolundan onlar ise Vakfıkebir kolundanmış. Bunu yıllar sonra İstanbul'da öğrenmiş olduk. Sonra Adem Bey ile tanıştım.Sanırım yıl 1977' ydi. Tanıştıktan sonra dostluğumuz devam etti. Yurt dışından döndükten sonra çeşitli görevlerde bulundum. Bir ara politika ile uğraştım. Sonra bir gün Adem Bey bana, "Yeter artık dışarıda çalıştığın, gel artık bizimle çalış." dedi. Birlikte çalışmaya başladık. Ben mühendis olarak önce Ayazağa kampüsünün inşaatı ile daha sonra diğer inşaatlarla ilgilendim. Bir ara yine Adem Bey'in teklifi ile Mühendislik Fakültesi dekanlığı görevini yürüttüm. Bunca yıl içinde hem dost hem iş insanı olarak Adem Bey'i gözlemleme fırsatım oldu.

Adem Çelik akıllı bir insandır ve piyasayı iyi bilir. En büyük maharetlerinden biri de akıllı insanları bulabilmesidir. Bu önemli bir beceridir. Bir yerde başarı öyküsü varsa o başarı öyküsünün arkasında bir akıl vardır. İşte bu akıl, Adem Çelik'te de bu fazlasıyla mevcuttur. İşini aklına güvendiği herkese danışır ancak sonunda akıl süzgecinden geçirip kendi bildiğini yapar. Ayrıca sözünde duran bir insandır. Bu özellikler tüm hayatı boyunca ona başarı sağlayan unsurlar olmuştur.

Adem Bey, hem iyilikseverliğiyle hem de dostluklarına verdiği değerle tanınan bir kişidir. Onunla geçirdiğim zamanlarda her zaman kendimi sıcak bir muhabbetin içinde bulmuşumdur. Bir araya geldiğimizde saatlerce sohbet eder, düşüncelerimizi paylaşır ve karşılıklı olarak birbirimize destek olurduk. Tüm bu özellikleriyle sevdiğim insanlar arasında özel bir yere sahiptir. Adem Bey'in samimiyeti, içtenliği ve hoş sohbeti, benim için her zaman değerli bir deneyim olmuştur.

“Erdemli”

Prof. Dr. Selahattin SARI
İstanbul Beykent Üniversitesi Mütevelli Heyet Üyesi

Adem Bey ile ilk tanışmamız 2007 yılında gerçekleşti ve o günden bu yana onun dinleyici, zeki ve takipçi bir kişi olduğunu gözlemledim. Kendisi, kurumun bütünlüğünü sağlarken aynı zamanda özerkliğin korunmasını da önemseyen bir ortam oluşturmayı başarıyor. Anaokulundan ortaöğretime kadar uzanan geniş bir tecrübesi bulunuyor. Bu, hafife alınacak veya kolay birikimlerden değil. Tecrübe, hayatta en önemli faktörlerden biridir. Teorik bilgilerin yüzde 25 etkisi olduğunu düşünürsek tecrübenin etkisi yüzde 75’e kadar çıkabilir. Adem Bey, bu bilgi birikimiyle bir kaptan gibi gemiyi iyi yönetecek yetkinliğe sahiptir. Üniversitede çalıştığım dönemlerde toplantılarda birçok kez görüştük ve her seferinde kendisine doğru bildiklerimi söylemeye özen gösterdim.

Adem Bey, işletmenin geleceğiyle ilgili bir bakış açısına sahiptir. Bu bağlamda maliyetler, gelirler, personel planlaması ve harcamalar gibi konular üzerinde düşünür. Üniversitede çalışan bir yönetici olarak, kendimce üniversitenin daha başarılı olması için düşündüğüm fikirlerim Adem Bey’in görüşleriyle bazen uyuşmamış olabilir. Ancak o dönemde bunları ifade etme imkânı buldum. Takdir ettiğim en önemli özelliklerinden biri, hiç itiraz etmeden dinleyebilmesidir. Doğru olduğunu gördüğü durumlarda “Ben böyle istiyorum.” demez, doğru olanları kabul eder ve uygulamaya koyar. Hem personel hem de harcamalarla ilgili planlamalarda bunu birkaç kez gözlemleme fırsatım oldu.

Adem Bey’in en önemli özelliklerinden biri erdemli olmasıdır. Her zaman doğruyu yapmaya gayret eder. Bazen maliyet artışına neden olabilecek bir yapılaşma olsa bile, doğru bulduğu kararları kabul etmiştir. Bugüne kadar olması gerekip de onun yapmadığı bir kararla karşılaşmadım. O açıdan da minnettarım kendisine. Bu erdemli tutumu, iş yaşamında ve yönetimde hep ona güven duymamızı sağladı. Adem Bey dürüstlük, adalet ve doğruluk ilkelerine bağlı kalarak hareket eder. Bu sayede kurumun bütünlüğünü ve başarısını korudu. Kendisine duyduğum minnet ve takdir, sadece iş konularıyla sınırlı değil, aynı zamanda kişisel etik değerlere de dayanmaktadır.

“Feraset ve Anadolu Kültürü”

Prof. Dr. Şengül ÖYMEN GÜR
Akademisyen

Eğitim kurumlarının bu derece büyümesi ve gelişmesi, büyük ölçüde Adem Bey’e bağlıdır. Onun anlayışı ve özellikle de sezgileri güçlü bir insan olduğunu düşünüyorum. Böyle düşünmemin elbette birçok nedeni var. Bir kere Adem Bey Anadolu kültürü almış. Şimdi bugünlerde, Anadolu kültürü kalıbı hiçbir şey ifade etmiyor. İçi boşaltılmış durumda çünkü. Ancak bizim yaş gruplarında bu çok iyi anlamlandırılmış bir kalıptır. Anadolu kültürü almış biri olmak ne demek biliyor musunuz? İnsan ilişkilerini düzgün tutmak demek. Komşulara, yakınındakilere adap çerçevesinde davranmak demek, küçükleri koruyup kollamak demek. Bütün bunlar çok derin bir Anadolu öz kültürü. İşte Adem Çelik bu kültürün içinde yoğrulmuş, bunların edebi adabını da almış bir insan. Bakın bir örnekle bu durumu izah edeyim: Bir gün Ayazağa Kampüsünde ders verirken amfinin kapısı açıldı. İçeri rektör, yardımcıları ve dekanlar girdi. Yanlarında da daha önce tanışmadığım birisi vardı; ama o kişinin Adem Bey olduğunu anladım. Heyet yeni yapılan amfiyi büyük bir gururla göstererek sanki “Bakın neler başardık.” demek istiyordu. Adem Bey bir adım attı ve şaşkınlıkla durdu. “Beni neden ders verilen bir yere getirdiniz?” diye etrafındakilere söylendi ve hemen arkasını dönerek çıktı. Diğerleri de onun ardından çıktı. Bakın bunu bir profesör bir dekan yapmıyor. Vakıf başkanı bunu çok sakıncalı buluyor ve dersi böldüğü için rahatsız oluyor. İşte Anadolu’nun öz kültüründen gelmek, izan sahibi olmak, feraset sahibi olmak bu demek.

Adem Bey, nitelikli insanları bir çatı altında birleştirerek onlardan en yüksek faydayı sağlayarak üniversiteyi de bu kadar iyi bir konuma getirmiştir. Okuduğum okulları saymak beni heyecanlandırır; fakat eğitim sadece okulda olmuyor. Kalıcı kültürel temeller ve değerler, çocukluktan itibaren bizim üzerimizde yapılandırılıyor. Bence Adem Bey, bu açıdan da kusursuz bir terbiye almış, son derece beyefendi bir insandır.

“Birçok İnsanın Hayatını Kurtarmış Gizli Kahraman”

E. Banu YEĞİN
Akademisyen

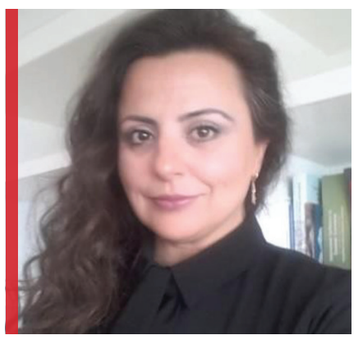

1996 yılında, gazetede gördüğüm Liverpool John Moores Üniversitesinin ilanları, Türkiye’de İngiliz ekolüyle eğitim alma fırsatını sunuyordu. Bu benim için büyük bir şanstı, ancak okulun maliyetlerini öğrendiğimde aile bütçeme uygun olmadığını gördüm. Ancak umudumu hiçbir zaman kaybetmedim. İyi ki de kaybetmemişim çünkü bu sayede önümde kocaman bir hayat açıldı. Ertesi gün üniversiteyi aradığımda, bana indirim yapılıp yapılamayacağını sordum. Kendilerinin böyle bir yetkilerinin olmadığını ve sadece Mütevelli Heyeti Başkanının yetkili olduğunu söylediler. Ben de kendisiyle iletişime geçmek istediğimi belirttiğimde, Adem Bey ile görüşmek için bir sonraki günü beklemem gerektiğini belirttiler. O gece heyecandan sabaha kadar uyuyamadım. Sabah telefon açtığımda telefonun öbür ucunda Hülya Hanım vardı. Ona Beykent Üniversitesinde okumak istediğimi, ancak maddi durumumun elvermediğini konuyla ilgili olarak Mütevelli Heyet Başkanıyla görüşmek istediğimi söyledim. Hülya Hanım, telefonu Adem Bey’e iletti. Adem Bey babacan bir ses tonuyla “Buyurun, sizi dinliyorum.” dedi. Konuyu ona da aktardım. Tek hayalimin sinema ve televizyon okumak ve iyi bir televizyoncu olmak olduğunu söyledim. Adem Bey, “Madem okumak istiyorsun, peki kızım gel.” dedi. Bu aslında hayatımın en önemli oluruydu. Sonrasında büyük bir heyecanla Beykent’e geldim. Kuzenim beni Beykent’e getirdi ve orada sevecen bir şekilde Hülya Hanım beni karşıladı. Biraz sonra Adem Bey beni kabul etti. İçeri girdiğimde parlak, babacan ve en özel bakışları karşımda buldum. O bakışlar benim için hayattı. İki tane mavi, okyanus gibi göz bana bakıyordu. Durumumu tekrar anlattım, o da “Hoş geldin” dedi. Beykent ile yolumun kesiştiği o anı asla unutamam.

Adem Çelik, birçok insanın hayatını kurtarmış bir gizli kahramandır. Çoğu insan onun yaptığı iyiliklerden habersizdir. O, asla bu konuda övünmek istemez. Ancak, ben birçok insanın hikâyesine bizzat şahit oldum. Adem Bey, insanların hayatlarını yeniden inşa etmeleri için büyük destekler verdi. Bir çocuğun geleceği için, belki de tüm ailenin omuzlarında hissedilen yükü tek başına üstlendi.

Adem Çelik, benim hayattaki idolümdür. Onun söylediklerine kesinlikle güvenirim, çünkü biliyorum ki doğruluk ve dürüstlük temel prensipleridir. Onun sözlerini sorgulamak aklıma dahi gelmez. Diğer düşüncelerim geri planda kalır ve hep Adem Bey’in öğretileri öne çıkar. Hiç sıkılmadan, kim olduğunuzun hiçbir önemi olmadan saatlerce dinler sizi. Ve sonunda önemli bilgiler verir. Eğer bu bilgileri benimseyebilirseniz, önünüzde büyük hayat kapıları açılır. Bu nedenle, ben ona kendi hayatımda büyük bir değer veriyorum.

Adem Çelik, Şanlıurfa’dan çıkan bir genç kızın hayatının tamamen farklı bir yön almasını sağladı. Ancak, biliyorum ki ben tek değilim. Adem Bey’in iyilikleri sadece bireylere değil, topluma da büyük fayda sağladı. O, gizli kahramanlığıyla birçok insanın hayatında dönüm noktası oldu. İnsanlara yardım etmek, onların acılarını hafifletmek ve umutlarını yeşertmek için elinden geleni yaptı. Bu örnek davranışlarıyla başkalarına ilham verdi ve onları da iyilik yapmaya teşvik etti.

Adem Bey’in düşünceleri, sözleri ve eylemleriyle birlikte yaşamaya devam ettiği sürece, iyilik zinciri daha da genişleyecek ve daha fazla insanın hayatına dokunacak. O, gerçek bir insanlık kahramanıdır.

“Güler Yüzlü Tonton Amca”

Prof. Burak Buyan
Akademisyen

Yirmi beş senedir Beykent’te çalışıyorum. Adem Bey bunca sene içerisinde hiç değişmedi. Benim gözümde fiziksel görünümüyle her zaman tonton bir amca imajı çizmiştir. Hem kıyafetleri hem saçı açık renk, güler yüzlü bir tonton amcaydı halen de öyledir. Karşılaştığınız zaman isminizi hatırlar, elinizi sıkar.Günümüzdeki birçok vakıf üniversitesinin mütevelli heyet başkanları kendilerini çok çok farklı yerlere koyup çok çok yukarıdan bakabiliyorlar. Adem Çelik öyle değildir. Hiçbir zaman yönetimin direk içinde olmak istemez. Rektöre ve onun altındaki dekanlara yetki bırakmış bir Mütevelli Heyeti Başkanıdır. Her zaman arka planda kalarak tüm desteğini rektör ve dekanlara vermesi, tam yetkiyi profesyonellere devretmesi Adem Bey’i vakıf mütevelli heyeti başkanı olarak farklı bir konuma taşımaktadır.

Adem Bey, bir işin komutanı gibi hareket eder ve her şeyi kontrol altında tutabilme yeteneğine sahiptir. Bir kez BEA TV ile ilgili küçük bir röportaj yapma fırsatım olmuştu. O sırada söylediği bir ifade çok hoşuma gitmişti: “Başında olmadığın iş senin işin değildir.” Bu sözüyle, bir şeyin başında olmadan bu noktaya gelinemeyeceğini vurgulamıştı. Adem Bey, gerçekten çok iyi bir yöneticidir. Peki, neden iyi bir yönetici? Adem Çelik şirketlerini büyük bir aile gibi düşünebilirsiniz, sadece Beykent Üniversitesinde otuz bin civarında öğrenci bulunmakta. Personel sayısı da az değil. Bu kadar kişinin gönlünü kazanmak kolay değil. Bazı yöneticilere gönülden bazılarına ise korkudan saygı duyulur. Ancak bu kurumdaki herkes Adem Bey’e doğrudan kalpten saygı ve sevgi duyar.

“Çalışanlarına Karşı İnanılmaz Saygılı”

Doç. Dr. Aytül PAPİLA
Akademisyen

Ben Beykent Eğitim Kurumlarının Beykent Üniversitesine dönüşmesine şahitlik ettim ve bu süreçte aktif bir şekilde yer aldım. O dönemde çok küçük bir ekibimiz vardı ve özveriyle çalışarak bu dönüşüm sürecine katkıda bulunduk. Adem Bey, bizim baş yöneticimiz olarak liderlik ediyordu. Ekip olarak, Adem Bey’in önderliğinde yoğun bir şekilde çalışarak Beykent Üniversitesinin kurulmasına katkı sağladık. Bu deneyim, tarihe tanıklık etmemizi sağladı. Beykent, kadınlara fırsat eşitliği açısından önemli bir kurum. Ve belki de bunun, kurumun başarısında büyük bir payı var. Üniversitemizde birçok kadın yönetici bulunmakta.

Adem Bey, kadınların güçlendirilmesine ve eşit fırsatlarla desteklenmesine büyük önem veren bir liderdir. Kadınların başarılarına inanan ve onları teşvik eden bir yaklaşım sergiler. Yönetim anlayışında cinsiyet ayrımcılığına yer yoktur. Kadınların üstlendikleri rollerde başarılı olmaları için gerekli olanakları sunar ve onların akademik ve profesyonel gelişimlerini destekler. Kadın öğretim üyeleri, yöneticiler ve çalışanlar, eşitlikçi bir ortamda kendi yeteneklerini gösterme fırsatı bulurlar. Üniversitemizdeki başarının bir başka nedeni de bence Adem Bey’in ileri görüşlülüğü, zekası, dikkati ve tüm çalışanlara olan saygısı. Bunlar da üniversitenin başarısını getiren önemli faktörler.

O, insanları çok iyi tanır, insanlara fırsat verir. İnsanları tanımak önemli bir yetenektir. Yönetici olarak çalıştığınızda ekibinizdeki insanların yeteneklerini, yapabileceklerini ve karakterlerini bilmeniz gerekir. Tüm bunları düşününce, bu kurumda çalıştığım için kendimi şanslı hissediyorum.

“Türk Gençlerine Eğitim Fırsatı Vermek İçin Uğraşır”

Prof. Dr. Ayşe Nilay EVCİL
Akademisyen

Adem Bey, hem beyefendi kişiliğiyle hem de eğitimi verdiği destekle benim gözümde ayrı bir noktadadır. Eğitime olan önemi ve sevgisi her fırsatta kendini gösterir. Hatırlıyorum, üniversiteye öğretim üyesi olarak kabul edildiğimde hemen yanımızda bir ilkokul vardı. İşte o ilkokulu Adem Bey yapmış ve Milli Eğitim Bakanlığına armağan etmişti. Bu jestiyle eğitime olan bağlılığını ve desteklerini bir kez daha göstermişti. O yıllarda Adem Bey, eğitimi çok desteklediğini, sevdiğini ve kendi hayatında bunu yeteri kadar gerçekleştiremediğini dile getirirdi. Fırsatları olduğunda ve eline geçen imkânlarla gençlere ve Türk toplumuna fayda sağlamak istediğini ifade ederdi. Bu, onun kıymetli bir bakış açısını yansıtan tutumuydu ve bu amacı gerçekleştirmek için çok çaba gösterdi. Eğitimin gücüne inanır ve gelecek nesillerin yetişmesinde önemli bir rol oynayacağına olan inancını hiç kaybetmedi. Bu inançla kurduğu eğitim kurumlarını Türkiye’nin önde gelenleri arasına soktu.

Adem Bey, eğitimde sınırları aşmayı ve öğrencilere farklı bakış açıları sunmayı önemserdi. Bu yüzden uluslararası iş birlikleri, yabancı dil eğitimi ve kültürel değişim programlarıyla öğrencilerin küresel perspektife sahip olmalarını sağladı. Böylece, sadece Türkiye’deki değil, dünyadaki gelişmeleri takip edebilen, farklı kültürleri anlayan ve çeşitlilikten zenginlik çıkarabilen bireyler yetiştirme şansımız oldu. Hâlâ da öğrencilerimizi bu anlayışla yetiştiriyoruz.

“Hoca Yanına Geldiğinde Ayağa Kalkan Yönetici”

Dr. Ali ŞEYLAN
Akademisyen

İnsanın içinde olacak diye düşünüyorum hep. Benim tanıdığım Adem Çelik’in ruhunda vardı bu eğitim işi. Tabii evlatlarında da aynı durum geçerli. Onlar da sadece patron olarak kalmadılar. Onlar da işin eğitimini aldılar. Doçent oldular, Profesör oldular. Şöyle çıkın, Beylikdüzü’ne bir bakın, Adem Çelik İlkokulu, Adem Çelik Ortaokulu, Adem Çelik Koleji, Adem Çelik Lisesi görürsünüz. Yani Adem Bey, anladığım ve bildiğim kadarıyla zaten eğitime âşık bir adamdı ve hayatta herhalde en çok istediği şey buydu. Onu da gerçekleştirdi.

Beykent Üniversitesi ve Adem Çelik’le ilgili çok önemli bir nokta da şudur: Üniversitenin sahibi, hocasını gördüğünde ayağa kalkıyorsa eğer, siz o kurumda sonsuza kadar çalışırsınız. Benim Beykent’e olan aidiyet duygum buradan kaynaklanıyor. Adem Bey’in eğitim alanındaki öncü ve vizyoner tutumu, kurumlarının sınırlarını aşarak toplumun geneline yayılmıştır. Onun liderliğindeki eğitim kurumları, öğrencilerin sadece akademik başarı elde etmelerine değil, aynı zamanda karakter gelişimine de odaklanmıştır. Öğrencilerin kişisel ve sosyal yeteneklerini keşfetmeleri, liderlik becerilerini geliştirmeleri ve topluma katkı sağlamaları için desteklenmişlerdir.

Adem Bey’in öncülüğünde gerçekleştirilen sosyal sorumluluk projeleri de takdir edilmeye değerdir. Eğitim kurumları, çevre bilincinin oluşması, dezavantajlı gruplara yardım eli uzatılması, kültürel etkinliklerin düzenlenmesi gibi konularda aktif rol oynamıştır. O, her bireyin toplumda bir fark yaratabileceğini düşünür ve sorumluluk sahibi bireylerin yetiştirilmesi gerektiğine inanır. Bu nedenle, kurduğu eğitim kurumları sadece birer okul olmanın ötesinde, toplumun gelişimine katkıda bulunan merkezler olarak öne çıkmıştır.

Adem Bey’in eğitime olan tutkusu ve özverisi, sadece bir yönetici olarak değil, aynı zamanda bir öğretmen, bir mentör ve bir vizyoner olarak hatırlanacaktır. Onun mirası, insanlara ilham veren ve değişim yaratan bir ruh taşımaktadır.

“Koruyucu”

Prof. Dr. Oğuz MAKAL
Akademisyen

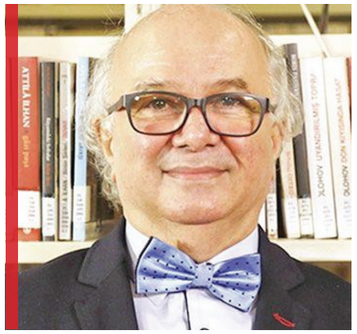

Adem Bey’le 2007 yılında okula geldiğimde tanıştım ve çalışmaya başladım. Burada bulunduğum sürece birçok etkinliğe imza attık. Adem Bey’in öncülüğünde gerçekleştirdiğimiz bu etkinlikler ve projeler, üniversitemizin sanat ve sinema dünyasındaki saygınlığını artırdı ve öğrencilerimize benzersiz fırsatlar sunmamıza yardımcı oldu. Onun vizyonu ve desteğiyle, sektörün önde gelen isimlerini üniversitemizde ağırladık ve öğrencilerimize onlarla doğrudan etkileşim imkânı sağladık. Sempozyumlar ve paneller sayesinde öğrencilerimiz, sektörün güncel konularını tartışma ve alanında uzman isimlerden değerli bilgiler edinme şansı buldular. Ayrıca, Adem Bey’in öncülüğünde gerçekleştirdiğimiz açılış dersleri, öğrencilerimize ilham verici deneyimler sunarak onların sanat ve sinema alanında kendilerini geliştirmelerine katkıda bulundu. Üniversitemiz bu alanda önemli bir ilerleme kaydetti ve öğrencilerimiz gelecekteki kariyerlerine sağlam bir temel atma imkânı elde ettiler. Mezunlarımız, sektörde büyük başarılara imza attı. Onların yaptıkları çalışmaları dinlediğimde gurur duyuyorum. Kendi alanlarında olağanüstü bir ilerleme kaydettiler.

Adem Bey’in vizyonu ve yönlendirmeleri, öğrencilerimizin yeteneklerini keşfetmelerine ve potansiyellerini maksimum düzeyde kullanmalarına yardımcı oldu. Mezunlarımız, kendi alanlarında liderler haline gelerek, ülkemizin sanat ve sinema sektörlerinde önemli bir yer edindiler. Bize sürekli olarak, “İyi ki buradasınız, bu okul iyi ki var.” deniliyor. Bu sözleri duyduğumuzda, Adem Çelik’in de bunun farkında olduğunu ve binlerce insanın hayatına dokunduğunun bilincinde olduğunu biliyoruz. Adem Bey, bu bilinçle görevlerini sürdürüyor ve binlerce öğrencinin hayatında kalıcı bir etki bırakıyor.

Meslek yaşamlarında ilerleyen öğrencilerimizin, Adem Çelik’in varlığını minnetle hatırlayacaklarına inanıyorum. Onun emekleri ve liderliği, gelecek nesillerin de yolunu aydınlatacak ve onlara ilham kaynağı olacaktır.

“Mütevazı”

Haydar UZUN
Çalışma Arkadaşı

Adem Bey, öyle yardımsever ve başkalarının söylediklerini dinleyen bir kişi ki, asla hiçbir şeyi baştan reddetmez. Ona önce konuyu anlatırsınız, sonra düşünüp size olumlu veya olumsuz bir cevap verir. Bu özelliğiyle insanları kendine çeken bir kişilik sergiler. Adem Bey’le ilgili unutamadığım anılardan birini anlatmak isterim. Bizim bir eğitim kompleksimiz vardı, eski bir lise binası. Ayrıca bir yarı olimpik havuzumuz bulunuyordu. O dönemde doğal gaz hizmeti yoktu ve kazanlarımız fuel-oil ile çalışıyordu. Bir cuma akşamı, bizi çağırdılar ve “Yarın bu kazanı çalıştıracağız. Sabaha kadar suyu boşaltacağız. Yerli üreticiler gelecek.” dediler. Biz de “Tamam” dedik. Ancak o gün ben orada değildim, akşam geldiğimde kazanı çalıştırmışlardı. Orayı incelerken birden boru patladı ve üzerim sırılsıklam oldu. Adem Bey o zamanlar Beykent’te oturuyordu. Haberi alınca atar topar geldi. Gelirken de evinden kendi gömleğini ve elbiselerini getirmiş. Düşünebiliyor musunuz, o koskoca kurumun Mütevelli Heyeti Başkanı, borulardan önce beni düşünmüş. Arıza giderildikten sonra da beni eve yine kendisi götürdü. O mütevazılığını ve babacanlığını asla unutamıyorum. Adem Bey’in bu tür örnekleri sadece benimle sınırlı değil, birçok insanın da buna benzer örnekler yaşadığına şahit oldum.

O, sadece bir yönetici değil, aynı zamanda örnek bir insan. İşte bu sebeple, Adem Bey’in etrafında olmaktan gurur duydum ve onunla çalışma fırsatını yakaladığım için şanslı hissettim. Kendisi, dürüstlük, özveri ve insan sevgisi gibi değerleri her daim yaşayan ve bizlere de öğreten bir liderdir.

Adem Bey’in hatıralarımda ve kalbimde her zaman özel bir yeri olacak.

“Kayığı Karaya Ulaştırmak Görevdir, İçindekileri Denize Atamayız”

Prof. Veysel GÜNAY
Akademisyen

Okula yeni başlamıştım, kapının önünden geçerken Adem Bey ile karşılaştım. Yanındakiler Adem Bey’e “İşte bahsettiğimiz ressam hoca.” diyerek bizi tanıştırdı. Her zamanki sakinliğiyle bana gülümseyerek “Hoş geldiniz” dedi. O günden sonra da hoş bir şekilde uzun yıllar birlikte çalıştık ve çok yakın ilişkilerimiz oldu. Adem Bey bazı özel yanları olan bir insan. O zamanlar görev verdiği kişiye yetki verir ve müdahale etmez, yapmasını beklerdi. Güvendiği insanlara görev verme konusunda titizlik gösterir, güveni sarsıldığında ise gerekli adımları atardı. Onunla çok rahat çalışılırdı. Her konunun açıkça konuşulabildiği, her şeyin tartışılabildiği bir beyefendi yapısı vardı. Bu özelliği hiç değişmedi. Sık sık görüşme fırsatımız olurdu çünkü yöneticiler ve hocalarla iletişim kurmayı severdi. Kendisi az konuşurdu, ancak neler olup bittiğini, nelerin geliştiğini duymak isterdi.

Adem Bey genellikle bir şey istemezdi. Bir gün telefonum çaldı, arayan Adem Bey’di. Her zamanki nazikliğiyle selamlaştı ve hal hatır sordu. Ardından bizde eğitim alan bir öğrencinin durumunu sordu. Ben de durumu anlattım. Öğrencimizin hem notlarda hem de kişilik açısından bazı sorunları olduğunu ifade ettim. Bu sorunların bazen kontrolü dışında olduğunu ve başarısını etkilediğini belirttim. “Bizim orada bir söz vardır, bilir misin? Kayığı karaya ulaştırmak görevdir, denize atamayız.” dedi bana. Ben de cevaben “Evet, kayığa bindirilen denizin ortasına atılmaz karaya ulaştırılır; ama yolcunun da bu işte kim olduğuna bağlıdır.” dedim. Ayrıca, zamanın da bu işte çok önemli olduğunu belirterek “Bizim yolcumuz biraz nazlı, sanırım biraz daha zamana ihtiyaç duyacak.” diye de ekledim. Adem Bey ise gülerek, “Onu denize atmak yerine karaya ulaştıralım. Geri kalanı sen bilirsin hocam.” dedi. Bu konuşmayı hiç unutmuyorum. Bu öğrenci sonunda karaya ulaştı mı? Evet, ulaştı ama biraz zaman aldı. Biz Adem Bey’le birlikte çalıştığımız süre içinde neredeyse hiç sorun yaşamadık.

Adem Bey ile çalışmak hepimiz için büyük bir ayrıcalıktı. Onunla geçirdiğimiz zamanlar boyunca her zaman saygı, sevgi ve anlayışla dolu bir ilişki içinde olduk. Ayrılırken bile bu değerlerimizi koruyarak ayrıldık.

“Vücut Dili ile Tam Bir Lider”

Prof. Dr. Cevat GERNİ
Akademisyen

Adem Bey’in liderlik tarzı ve Beykent Üniversitesinin yönetim anlayışı gerçekten farklı bir perspektife sahip. Diğer bazı vakıf üniversitelerinde gözlemlediğimiz gibi, mütevelli heyet başkanlarının her şeyi kontrol ettiği bir yapı yerine, burada profesyonellerin üniversiteyi yönetmesi çok önemli. Vakıf üniversitelerinin yeni kurulduğu dönemde bile profesyonel bir yönetim anlayışının benimsenmiş olması gerçekten takdire şayan. Adem Bey’in ziyaretlerde sergilediği karşılaması ve vücut dili gerçekten çok önemliydi. Odaya adım attığımızda masasından kalkarak kapıya doğru gelmesi ve bizi özenle karşılaması, son derece beyefendi bir tarzı yansıtıyordu. Önü ilikli, nezaketle bize yaklaşması bizi etkileyen detaylardan biriydi. Bu duruşuyla, bize verdiği değeri ve saygıyı hissettiriyordu. Toplantıya geçtiğimizde de Adem Bey’in tavrı farklıydı. Hiçbir zaman “Ben burada masama oturayım, sizler de koltuklara oturun.” gibi bir ayrım yapmazdı. Tam aksine, hepimizin eşit olduğu bir çerçevede otururduk. Bu durum, hiyerarşiyi bir kenara bırakarak fikirlerin özgürce paylaşıldığı bir ortamın oluşmasını sağlıyordu. Adem Bey’in bu samimi ve eşitlikçi yaklaşımı, çalışma ortamında rahatlık ve işbirliği hissiyatını artırıyordu. Adem Bey’in karşılama ve oturma düzeni gibi detaylara verdiği önem, iş birliği ve saygı kültürünün bir parçası olduğunu gösteriyor. Kendisinin bu tür incelikleriyle, hem liderlik örnekliği sergiliyor hem de çalışanların motivasyonunu ve bağlılığını artırıyor. Adem Bey’e bu anlayışı ve nazik yaklaşımı için teşekkür etmek istiyorum. Şimdi biliyorsunuz üst yöneticilere artık çağımızda moda olan vücut dili eğitimi verilir, konuşma eğitimi verilir.

Özellikle siyasi liderlere el kol hareketleri nasıl olacaktır, bunun eğitimi verilir ve bunları da fark edersiniz. Ama Adem Bey doğal olarak bu yeteneğe sahip. Doğuştan lider. Bu özelliğini çok takdir ettim ve etkilendim gerçekten.Bir keresinde beni bir konuyla ilgili mütevelli heyet toplantısına çağırdılar. O zamanlar dekanlık yapıyorum. Gittim, toplantı salonuna. O zaman toplantılarda tesadüfen oluşan bir düzeni vardı. Daha önceki bir toplantıda ben Adem Bey’in yanına oturmuştum. Bu toplantıda Rektör masanın başında, karşısında da Alkan Bey oturuyordu. Sonra ben geldim, girdim içeri baktım benim koltuk boş, Adem Bey’i görmedim, herhalde bugün Adem Bey yok toplantıda diye düşündüm.

Gayriihtiyari olarak gittim, eski oturduğum yere oturdum. Küçük bir telefon var orada, mütevazı bir telefon. Çok da fark edemedim durumu. Kimseden de bir tepki gelmiyor. Meğer o ara Adem Bey dışarı çıkmış. Biraz sonra baktım bir durgunluk oldu, bir şey var hissettim. Bir döndüm, Adem Bey gelmiş mütevazı bir şekilde orada ayakta bekliyor. Yanlış yere oturmuşum; ama bir müdahalesi de söz konusu olmadı. Çok mahçup oldum, ama espri yapmaktan kendimi alamadım. Önce özür diledim ve sonra "Vallahi sayın başkan, buraya yanlışlıkla oturdum, koltuğunuzda gözüm yok." dedim. Gülümsedi ve olgunlukla karşıladı. Adem Bey'in sık sık toplantılarda dile getirdiği etkileyici bir ifadesi var. Kendine has bir şekilde ifade eder. Örneğin, bir uygulama yapılacak veya bir program alınacaksa, her zaman en kaliteli ve en iyisi olmasını ister. Yani sürekli olarak en kaliteli ve en iyisini hedefleyen bir düşünce yapısına sahiptir. Ayrıca, yeniliklere hızla uyum sağlar. Bu özelliği sayesinde, bir yönetici olarak sizin her zaman aktif ve hazır durumda olmanıza vesile olur.

Onun liderlik ve inovasyon yaklaşımı, yönetici olarak sizi her zaman ileriye taşımak için motive eder.

"Güven Veren Bir İnsan"

Prof. Dr. Nihat KÜÇÜKSAVAŞ
Akademisyen

Adem Bey ile farklı ortamlarda birçok kez bulunma fırsatı yakaladım ancak bire bir tanışıklığım olmadı. Onunla tanışmam, Üniversitede çalışmaya başladıktan yaklaşık üç veya dört hafta sonra gerçekleşti. İlk konuştuğumuz anda, bana aşırı bir güven hissi verdi. Mütevelli Heyeti Başkanı'ndan beklenmeyecek kadar mütevazı bir şekilde konuştu. Bir eğitim kurumu yöneticisine söylenebilecek en anlamlı sözleri dile getirdi, diyebilirim. "Beykent Üniversitesi sizindir, öğrencilerindir." dedi ve ekledi: "Eğitimi iyi yaparsanız, öğrencilerimiz başarılı olur. Size güveniyorum." Bu sözlerden sonra kendimi Beykentli hissetmeye başladım.

İlk karşılaşmamızda Adem Bey'in verdiği güven, beni en çok etkileyen ve Beykent'te rahat çalışmamızı sağlayan faktördü. O, benim için güvenin simgesidir. Adem Bey'in verdiği güven hissi, çalışma ortamında birlik ve iş birliğini de güçlendirirdi. Ekip olarak bir araya geldiğimizde, her birimiz kendimizi değerli ve güvende hissederdik. Bu da bize daha iyi bir performans sergileme imkânı sunardı.

O; samimiyeti, dürüstlüğü ve açıklığıyla her zaman iyi bir lider olmuştur. İş arkadaşlarıyla şeffaf bir iletişim kurar. Onunla çalışırken, her zaman doğru bilgilere ve yönlendirmelere sahip olacağımı bilirdim. Bu da o dönemde iş hayatında beni motive eden etkenlerden biri olmuştu. Benim için paha biçilemez bir değere sahiptir. Güven verici liderliği ve destekleri için kendisine minnettarım. Kendisine olan saygım ve takdirim her zaman devam edecektir.

“Akademik Kadroya Bu Kadar Değer Vermesi Takdire Şayan”

Prof. Dr. Derman KÜÇÜKALTAN
İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu Müdürü

2019 yılında Sayın Adem Çelik ile birlikte İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu Mütevelli Heyet Başkanımız Erkan Çelik, bana İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu Müdürlüğünü İstanbul’da teklif ettiklerinde gerçekten çok heyecanlandım. Çünkü artık ben de Beykent ailesinin bir parçası olacaktım ve nitekim 2019 yılında bu göreve atandım. O günden bu yana müdürlük görevini ifa ediyorum.

İstanbul gibi bir yerde 4-5 yerleşkeye sahip olmak kolay kolay her üniversitenin başarabileceği ve her mütevellinin başarabileceği bir unsur değildir. Bu bağlamda ben başta sayın Adem Çelik Beyefendi olmak üzere tüm emeği geçenleri de kutluyorum.

“Soğukkanlı”

Prof. Dr. Turgut ÖZKAN
Doğuş Üniversitesi Rektörü

Kurumlarda insanların bilgi sahibi olmaları ve kendilerini kurumun bir parçası hissetmeleri büyük önem taşır. Bu noktada yöneticilerin yaklaşımı ve iletişimi son derece kritiktir. Adem Bey de bu konuda çok başarılı bir örnektir. İletişime her zaman son derece açık bir şekilde yaklaşır. İletişim becerilerinin yanı sıra, Adem Bey’in soğukkanlılığı da önemli bir özelliğidir. Bir gün, heyecanla bir olayı kendisine aktardığımda bile sakin ve kontrolü elinde tutarak beni sakinleştirmişti. Bu yaklaşımı gerçekten etkileyiciydi ve beni derinden etkilemişti. Yöneticiler olarak önemli olaylarla karşılaştığımızda soğukkanlı olmak ve olayları çok yönlü düşünmek zorundayız. Adem Bey, bu liderlik özelliğine sahip bir kişidir. Uzun süredir bu grupta yer almamın temel nedenlerinden birinin bu olduğunu düşünüyorum.

Adem Bey’in geleceği öngörme yeteneği de dikkat çekicidir. Boş bir arazide, hiç olmayacak bir yerde, cesaret edemeyeceğimiz bir şeyi başarmıştır. İnşaat sektöründen eğitim sektörüne geçerek bu başarıyı elde etmiştir. Bu, gerçekten takdire şayan bir başarıdır.

Adem Bey’in geleceği görme yeteneği güçlü olduğu için olaylara karşı soğukkanlı bir şekilde davranabilmektedir. Gelecek konusunda fikri olmayan veya tahmin yeteneği sınırlı olan insanlar genellikle telaşa kapılır ve hızlı kararlar almaya eğilimlidirler. Bu durum ise genellikle yanlış kararlar vermelerine yol açar. Ancak Adem Bey, ilgilendiği her konuda detaylı bir şekilde bilgi toplar ve bu nedenle de nadiren yanlış kararlar alır. Bu özelliği sayesinde de kurumun gelecekteki zorluklarla baş etme yeteneğini artırarak daha sürdürülebilir bir başarıyı garantiliyor.

“Rasyonel Bakış Açısı”

Prof. Dr. Abdullah DİNÇKOL
Akademisyen

Beykent’in doğuşu 1997 yılındadır. O dönem çok hukuki sorunlar vardı; çünkü ilk defa Türkiye’de devlet üniversitelerinden farklı nitelikte, herkesin günümüzde “özel” dediği ama vakıf nitelikli bir üniversite hayatına geçiliyordu. Hukuki sorunlar oldukça fazlaydı. Beykent Üniversitesi, bu sorunların yaşandığı dönemde benden görüş almak istedi ve o zaman ilk defa Adem Çelik ile tanıştım. Sonra ikinci görüşmemizde yine kendilerine gerekli mütalaamızı verdik. Bir dahaki görüşmemiz on beş yıl sonra oldu. O kadar yıl geçmesine rağmen Adem Bey beni unutmamış. 2011 yılında Beykent Üniversitesinden arandım, “Adem Bey sizinle görüşmek istiyor, gelir misiniz?” dediler. Ben de “Olur, görüşelim.” dedim Görüşme çok olumlu geçti. Öyle ki, toplantıdan çıktıktan yarım saat sonra o zamanki Rektör Mehmet Emin Bey beni arayarak, “Siz bizim okulda dekan olarak başlıyorsunuz” dedi. Ben de “Hocam, vakıf üniversitelerini bilirim, Mütevelli Heyetle de bir görüşün, ondan sonra karar verin isterseniz.” dedim. O da “Tamam” dedi. Sonra tekrar aradı “Biz görüştük, Adem Bey de sizinle çalışmamızı istiyor.” dedi. Böylelikle, 2011 yılında Beykent Hukuk Fakültesinde Dekan olarak göreve başladım.

Dekanlık sürecimde Adem Bey’le ilgili izlenimlerim oldu. Bir kere Adem Bey çok rasyonel hareket ederdi. Herkesin kanaatlerini dinler, kaç kişi varsa bütün görüşleri alır sonra en akılcı, en rasyonel olan neyse kendi görüşünün aksine olsa bile o görüşün uygulanmasını isterdi. Adem Bey, karar alma sürecinde tarafsız ve adil bir tutum sergilerdi. Olayları objektif bir şekilde değerlendirir ve en doğru kararı vermek için çaba sarf ederdi. Bu özelliği, dekanlık sürecinde benim için iş birliği ve etkili yönetim sağlama konusunda önemli bir avantaj oldu. Dekanlığım sırasında bir gün bir toplantıya çağırıldım. Ben Hukuk Fakültesi dekanıyken çağrılmıştım, Adem Bey’le daha önce konuşulmuş bir konuyu aktarıp benden görüşümü almak istediler. Toplantıda sıra bana geldiğinde ben “Şu görüş hukuka uygundur.” dedim. Bir sessizlik oldu, sonra Adem Bey “Ama ben farklı düşünüyorum.” diyerek kendi düşüncesini ifade etti. Onun düşündüğü benim söylediğimin tam zıddıydı. Dedim ki “Sayın Başkan, elbette Mütevelli Başkanı olarak sizin dediğiniz olacak; ama ben olsam hukuken böyle yapardım.” dedim. Bunun üzerine Adem Bey “Hocanın dediği gibi yapın.” şeklinde bir talimat verdi. On beş gün sonra da sonucu geldi, ben haklı çıkmıştım. Bu örnekten de anlaşılacağı gibi Adem Bey’in sadece profesyonel ve rasyonel görüşlere önem verdiğini söyleyebilirim.

Adem Bey’in rasyonel bakış açısının, üniversitenin ve kendisinin başarısının temel kaynağı olduğunu düşünüyorum. Daha önce farklı vakıf üniversitelerinde ve devlet kurumlarında görev yaptım. Genellikle gücü elinde bulunduranlar, kendi görüşlerini öne çıkarmaya çalışırlar. Ancak Adem Bey’in yaklaşımı böyle değildi. Bu benim çok nadir rastladığım bir durumdu. O her zaman en akılcı, rasyonel görüşü ve kurum için en iyi olanı uygulamayı tercih eder. Sonraki toplantılarımızda da bu tutumunu sürekli olarak gözlemledim. Hukuk Fakültesi Dekanlığından sonra da Adem Bey’le uzun süre birlikte çalıştık. Bir gün yine bir hukuki sorun için görüştük, Adem Bey’le sohbet ederken bana Doğuş Üniversitesi Rektörlük görevini teklif etti. Bu teklifi bir süre düşündüm, sonra uygun bularak kabul ettim. Bu dönemde, ortak sorunlar genellikle ortak toplantılarda ele alındı. Onlarca; hatta belki daha da fazla toplantı gerçekleştirdik. Her bir toplantıda önceden bahsettiğim yaklaşımı gözlemledim.

Adem Bey’in yenilikçi bir yaklaşıma sahip olma hevesi vardır ve bu da onu ilkleri gerçekleştirmeye teşvik eder. Bu nedenle onu yenilikçi olarak nitelendirebilirim. Aynı zamanda, bu yenilikçilik anlayışının sürdürülebilir olmasını ister ve bunu her toplantıda vurgular. Fikir ve ifade özgürlüğüne de sonsuz saygı duyar. Benim çalıştığım dönem boyunca herkes rahatlıkla görüşlerini ifade edebilirdi. Gözlemlediğim kadarıyla bu durum hâlâ geçerlidir. Adem Bey’in özellikle bu özelliklerine büyük saygı duymaktayım.

“Olayları Çözme Yeteneği”

Dr. Turan KARAGÜLER
Akademisyen

Adem Bey’in çok iyi bir vizyonu var. Yani şöyle ki; bilmediği bir konu da olsa hemen bakınca olayı anında çözebiliyor. Mesela, bir problemi çözmesi gerektiğinde iki, üç farklı görüşü alırdı, onlardan kendince güzel bir değerlendirme yapar doğrusunu bulurdu. Bu hem bir insan hem de bir Mütevelli Heyeti Başkanı için çok önemli bir özellik.

Beykent Üniversitesinde belki de onun da etkisiyle çok güzel bir yapı oluşmuştu. Öğrencilerle futbol turnuvası yapılırdı. Biz hocalar ve çalışanlar diye bir grup oluşturduk. Futbol turnuvası yaptık, gerçekten daha çok böyle batıdaki üniversitelerde gördüğümüz şeyler bunlar. Bizde Türkiye’de böyle genelde bir hiyerarşi vardır, öğrenci bir tarafta hoca, bir tarafta. Burada o kırılmıştı, onu fark etmiştim.

“Çalışkan”

Prof. Dr. Hüseyin CÖMERT
Akademisyen

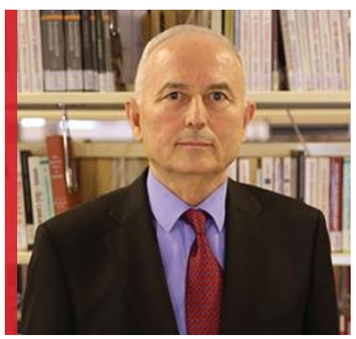

Yıllar önce daha ilk tanıştığımızda çalışkan, planlı şekilde işini takip eden, yapmak istediği bir işi de mutlaka peşinden giderek başarmak için her şeyi yapabilecek kabiliyeti olduğunu gördüm.

Beykent Üniversitesi, Adem Çelik’in büyük katkılarıyla çok önemli bir üniversite haline geldi. Bilhassa devlet üniversitelerine bakarsanız Tıp Fakültesi ile Diş Hekimliği Fakültesini alamamışlardır. Bünyelerinde yoktur. Bu özellikle bir vakıf üniversitesi için çok önemli bir başarıdır.

Değerli okuyucular,

Bu kitabı okuduğunuz için size teşekkür etmek istiyorum. Bu süre boyunca sizinle bu sayfalarda bir yolculuk yapmak benim için büyük bir zevkti. Umarım bu kitap size yeni perspektifler sunmuş, sizi düşündürmüş ve sizlere ilham vermiştir. Size aktardığım hikâyeler, deneyimler ve düşüncelerin merkezinde farkındaysanız hep eğitim vardı. Çünkü eğitim, hayatımızın en önemli unsurlarından biri ve her birimizin yaşamında derin etkiler bırakır. Aslında eğitim, hayat boyu süren bir yolculuktur. Hayatın her anı, öğrenme fırsatlarıyla doludur. Bu fırsatları iyi değerlendirin. Kitaplar, bizi bilgiyle buluşturan, düşüncelerimizi genişleten ve hayal gücümüzü besleyen önemli kaynaklardır. Onlardan beslenin. Çünkü bizi başka dünyalara götürebilir, bize başka insanların deneyimlerini yaşatabilir ve yeni bilgiler, fikirler sunabilirler. Umarım ben de bu kitapta size bunları sunabilmişimdir.

Sizlerin kitaplarla olan yolculuğunuzun hiç bitmemesi dileğiyle, okuma tutkunuzun daima devam etmesini temenni ediyorum.

Sevgiyle kalın.

Mayıs 2024, Beykent
Adem Çelik

GÖRSEL GEÇMİŞ

İlk Yıllar

Of, Trabzon: **1946.**

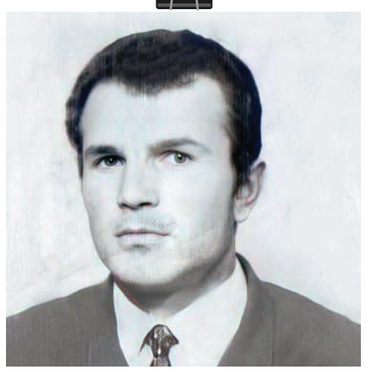

Adem Çelik,
Of, Trabzon: **1976.**

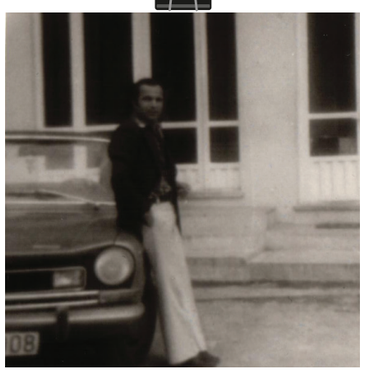

Adem Çelik,
Of, Trabzon: **1977.**

Adem Çelik: **1978.**

Adem Çelik: **1980.**

Adem Çelik, ve Ailesi:**1980.**

İlk Yıllar

Adem Çelik ve Ailesi: **1982.**

Adem Çelik ve Ailesi: **1983.**

Canan Çelik, İsmail Erkan Çelik,
Ahmet Alkan Çelik:**1983.**

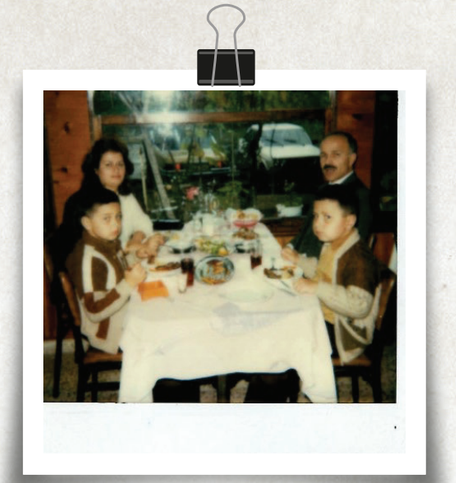

Adem Çelik ve Ailesi: **1984.**

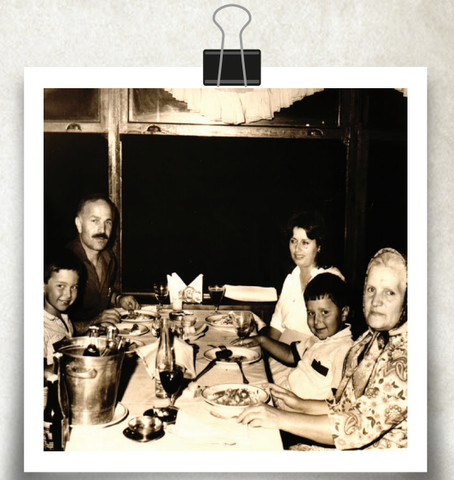

Adem Çelik ve Ailesi: **1984.**

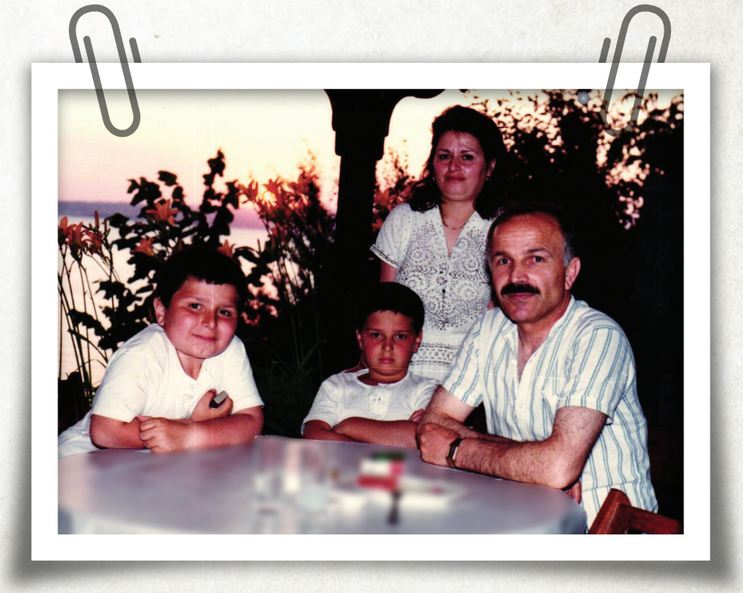

Adem Çelik ve Ailesi: **1985.**

İlk Yıllar

Adem Çelik, Ahmet Alkan Çelik:**1985.**

Adem Çelik, İsmail Erkan Çelik, Ahmet Alkan Çelik: **1990.**

Adem Çelik, Mustafa Melek, Veysel Batmaz, Ayşen Akpınar, Suha Arın, Mustafa Aysan, Erhan Karaesmen, Çağlar Keyder, Şevket Pamuk ve Tuna Ural: **1994.**

Adem Çelik ve Öğrencileri: **1993.**

Adem Çelik: **1995.**

Adem Çelik, Canan Çelik: **1995.**

Beylikdüzü’nde İnşaat

Beykent, Beylikdüzü: **1986.**

Beykent, Beylikdüzü: **1986.**

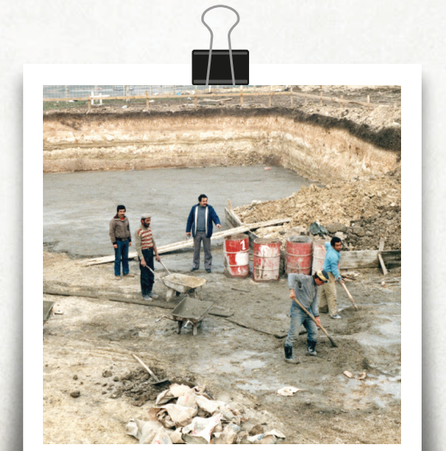

Beykent, Beylikdüzü: **1986.**

Beykent, Beylikdüzü: **1987.**

Beykent, Beylikdüzü: **1987.**

Beykent, Beylikdüzü: **1987.**

Beylikdüzü’nde İnşaat

Beykent, Beylikdüzü: **1988.**

Beykent, Beylikdüzü: **1988.**

Beykent, Beylikdüzü: **1988.**

Beykent, Beylikdüzü: **1988.**

Beykent, Beylikdüzü: **1988.**

Beykent, Beylikdüzü: **1990.**

Beylikdüzü’nde İnşaat

Beykent, Beylikdüzü: **1990.**

Beykent, Beylikdüzü: **1990.**

Beykent, Beylikdüzü: **1990.**

Beykent, Beylikdüzü: **1990.**

Beykent, Beylikdüzü: **1991.**

Eğitim Mekânları ve Okulları

Beykent Koleji Beylikdüzü, İstanbul: **1990.**

Adem Çelik İlkokulu ve Ortaokulu
Beylikdüzü, İstanbul: **1990.**

Edirne Beykent Koleji: **1997.**

Özel Beykent Anadolu,Fen, Sosyal Bilimler Lisesi
Beylikdüzü, İstanbul: **2001.**

Özel Beykent İlköğretim Okulu
Beylikdüzü, İstanbul: **2013.**

Özel Beykent Anaokulu
Beylikdüzü, İstanbul: **2014.**

Üniversiteler ve Yüksekokul

İstanbul Beykent Üniversitesi
Ayazağa-Maslak Yerleşkesi

İstanbul Beykent Üniversitesi Ayazağa-Maslak Yerleşkesi

İstanbul Beykent Üniversitesi
Ayazağa-Maslak Yerleşkesi, Ana Giriş

İstanbul Beykent Üniversitesi
Ayazağa-Maslak Yerleşkesi,
Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Laboratuvarı

İstanbul Beykent Üniversitesi
Ayazağa-Maslak Yerleşkesi,
Adem Çelik Konferans Salonu

İstanbul Beykent Üniversitesi
Ayazağa-Maslak Yerleşkesi,
Elektirk-Elektronik Mühendisliği Laboratuvarı

İstanbul Beykent Üniversitesi
Ayazağa-Maslak Yerleşkesi,
Mimarlık Atölyesi

İstanbul Beykent Üniversitesi
Ayazağa-Maslak Yerleşkesi,
Dokuma Atölyesi

Üniversiteler ve Yüksekokul

İstanbul Beykent Üniversitesi
Beylikdüzü Yerleşkesi

İstanbul Beykent Üniversitesi, Beylikdüzü Yerleşkesi

İstanbul Beykent Üniversitesi
Beylikdüzü Yerleşkesi, Ana Fuaye Alanı

İstanbul Beykent Üniversitesi
Beylikdüzü Yerleşkesi, Fantom Laboratuvarı

İstanbul Beykent Üniversitesi
Beylikdüzü Yerleşkesi,
Gastronomi ve Mutfak Sanatları

İstanbul Beykent Üniversitesi
Beylikdüzü Yerleşkesi, Anatomi,
Tıbbi Beceri ve Similasyon Laboratuvarı

İstanbul Beykent Üniversitesi
Beylikdüzü Yerleşkesi, Histoloji,
Embiriyoloji ve Patoloji Laboratuvarı

İstanbul Beykent Üniversitesi
Beylikdüzü Yerleşkesi, Kütüphane

Üniversiteler ve Yüksekokul

İstanbul Beykent Üniversitesi
Hadımköy Yerleşkesi

İstanbul Beykent Üniversitesi, Hadımköy Yerleşkesi

İstanbul Beykent Üniversitesi
Hadımköy Yerleşkesi, Dikiş Atölyesi

İstanbul Beykent Üniversitesi
Hadımköy Yerleşkesi, Sergi Alanı

İstanbul Beykent Üniversitesi
Hadımköy Yerleşkesi, Basketbol Sahası

İstanbul Beykent Üniversitesi
Hadımköy Yerleşkesi,
Elektrik Uygulama Laboratuvarı

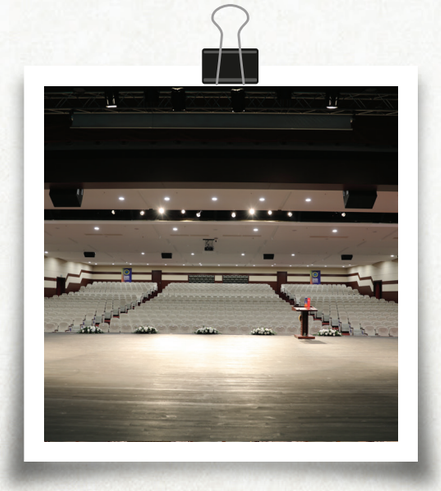

İstanbul Beykent Üniversitesi
Hadımköy Yerleşkesi, Konferans Salonu

İstanbul Beykent Üniversitesi
Hadımköy Yerleşkesi, İnşaat Atölyesi

Üniversiteler ve Yüksekokul

İstanbul Beykent Üniversitesi
Taksim Yerleşkesi

İstanbul Beykent Üniversitesi
Taksim Yerleşkesi

İstanbul Beykent Üniversitesi
Taksim Yerleşkesi, Adem Çelik Amfisi

İstanbul Beykent Üniversitesi
Taksim Yerleşkesi, Sanal Mahkeme Salonu

İstanbul Beykent Üniversitesi
Taksim Yerleşkesi, Sınıf

İstanbul Beykent Üniversitesi
Taksim Yerleşkesi, Enstitü Sınıfı

İstanbul Beykent Üniversitesi
Taksim Yerleşkesi, BEA TV Stüdyosu

İstanbul Beykent Üniversitesi
Taksim Yerleşkesi,
Adem Çelik Konferans Salonu

Üniversiteler ve Yüksekokul

İstanbul Beykent Üniversitesi
Türkmenbaşı Milli Parkı

Türkmenbaşı Milli Parkı

Türkmenbaşı Milli Parkı

Türkmenbaşı Milli Parkı,
Kadın Voleybol Takım Antremanı

Türkmenbaşı Milli Parkı,
Yürüyüş Alanı

Türkmenbaşı Milli Parkı,
Kamp Etkinliği

Türkmenbaşı Milli Parkı,
Sürdürülebilir Dünya Çöp Toplama
Etkinliği

Türkmenbaşı Milli Parkı,
Yoga Eğitimi

Üniversiteler ve Yüksekokul

Doğuş Üniversitesi
Dudullu Yerleşkesi

Doğuş Üniversitesi, Dudullu Yerleşkesi

Doğuş Üniversitesi
Dudullu Yerleşkesi, Yeşil Alan

Doğuş Üniversitesi
Dudullu Yerleşkesi, Basket Sahası

Doğuş Üniversitesi
Dudullu Yerleşkesi, Mini Golf Sahası

Doğuş Üniversitesi
Dudullu Yerleşkesi, Kafeterya

Doğuş Üniversitesi
Dudullu Yerleşkesi, Kafeterya

Doğuş Üniversitesi, Dudullu Yerleşkesi
Intrcdouce

Üniversiteler ve Yüksekokul

Doğuş Üniversitesi
Çengelköy Yerleşkesi

Doğuş Üniversitesi,
Çengelköy Yerleşkesi

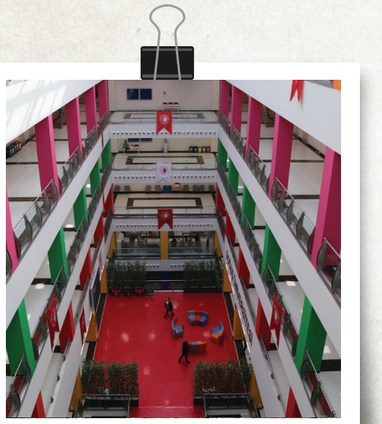

Doğuş Üniversitesi
Çengelköy Yerleşkesi, Giriş

Doğuş Üniversitesi
Çengelköy Yerleşkesi, Giriş

Doğuş Üniversitesi
Çengelköy Yerleşkesi, Ortak Alan

Doğuş Üniversitesi
Çengelköy Yerleşkesi,
Konferans Salonu

Doğuş Üniversitesi
Çengelköy Yerleşkesi, Giriş

Doğuş Üniversitesi Çengelköy Yerleşkesi,
Sanal Mahleme Salonu

Üniversiteler ve Yüksekokul

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu,
Kütüphane

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu,
Optisyenlik Programı Uygulama Sınıfı

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu,
Uygulama Mutfağı

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu,
Saç Bakım ve Güzellik Hizmetleri Programı
Uygulama Sınıfı

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu,
Sağlık Laboratuvarı

İzmir Kavram Meslek Yüksekokulu,
Sivil Havacılık Kabin Hizmetleri
Mock-Up Uygulama Sınıfı

Geleceği İnşa Ederken

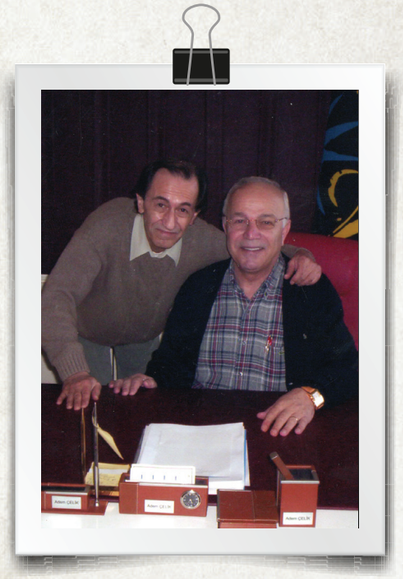

Adem Çelik ve Uğur Gürpınar: **1990.**

Adem Çelik ve Mustafa Melek
İngiltere: **1994.**

Adem Çelik, Mustafa Melek: **1995.**

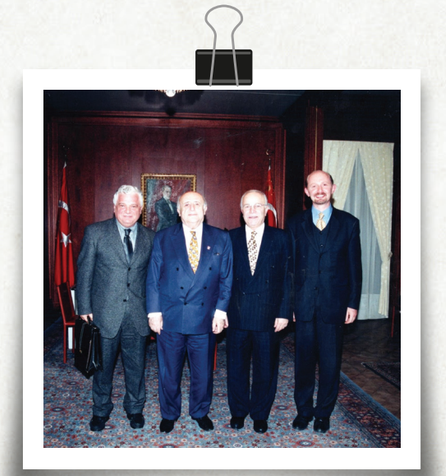

Süleyman Demirel, Adem Çelik,
Fehmi Durukanoğlu, Mustafa Melek,
Ankara, Çankaya Köşkü: **1997.**

Beykent Üniversitesi
İlk Akademik ve İdari Kadrosu: **1997.**

Adem Çelik
Adem Çelik Şirketler Grubu
Beylikdüzü, İstanbul: **2003.**

Adem Çelik ve İsmail Erkan Çelik,
Ahmet Alkan Çelik
Beykent Üniversitesi: **2004.**

Geleceği İnşa Ederken

Adem Çelik ve İsmail Erkan Çelik: **2004.**

Adem Çelik ve İsmail Erkan Çelik: **2008.**

Adem Çelik, İstanbul: **2008.**

Adem Çelik, Tuncer Çelik, Erol Evren
Beykent Üniversitesi İstanbul: **2008.**

Adem Çelik, Türkan Şoray
Beykent Üniversitesi, Ayazağa-Maslak Yerleşkesi
Sarıyer, İstanbul: **2009.**

Adem Çelik,
Beykent Üniversitesi, Mezuniyet Töreni
İstanbul: **2009.**

Adem Çelik, Mehmet Ali Şahin
Beykent Üniversitesi Ayazağa-Maslak
Yerleşkesi: **2009.**

Geleceği İnşa Ederken

Adem Çelik, İsmail Erkan Çelik ve Ahmet Yüksel
Beykent Üniversitesi: **2009**.

Adem Çelik ve Mehmet Emin Karahan: **2011**.

Adem Çelik ve Hayati Yazıcı
Beykent Üniversitesi
Ayazağa-Maslak Yerleşkesi: **2010**.

Adem Çelik, Beykent Üniversitesi Mezuniyet Töreni, İstanbul: **2014**.

Adem Çelik, İsmail Erkan Çelik, Ahmet Alkan Çelik, Gülşah Gençer Çelik, Miray Çelik, Hülya Ayan: **2016**.

Adem Çelik, İsmail Erkan Çelik, Gülşah Gençer Çelik, Prof. Dr. Murat Ferman, Hülya Ayan,
Yahya Kemal Beyatlı Gösteri Merkezi
İstanbul: **2019**.

Adem Çelik, Beykent Üniversitesi Mezuniyet Töreni, İstanbul: **2022**.

Geleceği İnşa Ederken

Adem Çelik, İsmail Erkan Çelik ve Ahmet Alkan Çelik
Beylikdüzü Yerleşkesi: **2023.**

Adem Çelik, İsmail Erkan Çelik, Gülşah Gençer Çelik,
Murat Ferman, Hülya Ayan,
Kalite Çalıştayı: **2023.**

Adem Çelik
Beylikdüzü, İstanbul: **2023.**

Adem Çelik
Adem Çelik Şirketler Grubu, Beylikdüzü, İstanbul: **2023.**

2024

Adem Çelik, İsmail Erkan Çelik ve Ahmet Alkan Çelik
Beylikdüzü Yerleşkesi: **2024**.

Adem Çelik,
Beylikdüzü Yerleşkesi: **2024**.

Adem Çelik,
Beylikdüzü Yerleşkesi: **2024**.

Adem Çelik, İsmail Erkan Çelik
Beylikdüzü Yerleşkesi: **2024**.